

Ob svetovnem dnevu varstva okolja

Organizirano ekološko gibanje

Ko so pred 30. leti znanstveniki v ZDA začeli opozarjati, na motnje v ravnotežju narave, smo pač zamahnili z roko. Bilo je daleč, nedojemljivo, absurdno. Ko so se na razvitem evropskem prostoru pred 20. leti začele rojevati stranke zelenih, smo kar nekako privošljivo analizirali njihove poizkuse osveščanja množic in spopade z uradno politiko. Bilo nam je sicer bliže, a še vsekane tako nerazumljivo.

Potem je nenkrat seglo tudi med nas. Seglo v naše okolje, v našo dotlej navidezno neoskrnjeno naravo. S tem pa tudi v naše vsakdanje življenje.

In čeprav bi ob vsakdanjih pridobitniških stiskah, nekateri najraje še naprej po fujakersko gledali tja, kjer je vse skupaj videti še kar dobro, se vendar to ne da več tako zlahka. To so dokazali to nedeljo tudi številni udeleženci ustanovnega občnega zbora

Saleškega ekološkega društva. Zbrali so se v Zavodnjah, pod kozolcem kmeta Predneka, na območju, kjer je koncentracija SO₂ iz termoelektrarn Šoštanj najmočnejša in kjer je propadanje gozdov najbolj vidno.

Zbrali so se z enotno željo in mislijo, da skušajo svojim zanamcem vendarle izboriti srečno prihodnost v kar najbolj neokrnjeni naravi.

Ustanovnega občnega zbora, ki je bil obenem tudi osrednja prireditev ob svetovnem dnevu človekovega okolja v Sloveniji, so se udeležili tudi Jelka Kraigher, predsednica upravnega odbora ZVOS, dr. Peter Novak, predsednik, in Dušan Plut ter Marjan Keršič Belač, člana sveta za varstvo okolja pri republiški konferenci SZDL. Zbranim ekologom pa je recital pesmi pesnik Tone Kuntner.

Na ustanovnem občnem zboru so izvolili predsednico društva, to nalogo je prevzela Marija Šavor, sprejeli so tudi pravila in naloge društva. O tem smo več pisali že v prejšnji številki Našega časa. Obenem so na zboru osvojili še tri pobude in sicer, da postopek ob zaprtem Janezu Janši poteka kar najbolj korektno in da se ta brani na svobodi. Da se ustanovi občinska kmečka zveza in da se o ustavnih spremembah odloča na referendumu.

V Saleški dolini torej imamo ekološko društvo. Čeprav je bilo na tem področju v zadnjem obdobju že ogromno narejeno, prav gotovo pomeni ta ustanovitev mejnik v našem nadaljnjem razmišljanju. Hoteli ali ne, novo društvo bomo morali upoštevati kot enakovrednega partnerja pri marsikateri odločitvi.

B. Zakošek

Izvršni svet Sob Mozirje

Takoj sprejeti ustrezne ukrepe

Zadnja seja izvršnega sveta skupščine občine Mozirje je bila vsebinsko bogata, raznolika in zanimiva. Razumljivo seveda je, da so se člani izvršnega sveta najprej temeljito soočili s posledicami najnovejših ukrepov ekonomske politike v mozirski občini. Opredelili so načrt aktivnosti za vse občinske dejavnike, zlasti v zvezi z bodočim izvajanjem programov v družbenih dejavnostih, v združenem delu pa morajo ustrezne programe pripraviti do 12. junija. Nalog torej več kot dovolj.

Na to področje se navezuje tudi problematika preskrbe občanov, kjer je ob vseh težavah povsem neopredeljena vloga potrošniških svetov, ki se ob najnovejših ukrepih še bolj izgublja. Ekologija in varstvo okolja sta bili naslednji zelo pomembni in zanimivi točki. Pri tem so člani sveta posebej pohvalili izredno delo in zavzetost komisije za varstvo okolja pri občinskem komiteju za urejanje prostora in varstva okolja.

Dokaz za to je tudi temeljit in zahteven program nalog s tega področja, ki so ga v mozirski občini trdno odločili tudi uresničiti. Področje splošne ljudske obrambe je bilo deležno posebne pozornosti, prav tako tudi nekatere druge pomembne zadeve.

Člani izvršnega sveta so podrobno razpravljali tudi o usodi rekreacijsko-turističnega centra Golte in o uresničevanju sanacijskega programa. Na prvi pogled se stvari ugodno razvijajo, toda znane in neznane težave se pojavljajo že vrsto let. Tokrat so se (znova) po zaslugi celjske občine še posebej zaostrile. Za celovit odgovor je bilo treba počakati do torka, ko je bila v Celju seja družbenega sveta za delovanje in razvoj RTC Golte, zato o tej problematiki več prihodnjič.

J. p.

Občinska organizacija RK Velenje

Iskrena »hvala« za darovano kri

Hvala! Hvala! so bile pogosto izrečene besede na petkovi proslavi ob 125-letnici Rdečega križa in 35-letnici prostovoljnega krvodajalstva, ki jo je v počastitev teh jubilejev pripravila občinska organizacija Rdečega križa Velenje.

Namenjene so bile ljudem, občanom, ki so na svojstven način pomagali sočloveku v stiski in mu z darovanjem krvi rešili življenje. Naj so bile še tako iskrene, so bile pravzaprav odveč, saj tako opravljenega človekoljubnega dela ni moč z ničemer poplačati. Kot je v pozdravnem govoru dejal predsednik skupščine občine Velenje Drago Šulek, je čast biti član take organizacije, ki bo preživela vse sisteme. Njeni cilji delovanja: solidarnost, enotnost, človekoljubnost, univerzalnost so namreč človeštvu lastni povsod.

V dvorani glasbene šole Frana Koruna Koželjskega pa ni bilo živahno le takrat, ko so zaigrali na instrumente člani mladinskega pihalnega orkestra, ampak tudi ob podelitvi priznanj republiškega odbora Rdečega križa

in plaket občinske tovrstne organizacije vsem, ki so darovali najpomembnejšo življenjsko tekočino več kot 40-krat. Teh je bilo na petkovi proslavi kar 44. Od teh sta bila posebne pozornosti deležna Mirko Žirovnik, kmet, ki je daroval kri več kot 147-krat ter Anica Repnik iz Škal. Doslej je opravila nadvse človekoljubno delo 50-krat. Njima je občinski sindikalni svet dodelil še posebno nagrado, in sicer 10 dnevni rekreativni oddih v Lipiku.

Priznanja in plakete za prizadevno delo pa niso na petkovi proslavi v počastitev 125-letnice Rdečega križa in 35-letnice prostovoljnega darovanja — krvi prejeli le posamezniki, ampak tudi 25 krajevnih organizacij Rdečega križa in 28 aktivov oziroma delovnih organizacij naše občine. (tap)

Priznanje sta Anici Repnik in Mirku Žirovniku podelila predsednica občinskega sindikalnega sveta Mira Videčnik in predsednik občinske organizacije RK Velenje Stane Žula (foto: vos)

Sozd Gorenje

Obisk Popita in Briškega

Prejšnji četrtek, 2. junija, sta obiskala sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje član CK ZK Slovenije France Popit, do nedavnega predsednik Predsedstva SR Slovenije, in Lojze Briški, član Predsedstva SR Slovenije.

Predstavniki Gorenja so gosta seznanili z uresničevanjem letošnjih planskih nalog. Pri tem so še posebej naglasili, da 21.000 delavcev Gorenja dosega visoko postavljene cilje na področju proizvodnje, produktivnosti in konvertibilnega izvoza, po načrtih pa poteka tudi uresničevanje naložbenega programa. Med pogovorom je bilo naglašeno, da so v Gorenju že ob sprejemu planskih nalog za letošnje leto sprejeli v vseh delovnih okoljih ukrepe za doseganje nadvse zahtevnih zastavljenih ciljev — 10 % povečanje fizičnega obsega proizvodnje, 7 % povečanje storilnosti dela in 33 % povečanje konvertibilne prodaje na tuje. Osnovne naloge sedanjega obdobja pa so: tudi za naprej zadržati doseženo visoko raven proizvodnje, produktivnosti in izvoza, najmanj ohraniti, po možnosti pa celo izboljšati likvidnost, da bi zadržali dosedanj ritem izvajanja naložb ter ohraniti visoko delovno zavest delavcev Gorenja.

Franceta Popita in Lojzeta Briškega so predstavniki Gorenja seznanili tudi z vključevanjem tega poslovnega sistema v sanacijo delovne organizacije Elektrokovinarska oprema. Gre, kot so dejali, za svojstveno obliko sanacije, vsaj za jugoslovanske razmere. Sprejeta je bila skupna odločitev o programskem očiščenju oziroma razcepi-

tvi delovne organizacije ter za vključitev posameznih segmentov v druge Gorenjeve delovne organizacije. Delovna organizacija Elektrokovinarska oprema, ki se bo prihodnji mesec vključila v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje, pa bo postala nosilec proizvodnje strateških komponent, tako za potrebe Gorenja kot drugih delovnih organizacij doma in na tujem.

Predstavniki Gorenja so med drugim predstavili še njihova prizadevanja, da bi kar najbolj pripravljeni pričakali leto 1992, ko bo začel delovati skupni evropski trg. Govora pa je bilo nadalje o delu družbenopolitičnih organizacij v tem poslovnem sistemu.

Med pogovorom s predstavniki Gorenja je France Popit zlasti naglasil, da je razvojni koncept tega poslovnega sistema identičen z razvojni politiko Slovenije. Uspehi, ki so jih dosegli oziroma dosegaajo v zadnjem času, pa so odraz enotnosti pogledov

znotraj Gorenja tako kar zadeva razvojni koncept in njegove usmeritve kot na uresničevanje dogovorjenih ciljev.

Po pogovorih so predstavniki Gorenja pokazali Francetu Popitu in Lojzetu Briškemu naložbe v Gorenju Gospodinjinski aparati v Titovem Velenju in v tozdu Gradbeni elementi Gorenja Notranja oprema, ki sta lahko model uresničevanja naložbenih programov, tako v Gorenju kot v naši družbi nasploh.

N. K.

Mi smo za model

formula EL

Elkroj

Izvršni svet Sob Velenje

»Skakalnice« na prihodnji skupščini

Na zadnjem zasedanju skupščine je bil potrjen osnutek ureditvenega načrta grajskega hriba za območje skakalnic, velenjskih izvršni svet je o tem dokumentu ponovno spregovoril in ga predlaga delegatom občinske skupščine v potrditev.

Zbrali so 11 potrebnih soglasij (Elektro Celje, ptt, Era, SIS za gozdarstvo, požarna inšpekcija, sanitarna inšpekcija, občinski oddelek za LO, odbor za urejanje prostora, kmetijsko zemljiška skupnost, KS Staro Velenje in Vekos). Devet teh soglasij je bilo povsem brez pripomb, pri dveh pa so pripombe uskladili (Opuštitev peš poti preko zemljišča,

sprememba kanalizacijskega, vodovodnega, toplovodnega in cestnega omrežja.) Prav tako so upoštevali tudi predlog obrtnega združenja Velenje, da ob Starotriški cesti ne bo parkirišče za avtobuse.

Ze na skupščini je bilo povedano, da k omenjenemu ureditvenemu načrtu nimajo pridobljenega pozitivnega mnenja Zavoda za spomeniško varstvo Celje. Kljub temu so se odločili, da dokument predlagajo v sprejem skupščini in sicer z argumentom, da bi moral ta zavod podati pripombe že ob sprejemanju prostorskega plana občine Velenje oziroma bi moral prispevati ob

pripravi tega plana svoje strokovne osnove oziroma izhodišča.

Menili pa so tudi, da bi se morali prav vsi bolj odgovorno vključevati v sprejemanje raznoraznih dokumentov. Največkrat v času javne razprave oziroma razgrnitve prostorskih dokumentov ni pripomb (knjige za pisanje pripomb so tudi v primeru skakalnic ostale skoraj prazne), ko pa so sprejeti, ali pa tik pred tem, pa je kup argumentov proti.

Pri predlaganem predlogu, nikako ne vztrajamo. »Delegatom je treba dati na mizo vse karte, potem pa naj odločijo, tako kot mislijo,« so poudarili ob koncu.

M. Zakošek

Prevladujoča tržna usmeritev

V vseh delovnih organizacijah Gorenja so že ob sprejemu planskih nalog za leto 1988 sprejeli podroben program ukrepov za doseganje zastavljenih poslovnih ciljev. Ob uveljavitvi zadnjih ukrepov so v tem poslovnem sistemu znova preverili poslovno usmeritev. Ugotovili so, da je tržna usmeritev že vsekozi prevladujoča v Gorenju, hkrati pa so se dogovorili, da bodo pripravili za posamezna področja (proizvodnja, oskrba, prodaja, likvidnost itd.) posebne operative programe, predvsem še z namenom, da zadržijo visoko raven proizvodnje. Kar največje prilagajanje tržnim razmeram pa zagotavlja tudi proces avtonomne decentralizacije, za katerega so se odločili že pred časom.

Poglavitne naloge sedanjega obdobja so: zadržati visoko raven proizvodnje (ta je v primerjavi z letom 1987 večja za okrog 8 %), produktivnosti in izvoza (v zadnjem letu dni se je povečal za skoraj tretjino), najmanj ohraniti sedanjo likvidnost (zlasti s še večjim obvladovanjem stroškov vseh vrst in boljšim gospodarjenjem s sredstvi), tudi za nemoteno nadaljevanje posodabljanja proizvodnje ter še naprej krepiti delovno moralo zaposlenih. Prizadevanja so torej usmerjena v nadaljnje kar največje izkoriščanje obstoječih zmogljivosti (z maksimalno proizvodnjo) in povečevanjem prodaje na tuje trge. V prizadevanjih, da bi zadržali že doseženo visoko raven proizvodnje se v Gorenju že srečujejo s prvimi teža-

vami, saj prihaja zaradi nezadostnih oziroma nepravilnih dobav sestavnih delov in reprodukcijskega materiala do motenj v proizvodnji, zaradi česar morajo proizvodnjo prilagajati razpoložljivim materialom, kar pogosto hitrejši menjavanje serij.

Z zadnjimi ukrepi je predviden tudi interventni uvoz nekaterih proizvodov, ki jih delajo tudi v Gorenju. V tem poslovnem sistemu ne nasprotujejo sproščnemu uvozu izdelkov, ki ustrezajo našim predpisom in za katere je zagotovljen servis, so pa proti interventnemu uvozu, se pravi proti uvozu brez plačila carine (zaščitne carine imajo povsod po svetu), zaradi česar bodo vsi naši proizvajalci v neenakopravnem položaju. — an.

Kam s posebnimi odpadki

»Posebnosti« se vsakdo boji

Prejšnji teden je občan v Trnovcu pri Šentjurju našel v svojem gozdu 20 dvestolitrskih sodov s sumljivo vsebino. Ravnal je, kot je treba: obvestil je postajo milice, potem pa je stekel ves ostali postopek. Šentjurski sanitarni inšpektor je, potem ko je ugotovil, da je snov v sodih škodljiva, odredil, da jo delavci komunalnega podjetja naložijo in odpeljejo na odlagališče celjskih Javnih naprav v Bukovžlak. Toda tu so rekli — stop. Odpadkov niso sprejeli, ker ni bilo mogoče ugotoviti, kakšno stopnjo nevarnosti predstavljajo. Jasnje je bilo, da gre za posebne odpadke — za kakšne in kako nevarne, tega pa še ni bilo mogoče ugotoviti.

Ta primer smo zapisali le zato, da bi pokazali, da na širšem celjskem območju ni rešeno vprašanje odlagališča posebnih odpadkov. Take nevarne snovi še vedno najpogostejše delovne organizacije na razne načine skladiščijo po svojih tovarniških dvoriščih, vse prepogosto pa jih tudi odlagajo na neprimerna mesta. Na celjskem javnem odlagališču odpadkov v Bukovžlaku so sicer že uredili začasno odlagališče posebnih odpadkov, vendar pa je tudi ta ureditev povzročila v Celju veliko razpravo. Oglasili so se predvsem člani društva za varstvo okolja. Dvomijo namreč, da je odlagališče takih odpadkov na tem mestu primerno; posebno še, ker je vse več bojazni, da to

CELJSKO OBMOČJE • CELJSKO

ne bi bilo le odlagališče za posebne odpadke organizacij iz celjske občine, ampak naj bi to postalo kar osrednje regijsko odlagališče takih odpadkov.

Samoupravni sporazum, ki ga je pripravila celjska Komunala je sicer zajel le občine oziroma organizacije z območja gospodarske zbornice, ki zajema šest občin — vse več pa je takih, ki menijo, da bi morali vključiti tudi ostali dve občini (Velenje in Mozirje), ki sicer sodita v svojo gospodarsko zbornico. Prav s pomočjo tega sporazuma naj bi namreč zbrali denar za raziska-

ve, ki bi pokazale primernost takega odlagališča. Celjski ekologi se ob tem bojijo, da bi se sedanje začasno odlagališče v Bukovžlaku spremenilo kar v trajno. Zato zahtevajo, da raziskave o primeren prostoru razširijo na celotno celjsko območje. K sodelovanju naj bi pritegnili vse občinske komunalne skupnosti in druge

brez da bi bilo vse v skladu s predpisi. Prevelika je pač očitno bila želja, da take snovi vsaj odstranijo s tovarniških dvorišč oziroma gostejših naselij, kjer bi lahko še bolj kvarno vplivala na okolje v najširšem smislu.

Ne vemo, kam bo privedlo bodoče dogovarjanje, ali se bodo v to vključili res vsi, ki lahko tvorijo pomagajo, ali se bosta vključila tudi velenjska in mozirska občina: jasno pa je, da na celjskem območju potrebujemo urejeno odlagališče posebnih odpadkov. Improvizacij je namreč bilo doslej že preveč, da bi se lahko izzivali usodo. Seveda pa je ob tem tudi res, da takega odlagališča (pa čeprav strokovnjaki pravijo, da med posebne odpadke v največji meri sodi razni gradbeni material in podobno — pravih »posebnih« odpadkov pa naj bi bilo le malo) nikjer nocoje. Zato je tembolj pomembno, da ob tem z vsemi potrebnimi podatki povedo svoje strokovnjaki.

(fk)

SAVINJSKO-ŠALEŠKA NAVEZA**Skoki naprej — in na stran**

Moram priznati, da se počutim kar malo nelagodno, ko stišim, kako si nekateri v Titovem Velenju prizadevajo, da ne bi postavili še nove, še višje in še pomembnejše smučarske skakalnice. Ne počutim se nelagodno zato, ker bi menil, da s tem zanikujejo našo staro željo: še dalje, še višje, ampak zato, ker si povsod zaradi takih posegov ne delajo tolikšnih skrbi. Kaj pa je to še ena taka ali taka rana v naše okolje?

Glejte, tudi v Celju so imeli velike smučarsko-skakalne apetite. Tja sicer niso vabili finskega kralja skokov, želeli pa so vendarle postati tudi smučarski center. To se je seveda še tembolj spodobilo, saj je bila tam tisti čas priznana tovarna Toper, ki je bila tudi močno povezana s

smučarskimi skoki, ali vsaj z oblačili, ki jih nosijo skakalci. In na celjskem Gričku, kjer so sicer Celjani snovali rekreacijsko-zabavno središče, so začeli postavljati skakalnice. Najprej manjšo, potem večjo. Seveda ne take, kot je bila nekoč v celjskem mestnem parku, ki je bila skrita

med drevjem, ampak (seveda) plastično. Niso sicer tako kot Velenjčani pomislili na to, da bi bila lahko plastika tudi zelena, pomislili pa tudi niso na to, da bodo s tako gradnjo uničili zeleno pobočje. Toda zgodilo se je prav to: rana, ki so jo naredili gradbinci (tudi tu je bilo veliko udarniškega dela), se noče in noče zaceliti. In vsakdo, ki se iz Savinjske pripelje proti Celju in se ozre desno prek Savinje, se lahko prepriča o tem ekološkem madežu.

No, saj ne rečem, da bo tudi v Titovem Velenju tako. Kot zagotavljajo, tako sploh ne bo. Plastika bo tu lepo zelena, bolj zelena od trave. Zaletni stolp pa bo

skrit med drevesa. Je že res, da zdaj tako visokih dreves tam še ni, toda saj bodo morda tam uspevali tudi evkaliptusi. Zakaj pa ne — za dogovoriti se je.

Pa tisto, ko pravijo, da so začeli graditi brez vseh potrebnih dovoljenj! Ljudje moji, kaj je to kaka posebnost pri nas. Brez vseh potrebnih dovoljenj pri nas gradimo še kakšne pomembnejše objekte, pa ne bi neke take skakalnice. Zdaj so ja taki časi, ko na take malenkosti res ne bi smeli tako grobo upirati prstov. Važno je, da bomo skakali — saj si kakega pravega skoka že res močno želimo.

Ampak takega, ki bo šel res naprej — ne pa na stran! (frk)

REKLI SO:**Anton Boršnak**
predsednik SO Mozirje

V Mozirski občini so z izidom nedavnega referenduma za uvedbo 4. samoprispevka več kot zadovoljni in obenem srečni. To je v svoji izjavi potrdil tudi predsednik skupščine občine Mozirje Anton Boršnak, ki pa je ob vsem zadovoljstvu in sreči tudi pripomnil:

»Zahvaljujem se vsem tistim, ki imate počitniške hišice v naši dolini, ki ste dobili vabila za sodelovanje pri referendumu in ste se osebno zglasili na volišču ali svojo odločitev izrazili po pošti. S svojim dejanjem ste dokazali, da želite prispevati svoj delež za še lepše počutje med našimi ljudmi.

Vsi lastniki počitniških hišic, ki ste dobili vabila, pa svoje volje niste izrazili, ne po pošti ne osebno, ste tudi zmeraj in vedno dobrodošli v našem kraju, ki ga bomo še polepšali, še obogatili. Želimo, da bi se naprej zaužili mnogo mira in lepot, pa tudi, da bi se od naših ljudi kaj modrega naučili.«

J. J.

novitvi Studentskega servisa uspešno sodelujejo tudi naprej. Nekaj sredstev, ki jih servis zaračunava za posredovanje del se posredno vrača k njim. Studentski servis je denarno sodeloval pri organizaciji različnih mladinskih prireditev, iz teh sredstev pa se financirajo tudi obšolske dejavnosti mariborskih študentov, torej tudi Velenjčanov, ki študirajo v Mariboru.

Trenutne urne postavke za tri vrste del pa so približno takele: ura težkega fizičnega dela 3800 dinarjev, strojepisna dela 3500 dinarjev, inštrukcije za srednje šole od 4000 do 5000 dinarjev, za visoke in višje šole pa še več — od 6000 do 7000 dinarjev. (mkp)

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 400 dinarjev. Mesečna naročnina 1.450 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 8.700 dinarjev, za tujo 14.800 dinarjev.

EMONA EKSPRES**Svoboda od strahu**

Piše: Vinko Vasle

V očitni zadregi sem: ne vem, kako ločiti čustveno od razumskega, domišljijo od resničnosti, dejstva od umišljenega. Je »primer Janeza Janše« sploh mogoče umestiti (in kako) v množico spomladanskih in pomladnih dogodkov v naši deželi, ga preplesti z vsem tistim, o čemer se sprašujemo, iščemo takšnih in drugačnih odgovorov? Travmatične družbene razmere so nas potisnile v razkrivanje neznanega, brskamo po svoji preteklosti in iščemo drugačno sedanost. Smetišče naše zgodovine, a tudi sedanosti, je polno tragičnih resnic, dvomov in dejanj, ki so brez človeškega opravičila. Z njihovim spoznavanjem si želimo novega humanizma.

S primerom Janeza Janše prav zaradi te zavezanosti zgodovinskemu spominu ni mogoče opraviti zgolj z zamahom roke, kot ga ni mogoče pospraviti v predal gole racionalnosti in mu dati le enoznačen pomen. Trdim pa, da gre v bistvu za vprašanje zaupanja v temeljne institucije tega sistema in za upanje, da bodo svojo legitimnost potrjevale tudi s tistim, čemur radi rečemo pravna država. To zaupanje (in to upanje) je bilo v mnogih letih dodobra omajano in bilo bi golo sprenevanje, če sedanjih javnih reakcij na aretacijo Janše ne bi povezovali prav s tem. Takšni skrajni mejni dogodki, situacije, ki so mogoče, pa vendarle venomer presenečajo, nas revoltirajo, vznemirjajo, porajajo v nas dvome in sume — takšni dogodki so svojevrstni preizkus ne samo stopnje državljan- (občanske, civilne) pravne varnosti, so brez dvoma dejanje širokih političnih razsežnosti in v sebi nosijo nove, nepredvidljive dogodke.

Tu seveda ne gre samo za aretacijo in obtožbo posameznika, ker so takšni dogodki (lahko) popolnoma zakoniti in v večini primerov nepolitični. A prav v tem je bistvo problema: Janševa aretacija in obtožba se v nobenem primeru ni mogla izogniti oznaki »političnega dejanja«, ker so še kako močne povezave prav s političnimi dogajanjem v Sloveniji in o Sloveniji. Na zboru slovenskih kulturnih delavcev prejšnji teden v Ljubljani (ki se prav zaradi svojega širokega poslanstva tudi temu dogodku ni mogel in ne hotel izogniti) je ugleden slovenski pravnik dr. Ljubo Bavcon izrazil upanje, da organi UNZ Slovenije niso postali orodje političnih obračunavanj v Sloveniji. Podobno »ugibanje« velja tudi za naš celoten pravosodni sistem, kajti

spomin na nekatere ponesrečene pravosodne epizode, ki so jasno dokazale povezavo med oblastno-političnim in pravosodnim, seveda ni zbledele. V mislih imam »znameniti« proces proti beograjski šestici, ki je s svojimi rezultati dodobra zamajal tisto, kar pravosodju daje oznako institucije pravčnosti, sodne avtonomnosti in nepolitičnosti.

Element več za tokratni »nesporazum« med civilno družbo in državo so še vedno nepojasnjeni dogodki v zvezi z nameranim vojaškim udarom v Sloveniji, (ne)izrečenim na seji vojaškega sveta in predsedstva CK ZKJ. Oznaka slednjega, da gre za izmišljotino in groba podtikanja, javnosti ni ne potesila in ne razorožila v lastnih sodbah in ocenah o tem, kaj je bilo in kaj ne. Ker se je Janša mnogokrat izpostavljaval prav s svojimi razmišljanji ne samo o civilnem občanstvu, ampak tudi o vlogi JLA v naši družbi, ker je bil odkrit zagovornik civilnega služenja vojaškega roka, je seveda toliko težje, če ne celo nemogoče ne povezati njegovega publicističnega izpostavljanja z njegovo aretacijo.

Dvomji so, cela vrsta jih je in bodo tako dolgo (ne samo v tem primeru), dokler ne bo postalo samoumevno, popolnoma logično in zakonsko opredeljeno, da so tudi policija, vojska in sodstvo stvar javnosti. Tudi če ne bo tako, bo javnost sodila, ker si bo to pravico tudi brez informacij vzela sama. Še vedno si jo je.

Gre tudi za mnogo več, kot lahko ta hip razpoznamo! Gre za vprašanje, koliko so institucije »narodove volje« to samo po zunanjih oznakah, koliko pa tudi po vsebini svojega delovanja. V tem smislu je »primer Janša« preizkusni kamen za vsa prihodnja dejanja, ki bodo potrdila ali zanikala našo skupno suverenost — narodovo — voljo in avtonomijo. Sem sodi tudi sklop vprašanj s področja pravosodnega sistema in še bolj kot to uresničitev temeljnih svoboščin in pravic vsakega posebej in vseh skupaj. Ena od teh svoboščin govori tudi o »svobodi od strahu«. Potisniti v teh časih posameznike in narode v nasprotno smer, v »strah pred svobodo«, bi bilo dejanje oblastniškega cinizma in dokaz več, da postajamo osamljeni, izolirani otok, na katerem se vlada v imenu vladanih in za kar so dopuščene vsa sredstva. Je torej Janševa aretacija (samo) oblika zastraševanja »nekaterih posameznikov«, ali je kaj več?

»Sindikalni izlet nekoliko drugače«

V času, ko moramo vse bolj računati, kaj nam bo ostalo bodisi v sindikalni blagajni, na ziro računu delovne organizacije ali v lastnem žepu, bo prišla prav še marsikatera ideja, akcija, pobuda.

Podobno so razmišljali v obratu Energetika tozda Vzdrževanje Gorenja Gospodinjini aparati. Odločili so se, da bodo prosto soboto, 28. maja, preživeli nekoliko drugače. Na pikniku, na katerega so povabili družinske člane.

Morda to niti ni kaj posebne- ga. Vendar so vrli organizatorji, delo so si porazdelili, poskrbeli

kar za prava presenečenja. Piknik so pripravili na domačiji sodelavca Jožeta Urbancila v Mišlinjski dolini. Športni program je obsegal najrazličnejše igre, prava posebnost, zlasti še za otroke, pa sta bila tudi konja. Tako se je lahko še vsakdo poskusil v jezdenju.

Tudi za kulturni del so poskrbeli, za nagrado pa je vsak, ki je zapel pesem, dobil sladoled. To, kot so povedali, je veljalo samo za otroke.

Dan jim je prehitro minil. Za razliko od običajnih piknikov in podobnih bolj ali manj sindikalnih izletov je sledilo sklepna ugotovitev: razvedrila je bilo dovolj in nihče ni odhajal z glavobolom.

H. J.

Tekmovanje mladih fizikov

Center srednjih šol iz Titovega Velenja je bil soorganizator (skupaj z društvom matematikov in fizikov Slovenije) letošnjega že sedmega tradicionalnega tekmovanja mladih fizikov — učencev prvih letnikov srednjih šol.

Tekmovanja se je udeležilo 53 ekip iz vse Slovenije. Najprej so se pomerili v reševanju testnih nalog, kjer se je ekipa Centra srednjih šol (Simon HERNANUS in Simon KUMER) zelo izkazala, saj sta zbrala največ točk, uspešna pa sta bila tudi Boštjan KRIVEC in Rok KODRE, ki sta se uvrstila na 12. mesto.

Sledilo je tekmovanje štirih najboljših ekip, ki je bilo javno, v prostorih Glasbene šole. Na tem finalnem tekmovanju je imela velenjska ekipa manj sreče, saj je pristala na četrtem (zelo solidnem) mestu. Zmagala sta Andrej HERLAH in Tine HAJDIGA iz Celja.

Pokrovitelj tekmovanja sta bila Rek in Gorenje. Slednja delovna organizacija je povabila mlade tekmovalce, da so si ogledali proizvodnjo.

Novi šolski okoliši

Vse kaže in upamo, da bo res tako, v jeseni bomo v Titovem Velenju pridobili novo šolo. Res, na začetku ne bo takšna kot smo bili doslej vajeni, saj ji bo manjkalo marsikaj (telovadnica, jedilnica in številni drugi prepotrebni prostori). Pa vendar nas bo rešila vsaj tiste tretje izmene, ki je sicer grozila našim otrokom.

Nova šola pa prinaša s sabo tudi številne, tudi zelo težke probleme, ki so včasih še težji, ker jih pač moramo samoupravno razreševati.

Organizatorjem dela na novi šoli in v celotnem vizu bodo šli v prihodnjih dneh prav gotovo velikokrat lasje pokonci, ko bodo dokazovali, kakšna organizacijska ureditev je najboljša, pri kateri bi lahko dosegali najboljše rezultate.

Že so namreč pripravili predlog nove določitve šolskih okolišev, po katerem naj bi del učencev s podružničnih šol, ki so doslej obiskovali preobremenjene šole v Titovem Velenju, preusmerili v Šostanj (Pesje, Škale, Cirkovce, Plešivec).

O vsem tem se bodo samoupravno dogovarjali v izobraževalni skupnosti, šolske okoliše pa bodo potrdili delegati občinske skupščine. (mz)

Študentski servis
Čez počitnice bo dela dovolj

Po skoraj letu dni delovanja mariborske podružnice Studentskega servisa v Titovem Velenju kaže, da je bila to dobra poteza. Začetni dvomi o tem, ali bo študentski servis v okolju, ki tovrstne tradicije nima, zaživel, so bili odveč. Tako organizacije združenega dela, zasebniki in posamezniki, ki posredujejo delo, kot dijaki in študentje, ki tu delo najdejo, so ga že skoraj vzeli za svojega. Pravo poslanstvo pa bo v polni meri izkoristiti v času počitnic, ko si bodo študentje in dijaki lahko zapolnili praznine v žepu za kak potep ali pripravo na novo šolsko leto z delom preko študentskega servisa.

Ko so uspeli k sodelovanju pritegniti Gorenje in z njim tudi EKO, ki bosta počitniško delo posredovala preko servisa tudi svojim študentom, pa seveda tudi drugim in tako zapolnila vrzeli med dopusti, se za to, da dela ne bo za vse, ni bati.

Z Občinsko konferenco ZSMS Velenje, ki je pomagala pri usta-

dan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtek. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzjavni

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štiri-najstrednik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić — Planinc, Bog-

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Seje zborov Sob Velenje

Zbor združenega dela

Večina za skakalnice

Dnevni red zadnjega zasedanja zbora združenega dela je bil obsežen, nekaj točk pa takšnih, da se je delegatom, ki jim sicer očitamo preveliko molččnost, vendarle razvezal jezik. Mnogo pa je bilo še vedno takšnih, ki se jim predvsem mudi in si želijo zlasti, da bi bilo zasedanja čim prej konec.

Do splošnega je prišlo že pri sami potrditvi dnevnega reda, saj je bila predlagana dodatna točka — predlog ureditvenega načrta grajskega hriba, s čimer pa se vsi delegati niso strinjali. Glasovanje pa je pokazalo, da je tistih, ki so »za« vendarle več. Odločili pa so, da obravnavajo ta dokument kot osnutek, da bo mogoče do predloga, nekatere sporne zadeve, uskladiti.

Ob vsebinski obravnavi te točke dnevnega reda pravzaprav ni bilo povedanega nič novega, saj so tisti, ki so imeli pripombe o tem v našem času že veliko pisali. Prav tako pa je bilo, vsaj po našem mnenju (predstavnik smučarskega kluba je menil sicer, da je bilo obveščanje enostransko, čeprav je bilo na skupščini smučarskega kluba naše pisanje po-

hvaljeno), precej napisanega tudi o načrtih in željah smučarskega kluba ter o razvojnih možnostih novega smučarskega skakalnega centra. Stare izvide v arhivu hranimo in tega resnično ni težko preveriti.

Na zasedanju je padlo še nekaj drugih očitkov, ki pa so prav gotovo nesmiselni, saj bi bilo mnogo pametneje, če bi se bili že zdavnaj tisti, ki so za in tisti, ki so proti, posredili za isto mizo in zadevo uskladili. To še toliko bolj, ker so mnogi na zasedanju menili (o tem so mmljali bolj ali manj na glas), »kaj si sploh gremo, saj skakalnice že skoraj stojijo in je najbolje, da jih zgradimo do konca«. Približno tako so menili tudi ob koncu, saj so osnutek tega ureditvenega načrta, potrdili.

Precej časa so se delegati zadržali tudi pri predlogu sklepa o ustanovitvi osnovne šole Šalek v ustanavljanju. Dve delegaciji VIZ sta bili namreč v razpravi proti predlaganemu kandidatu za začasno vodenje šole, saj sta menili, da bi morali uvrstiti na listo predlaganih, tudi njihovega kandidata. Ena delegacija je imela pripombe tudi zaradi tega, ker nova šola ne bo imela minimalnih pogojev za delo (kot vemo v prvi fazi ne bo telovadnice in kuhinje). Pomisleke pa so ime-

li tudi ob samem poimenovanju šole.

Delegati pa so predlagan sklep vseeno potrdili, njihovih stališč sprejetih na delegacijah, delegati VIZ očitno niso omajali.

Pri drugih prav tako zelo pomembnih točkah dnevnega reda (pripombe na predlagane ustavne spremembe, gospodarska gibanja...) skorajda ni bilo razprave in so jih delegati — vseh sedemnajst — potrdili.

Mira Zakošek

REK na »Rast YU«

V dneh od 26. maja do 3. junija je bila letos v Reki tradicionalna jugoslovanska razstava ustvarjalnih tehničnih dosežkov — inovacij.

Delovne organizacije REK-a so na njej razstavile skupno kar 19 kvalitetnih inovacij, kar je precej več kot prejšnja leta. Strokovna žirija »RAST YU«, ki jo je sestavljalo 6 članov, je tudi to pot temeljito ocenil eksponate in podelila priznanja najboljšim. REK Velenje je dobil kar tri:

— za ranžirni jamski vlak — zlato plaketo
— za novo rešitev odlaganja pepela iz TEŠ — srebrno plaketo
— za obdelovalni stroj — pozicioner — bronasto plaketo

Te tri plakete strokovne žirije »RAST YU« pomenijo veliko priznanje delovnim organizacijam REK-a in hkrati vzpodbudo inovatorjem za nadaljnje ustvarjalno delo.

Sicer pa je na Reki letos razstavljalo okrog 210 razstavilcev in razstavilo približno 3000 inovacij. Na razstavi so sodelovale tudi delovne organizacije iz tujine: iz Madarske, Nemške demokratične republike, Poljske, Romunije, Italije.

Po razsežnosti je razstava »RAST YU« morda nekoliko skromnejša kot pred nekaj leti. Kljub temu pa je opaziti izboljšanje kvalitete sejma. Prejšnja leta so namreč marsikateri DO iz komercialnih razlogov razstavljali le tudi proizvode iz redne proizvodnje. Zadnja leta, predvsem pa letos, pa so bile razstavljene pretežno inovacije. V tem je tudi vzrok, da nekateri obiskovalci

Anton Boršnak, predsednik skupščine občine Mozirje

Za NAS in NAŠ Kraj!

Dobrih štirinajst dni je minilo od nedelje, 22. maja, ko so se prebivalci Gornje Savinjske doline na referendumu odločili o uvedbi 4. samoprispevka. Veliko smo pisali in govorili o tem, zato le na kratko. Referendum tokrat ni bil občinski, ljudje so se za samoprispevek odločili po posameznih krajevnih skupnostih, petina sredstev je namenjena za skupne programe, deset od preostalih 80 odstotkov zbranih sredstev pa po posebnem ključu za solidarnost z manj razvitimi in obmejnimi krajevnimi skupnostmi.

Zaradi težkih časov in vseh drugih znanih razlogov je bilo bojazni glede uspeha referenduma veliko, na vso srečo daleč preveč. Prebivalci mozirskih občine so se namreč izkazali še v četrto, dokazali svojo zavest in pripravljenost, da si zagotovijo še lepši jutrišnji dan. Udeležba v vseh desetih krajevnih skupnostih je bila izjemno visoka, zelo visok in znatno višji kot v prejšnjih treh obdobjih pa je bil tudi odstotek tistih, ki so glasovali ZA. Za napredek svojega kraja in doline torej. Izjema je seveda krajevna skupnost Rečica ob Savinji, ki se za nadaljevanje samoprispevka ni izrekla in se lahko sedaj glede svojega nadaljnjega razvoja milo rečeno zamisli. Zato zagotovo ne bodo odveč besede predsednika skupščine občine Mozirje Antona Boršnaka, ki je takole strnil svoje in skupne misli:

»Naša družbeno-politična skupnost in kraji, ki živimo v desetih krajevnih skupnostih, je v času svojega obstoja in razvoja dosegla pomembne rezultate, ki jih vidimo in občutimo na vsakem koraku. Kakovost našega dela, dobri medsebojni odnosi, skupni

interesi, enotnost, znanje, ljubezen do naše doline, velika prizadevnost vseh krajanov v obliki prostovoljnega dela, dajanje sredstev, izglasovani trije (sedaj štirje) samoprispevki — vse to nam je omogočilo kakovost našega osebnega in družbenega življenja.

V marsičem smo razočarani, vendar na to razočaranje nismo pristali tudi v času, ko so nam grozili ukrepi, o katerih se mnogo piše in govori in se že izvajajo. Na referendumu, 22. maja, smo ponovno dokazali sebi in drugim, da smo resni, da znamo in moremo premagovati neštete probleme, si na takšen način dati voljo in novo energijo za naše nadaljnje delo, za sedanj in bodoči razvoj, za lepšo prihodnost naše najmlajše generacije, ki prihaja. Prepričljivo smo izglasovali četrti samoprispevek v desetih krajevnih skupnostih, razen na Rečici ob Savinji.

Potrjena velika volja naših ljudi ponovno dokazuje veliko enotnost in trdno odločenost, da se ne damo tudi, če je še tako težko. Naša odločnost z ZA za svoj kraj obenem pomeni veliko odgovornost v krajevnih skupnostih in na občinskem nivoju v petletnem obdobju tudi uresničili. Le na takšen način bomo obdržali veliko zaupanje človeka v človeka, v odgovorne v krajevnih skupnostih in občini. Tudi 47-odstotna izida v krajevni skupnosti Rečica ob Savinji in ne moremo jemati dramatično. Nasprotno, tesen izid mora dati dodatno zagnanost pri nadaljnjem delu in organiziranosti vseh v krajevni skupnosti, saj skoraj polovica volilnih upravičencev s svojim ZA to potrjuje in tudi pričakuje.

Še enkrat smo strnili naše vrste s trdno odločitvijo, da našo dolino razvijamo naprej. Z našo voljo in odločnostjo bomo zagotovo dose-

gli pomembne rezultate tudi v bodoče in bomo lahko ponosni na svoje delo in na razvoj doline. Že danes lahko ugotovimo, da smo se pravilno odločili in da ima naša odločitev, tudi v navidez brezizhodnem položaju, svoj življenjski smisel. Želimo bi se zahvaliti vsakemu krajanu, posamezniku in vsem občanom skupaj, ki so kakorkoli med pripravi in na dan glasovanja naredili vse, da je referendum uspel. Naša skupna prizadevnost in zaupanje naj bo najmočnejša spodbuda za uspešno in učinkovito delo za naprej, v krajevni skupnosti in kjerkoli v občini Mozirje.

J. P.

Gorenje Gospodinski aparati

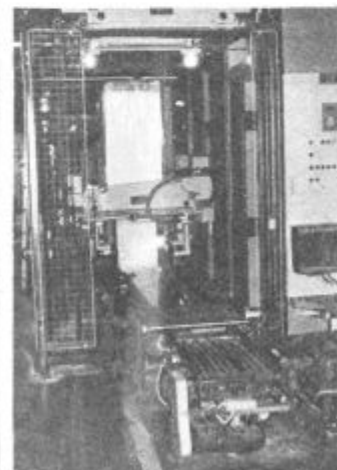
Najsodobnejše pakiranje

Zamrzovalne omare, ki jih naredijo v tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika Gorenja Gospodinski aparati v Titovem Velenju, so že nekaj časa pakirane v toplotno krčljivo folijo. V obratu Zamrzovalne omare so namreč namestili najsodobnejši in najzahtevniji stroj za pakiranje, ki je na voljo v Evropi, to je linijo in stroj za pakiranje s toplotno krčljivo folijo, izdelek danesga proizvajalca Kurta Lachenmeierja. O uvajanju nove, najsodobnejše tehnologije za pakiranje gospodinskih aparatov pa že razmišljajo tudi v drugih obratih tozda Zamrzovalna in hladilna tehnika ter v drugih tozdi delovne organizacije Gorenja Gospodinski aparati.

Pokončni hladilno zamrzovalni aparati zaradi neugodnih dimenzij in številnih štrlečih delov (ročaji in drugo), različnih dimenzij, niso najbolj primerni za transport. Ob tem ne gre prezreti tudi dejstva, da je potrebno pakirati gospodinske aparate tako, kot to zahtevajo posamezna tržišča. Pri posodabljanju embalaže in tehnologije pakiranja za hladilno zamrzovalne aparate, na primer, so zasledovali zlasti naslednje cilje: Kar največjo možno unifikacijo sestavnih delov embalaže, se pravi, da je enaka embalaža uporabljiva za vsa tržna področja. Pri pakiranju ne uporabljajo več lesa, pač pa druge materiale (stiropor, valoviti karton, toplotno — krčljivo folijo). Gospodinski aparati so mnogo bolj zavarovani proti prahu in umazaniji (v embalaži so povsem zaprti), zaščiteni pa so tudi pred korozijo (preprečen je vpliv vlage okolice na izdelek, prav tako pa ni več mogoč vnos vlage z embalažnim materialom — lesom). Zmanjšali so se stroški transporta. Uveljavljena je vse večja mehaniziranost embaliranih operacij; z uvedbo toplotno krčljive folije je odpadlo ročno nameščanje kartonske škatle (pri čemer so bili zaposleni trije delavci). Se pravi, da sta zagotovljena večja kakovost in zanesljivost gospodinskih aparatov.

Z novim načinom pakiranja, ki je nadvse funkcionalen in izredno ekonomičen, se bo mogoče v prihodnje tudi kar najhitreje prilagajati zahtevam tehnološko najzahtevnejših svetovnih trgov.

N. K.

V Gorenju Gospodinski aparati uvajajo nove, najsodobnejše linije za pakiranje gospodinskih aparatov (Foto: H. Jerčič)

Družbenopolitični zbor

Dan prej kot zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti je majsko zasedanje opravil družbenopolitični zbor. Čeprav prvotno ni bilo predvideno, da bo obravnaval tudi odlok o ureditvenem načrtu velenjski grad — Grajski hrib in območje skakalnic, je to točko uvrstil na dnevni red. Iz preprostega razloga — družbenopolitični zbor je ocenil, da je to potrebno, ker je zadeva širšega družbenega pomena, zadeva varstvo okolja in je smiselno, da svoje mnenje o tem poda tudi ta zbor.

Ocenil je, da ni nobene zakonite osnove za sprejem tega odloka po hitrem postopku, zato so predlagali, da se sprejme osnutek in se do predloga uskladijo vse pripombe in predlogi.

Pri obravnavi pripomb k osnutku amandmajev jugoslovanske ustave se je družbenopolitični zbor zavzel za to, da je potrebno v poročilu poudariti tudi podporo vsem tistim stališčem, ki jih je izoblikovala Gospodarska zbornica Slovenije. Informacija o gospodarstvu v prvih štirih letih letosnih mesecih je zbor sprejel, po-

drobneje pa bodo temu segmentu posvetili pozornost ob obravnavi majske analize, kjer pričakujejo tudi predloge za izboljšanje stanja.

Racionalizacija in povečanje učinkovitosti delovanja upravnih organov je bila točka, ki je sprožila živahno razpravo, iz katere se je dalo razbrati, da to poročilo ni dovolj celovito, ker iz njega ni mogoče razbrati, kaj od tistega, kar je bilo sprejeto uresničujejo in česa ne. Premalo pa je v poročilu govora o tem, kaj bi lahko za večjo učinkovitost in kakovost naredili brez dodatnih investicij. To poročilo so zato le delno sprejeli, kajti zahtevali so, da ga je potrebno dopolniti.

Že na enem prejšnjih zasedanj družbenopolitičnega zbora so dali pobudo o tem, ali ne bi bilo smiselno denarnih nagrad funkcionarjev nadomestiti z moralnimi. Do sedaj nihče o tem še ni nič rekel, zato so menili, da bi bilo prav, da komisija za volitve in imenovanja izdela analizo na osnovi katere bi se dalo razbrati, kako je s temi nagradami.

(mkp)

Zbor krajevnih skupnosti

Nič posebnega bi lahko dejali za torkovo zasedanje delegatov zbora krajevnih skupnosti. Čeprav je bilo na dnevnem redu kar 18 točk, med njimi poročilo izvršnega sveta o gospodarskih gibanjih v prvih letošnjih štirih mesecih in aktivnosti za izvajanje ukrepov ZIS v tem letu, predlog sklepa o ustanovitvi delovne organizacije VII. osnovna šola v ustanavljanju, so bile, po razpravi sodeč, vse prej kot zanimive. Skoraj nepazeno je šlo mimo tudi poročilo izvršnega sveta o izvajanju programa aktivnosti za racionalizacijo in povečanje učinkovitosti delovanja upravnih organov v občini Velenje za leto 1987 ter usmeritve za letos, na delo katere so imeli delegati tega zbora na prejšnjih zasedanjih vedno kakšno pripombo. Da ne omenjamo posebej osnutka odloka o poslovnem času trgovin, gostinstva in obrti, ki je menda dokaj dobro »prenesel« predskupščinsko »obdelavo«.

Tudi dodatna točka zasedanja — predlog odloka o ureditvenem načrtu velenjski grad-grajski hrib območje skakalnic — tema, ki zadnje čase buri duhove med občani in jih razdvaja v dva tabora, ni razgibala »aparata za dvigovanje rok«. Delegati zbora krajevnih skupnosti so na zasedanje prišli s svojimi stališči. Ta pa so bila taka: odlok oziroma ureditev smučarskega skakalnega centra pomeni novo kvaliteto življenja, popustitev sicer nadvse skromne turistične ponudbe; akcijo je tre-

ba pozdraviti, saj delo združuje ljudi; ne smemo onemogočiti tistih, ki ta center s toliko volje in zagnanosti urejujejo; velenjskemu gradu je treba dati vsebinsko in podobno. Ob obravnavi tega vprašanja pa ni manjkalo tudi drugih pobud. Med njimi mnenje, da si v občini kljub kriznim časom privoščimo veliko naložbo, v vaških krajevnih skupnostih, sploh hribovitih, pa ljudje nimajo urejenih cest do domačij, osnovne preskrbe. Glede na onesnaženost okolja bi morda kazalo raje denar združevati za izgradnjo čistilne naprave. Člani odbora za urejanje in varstvo okolja pri občinskih upravnih organih so menili, da viden grajskega hriba ne bo »prizadet«, če bodo določila odloka upoštevana. Edini pa so se spomnili na odgovornost za pričetek gradbenih del brez ustrezne dokumentacije. Skratka, torkovo zasedanje delegatov zbora krajevnih skupnosti bi minilo brez posebnih zapletov, tudi kakšno ure prej bi bilo končano, če ne bi bilo na seji predstavnika šaleške ekološkega društva v ustanavljanju, katerih pisne pripombe predsedniku tega zbora niso prišle v roke. Postavil se je namreč v bran tistim, ki niso za izgradnjo smučarsko-skakalnega centra ob velenjskem gradu. Kljub vrsti njegovih pomislekov, vprašanj, se mnenja delegatov niso bistveno spremenila, razen toliko, da tega ureditvenega načrta niso sprejeli po hitrem postopku, kot je bilo v gradivu predvideno. -top-

Gorenje Muta: celovita ponudba male kmetijske mehanizacije

Tudi za izvoz

Delovna organizacija Gorenje Muta, Tovarna poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in li-varskih izdelkov Muta, je lani poslala na tržišče nov, sodobno zasnovan enosni traktor »Kosor«, rezultat lastnega razvojnega dela. Prav tako lani opravljena naložba je namreč omogočila, da so na Muti osvojili proizvodnjo najpomembnejših sestavnih delov za malo kmetijsko mehanizacijo in tako povečali tehnološko globino te proizvodnje.

Letos pa je Gorenje Muta obogatila ponudbo male kmetijske mehanizacije s štirimi novimi izvedenkami, ki so, prav tako kot enosni traktor »Kosor«, rezultat lastnega razvojnega dela. Tudi nove izvedenke male kmetijske mehanizacije so namenjene za intenzivno pridelovanje hrane na manjših površinah. Vse zadnje novosti iz družine enosnih traktorjev »Kosor« pa so, kot poudarjajo v Gorenju Muta, povsem enakovredne tovrstni mali

kmetijski mehanizaciji, izdelani v Zahodni Evropi.

Nove izvedenke male kmetijske mehanizacije Gorenje Muta so:

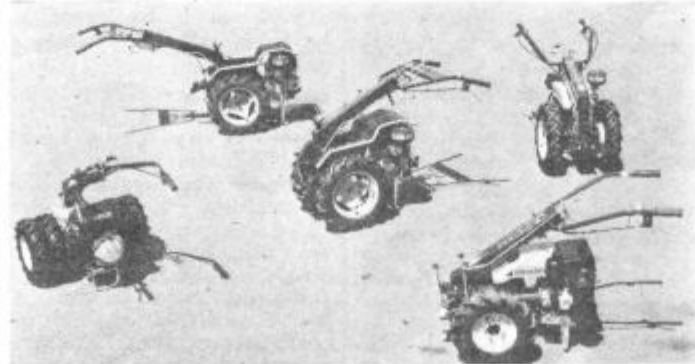
Enosni traktor »Kosor« (za pogonsko prikolico) z delovnimi priključki za obdelavo zemlje, gnojenje, setev, varstvo rastlin, košnje, transport in čiščenje snega; posebej uporabljen je za vleko pogonske prikolice za prevoze povsod tam, kjer transport z vlečno prikolico ni mogoč.

Enosni traktor »Maestral«, s posebej oblikovanim komandnim drogom; posebej je prilagojen za delo v primorskih krajih;

Enosni traktor »Standard«, s fiksnim komandnim drogom in

Enosni traktor — motorna kosilnica »Profesional«, uporabljiva tako za obračanje — zgrabljanje krme z novo izvedenko enojermenskega trlačnega obračalnika — zgrabjalnika za krmo.

Poudariti velja, da je osnova nove generacije male kmetijske

V letu dni se je »razcvetela« družina enosnih traktorjev »Kosor«, izdelanih v Gorenju Muta, ki so povsem enakovredni tovrstni mali kmetijski mehanizaciji v Zahodni Evropi (seveda v razredu od 4 do 7,5 kW)

jih tudi ustrezno prodajali. To še posebej velja za tiste inovacije, ki niso vgrajene v serijske proizvode, ampak so uporabljive v mnogih delovnih organizacijah pri vsakdanjih n. pr. vzdrževalnih delih in podobno.

Naravna zakonitost, da v zaostrenih gospodarskih razmerah začne naraščati interes in potreba po lastnem znanju, se torej tudi to pot potrjuje in v tem je tudi možnost in cilj učinkovitejšega dela v bodoče na področju razvijanja in uveljavljanja ustvarjalnosti delavcev.

Franc Pečovnik, dipl. ing. str.

mehanizacije nov, sodoben menjalnik, ki je za 30 % lažji od dosedanjih menjalnikov, vgrajenih v malo kmetijsko mehanizacijo Gorenje Muta. Ta novi menjalnik omogoča maksimalno 7 delovnih hitrosti, od tega 4 v hodu naprej in 3 v hodu nazaj, ima preusmernik in diferencial z zaporo. Nova generacija male kmetijske mehanizacije Gorenje Muta se odlikuje tudi s funkcionalnejšim vodenjem in upravljanjem, pri njenem načrtovanju so upoštevali vse potrebne varnostne dejavnike, izboljšani pa je tudi sistem priključevanja delovnih strojev. Zaradi vgrajenih lažjih sestavnih delov in odgovarjajočih delovnih hitrosti je poraba pogonskega goriva optimizirana, tako za delo v ravnini kot v strmini.

Delovna organizacija Gorenje Muta je zdaj zaokrožila ponudbo male kmetijske mehanizacije, moči od 4 do 7,5 kW. Naložba pa, istočasno, omogoča tudi razširitev ponudbe, pri čemer imajo v mislih predvsem neprofesionalno mehanizacijo za vrtnikarje.

Obstoječi program pa bodo, skladno s potrebami, dopolnjevali s specialnimi namenskimi izvedenkami male kmetijske mehanizacije.

Izredna funkcionalnost strojev in njihov sodoben izgled pa so zagotovili, da je Gorenje Muta novo generacijo male kmetijske mehanizacije začelo prodajati tudi na tuj. Letos bodo izvozili najmanj 1.000 enosnih traktorjev »Kosor« oziroma njegovih izvedenk, s pripadajočimi delovnimi priključki, predvsem v Zvezno republiko Nemčijo, Španijo in na Madžarsko. Računajo pa, da bodo malo kmetijsko mehanizacijo izvažali tudi v druge države.

N. K.

JAVNA RAZPRAVA • JAVNA RAZPRAVA

Povzetek predloga za spremembe zakona o javnem obveščanju

Predsedstvo OK SZDL Velenje — svet za informiranje

Javna obravnava pobud in predlogov za spremembo zakona o javnem obveščanju SRS

Društvo novinarjev Slovenije je v začetku letošnjega leta oblikovalo pobudo in predloge za spremembo zakona o javnem obveščanju. Izhajajoč iz ocene, da bi bile spremembe tega zakona nesmiselne, če hkrati ne bo prišlo do spremembe določil kazenske zakonodaje, ki omejujejo svobodo obveščanja, so slovenski novinarji predlagali tudi spremembo kazenskega zakona SRS ter zakona o prekrških zoper javni red in mir.

Istočasno je svoje teze za razpravo o spremembi zakona o javnem obveščanju pripravila »skupina za analizo informativnega polja« pri republiški konferenci mladine.

Po štirih mesecih je paket navedenih pobud, predlogov ter odgovorov »pristojnih« republiških institucij prišel na tla v kraju izven Ljubljane. Seveda, tudi na tem nivoju naj bi »pristojni« organ (v našem primeru svet za informiranje pri predsedstvu občinske SZDL) organiziral razpravo h kateri bi pritegnil »širši krog občanov«, ki jih navedena problematika zadeva — Tiskovnemu svetu pri predsedstvu RK SZDL Slovenije, ki bo vse razprave strnil.

Svet za informiranje pri predsedstvu SZDL Velenje je na seji 31. maja oblikoval naslednja stališča:

V času demokratizacije družbe na vseh področjih, prihaja tudi do sprememb dokumentov, ki opredeljujejo dejavnost obveščanja.

V javni razpravi so spremembe zakona o javnem obveščanju, ki jih je pripravilo Društvo novinarjev Slovenije, aktivno pa so se nanje številni organi že odzvali.

Veseli bomo naših dragih bralci in poslušalci Radia Velenje, če se boste vključili v to razpravo in nam pomagali, da bomo vsi skupaj, s skupnimi močmi, prispevali, da bo ta naš vodilni dokument res takšen kot si vsi želimo. Sicer pa boste videli, če boste pregledali tole gradivo, da je informiranje zares stvar vseh vas in nas.

Gradiva, ki je v javni obravnavi, verjetno nimate, zato objavljamo povzetek predlaganih sprememb,

ki pa nam sporočite, kaj mislite o njih, seveda pa nam lahko posredujete tudi dodatne predloge. Kot je zapisano že v uvodu, je čas za razpravo malo. Vaša mnenja bomo lahko objavili le v dveh naslednjih številkah Našega časa. Torej, pohitite!

Vsem tistim, ki se boste v razpravo še posebej poglabili, naj povemo, da je bil zakon o javnem obveščanju objavljen v slovenskem Uradnem listu 2 z dne 31. 1. 1986. In zdaj k predlaganim spremembam.

OBČANI IMAJO PRAVICO, DA OBVEŠČAJO. To določilo mora biti razvidno že iz prvega člena splošnih določb. V 2. členu je treba opredeliti kriterije, ki bodo določali, katera mnenja so

1. Svet ni sposoben oceniti kdo sodi v krog občanov, ki ga navedena problematika zadeva (obstaja možnost, da vsakega).

2. V tem trenutku naši družbi, če hoče postati bolj demokratična, to pomeni tudi bolj učinkovita, primanjkuje predvsem pobud za spremembo, ki bodo dosegle javnost in njen odziv v obliki novih pobud.

3. Minimalni pogoj za življenje javnosti je zagotoviti sleherni pobudi javno predstavitev, brez »prevajanja« in »strjevanja«. Enako velja za odzive na pobude.

4. Predlogi za spremembo zakona o javnem obveščanju se objavijo v tedniku »Naš čas« v drugi junjski številki. V naslednjih dveh številkah se objavijo odzivi občanov, ki se hkrati posredujejo tudi tiskovnemu svetu pri predsedstvu SZDL Slovenije.

POZIVAMO OBČANE VELENJE, DA SVOJA MNENJA O KONKRETNIH PREDLOGIH DRUŠTVA NOVINARJEV IN RK ZSMS OZIROMA SVOJE PREDLOGE ZA SPREMENBO ZAKONA O JAVNEM OBVEŠČANJU POSREDUJEJO UREDNIŠTVU NAŠEGA ČASA ALI NA NASLOV OK SZDL VELENJE.

Predsednik sveta: Ljubiša Savović

oziroma niso pomembna za javnost. V 6. členu je treba družbeno politične skupnosti oziroma organizacije bolj zavezati za zagotavljanje materialnih in drugih pogojev za razvoj javnega obveščanja.

OBVEZNO JAVNO ODGOVARJANJE NA ZASTAVLJENA VPRAŠANJA je potrebno opredeliti v 9. členu, vključno s sankcioniranjem tistih, ki tega ne zagotavljajo.

NOVINARJI SO PROFESIONALNI IN NE DRUŽBENOPOLITIČNI DELAVCI, zato je predlagano, da se iz 12. člena črta, da morajo novinarji utrditi socialistično samoupravno družbo ter varovati človekovo dostojanstvo in splošne družbene interese. Kot profesionalce jih

namreč pri njihovem delu zavezujejo načela novinarske etike. Ker morajo veljati enaka načela za vse udeležence v javnem obveščanju, moramo oblikovati in sprejeti KODEKS ETIKE JAVNE BESEDE.

V 13. členu je treba poudariti: Če organi nočejo dati informacij, jih prikrivajo ali dajo neresnične, nepravčasne ali nepopolne, je potrebno takšno ravnanje javno obravnavati in ta stališča objaviti (14. člen).

USTANAVLJANJE IN PRENEMANJE INFORMATIVNIH MEDIJEV

Podana je zahteva, da se pojasnijo, kateri so »drugi pogoji« za ustanovitev informativne delovne organizacije (17. člen). V 18. členu je dovolj, če je zagotovljena ekonomska upravičenost, vsi ostali pogoji pa so odveč. Iz zakona naj se črta notranja samoupravna organiziranost, ki jo zakon o združenem delu dovolj natančno opredeljuje (22. člen). Prav tako so pravice in dolžnosti ustanoviteljev opredeljene v aktu o ustanovitvi. Zato nikakor ni potrebno, da dajejo soglasje k statutu časopisne, radijske ali televizijske organizacije (23. člen). Naslednji člen pa je treba dopolniti z zahtevo, da mora dati soglasje za začetek postopka za prenehanje informativne organizacije tudi organ upravljanja in svet.

UPRAVLJANJE INFORMATIVNIH ORGANIZACIJ

Če ustanovitelj z zakonom ne bo odgovoren, da zagotavlja materialne pogoje za redno dejavnost časopisnih, radijskih in televizijskih organizacij, naj bo organ upravljanja brez delegatov družbene skupnosti (25. člen). Smiselno s tem pa naj se spremeni tudi trije naslednji členi. Prevladalo je namreč prepričanje, da je družbeni vpliv na programsko in uredniško politiko zagotovljen že preko obstoječih svetov.

Podana je zahteva po objavi javnega razpisa (29. člen), ki se dopolni tudi z opredelitvijo, da je lahko individualni poslovodni organ (ali član kolegijskega poslovodnega organa) na predlog sveta sočasno tudi glavni in odgovorni urednik (pri tem je potrebno tudi mnenje redakcije).

ČASOPISNI IN PROGRAMSKI SVETI

V 33. členu je podana zahteva po dvodomnosti tega sveta, v katerega je treba poleg delegatov družbene skupnosti vključiti redakcijo. V 33. členu se dopolni, da predlaga, na osnovi javnega razpisa, svet kandidata za glavnega in odgovornega urednika ter daje mnenje o njihovem delu in delu novinarjev. Črta pa se opredelitev o vplivu na uresničevanje programske zasnove, ki je zagotovljena že s predhodnimi členi.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIKI TER UREDNIKI

Glavna in odgovorna urednika imenuje oziroma razreši organ upravljanja na predlog sveta. V nasprotju z mnenjem sveta, ju ni mogoče razrešiti ali imenovati. Mnenje, ki pa za organ ni obvezujoče, mora dati tudi redakcija. Kandidat se izbere na osnovi javnega razpisa in programa dela.

EKONOMSKO PROPAGANDNA SPOROČILA

S 46. členom naj bi glavne in odgovorne urednike zavezali odgovornosti, če novinarji kršijo kodeks novinarske etike s pisanjem ekonomsko propagandnih sporočil.

TISK

V 52. členu je potrebno opredeliti tudi druge pogoje za izdajanje časopisa. Ustanovitelj mora zagotoviti materialne pogoje tudi za redno izdajanje časopisa. 57. člen pa se opredeli, da velja časopis za izgotovljenega, ko so trije dolžnostni izvodi (po pismenem nalogu odgovornega urednika) izročeni temeljnemu javnemu tožilstvu.

OBJAVA INFORMACIJ, MNENJ, ODGOVOROV IN POPRAVKOV

Opredelitev, da upoštevajo uredništva pri odločitvi o teh objavah poleg programske zasnove tudi »določeno uredniško politiko«, je treba črtati. Ta se namreč ne določa npr. po kakšnem aktu, ampak se izgrajuje splošno, v praksi. Predvsem pa neskladnost z uredniško politiko ne more biti zakonit razlog za zavrnitev prispevka občana, saj uredniško politiko oblikuje uredništvo samo. Z njo lahko obvezuje svoje novinarje, ne pa občanov, katerih prispevke je možno zavrniti le, če

nasprotujejo zakonu, ali od širših družbenih organov (ne le uredništva) določenim programskim zasnovam javnega glasila (73. člen). V naslednjem členu je predlagano črtanje opredelitve, da se lahko objava prispevka občana zavrne z argumentom, ker je bil objavljen v drugem javnem glasilu. Izhajati je namreč treba iz temeljnega namena objave — to pa je pomen prispevka za javnost. Torej, če ta ni tolikšna, ga lahko drugo glasilo zavrne že iz tega razloga. Predvidena je tudi uskladitev 76. člena in sicer v smislu, da ugotdi časopisni svet ugovoru samo v primeru, če je glavni in odgovorni urednik odločil v nasprotju s 74. členom, pa tudi, če je prekršil določbe 75. člena (obvestil avtorja o zavrnitvi prepozno, brez obrazložitve, prispevka ni objavil v 30 dneh po prejemu).

77. člen je potrebno dopolniti v smislu, da se pri postopku smiselno uporabljajo določbe zakona o upravnih sporih, pri čemer sodišče praviloma samo odloči o tem, ali je sporni prispevek treba objaviti ali ne.

PREPREČEVANJE ZLORABE SREDSTEV OBVEŠČANJA

Novinarji predlagamo črtanje drugega odstavka 97. člena, če pa bo ostal, naj se glasi: »Objavljanje informacij, ki imajo za posledico odgovornost po zakonu.« Prav tako je predvideno črtanje prve točke naslednjega člena, saj novinarji menimo, da so vse inkriminirane dejavnosti obsežene v drugi točki. Če prva ostane, je potrebno limitirati število organov in njihovih predstavnikov, katerih ugled se brani. Hkrati naj gre le za informacije, ki so bile objavljene z očitnim namenom žalitve SFRJ, SRS, druge republike in pokrajine. Preprečiti je potrebno tudi avtomatizem in sicer naj javni tožilec ukrepa v dogovoru s prizadetimi in ne po uradni dolžnosti.

KAZENSKKE DOLOČBE

Novinarji menimo, da je predvidena denarna kazen, za tiste, ki informacij ne dajo, simbolična. Odgovornost virov informacij je treba bistveno bolj zaostri tudi v kazenskih določbah. Podobno pa velja tudi za glavne in odgovorne urednike, ki kršijo predpisane člene.

Iz gradiva povzela M. Zakošek

Seminar za sekretarje ZK v Kumrovcu

Pospešiti aktivnosti za prestrukturiranje gospodarstva

V soboto je bil v Kumrovcu celodnevni seminar za sekretarje osnovnih organizacij Zveze komunistov, predsednike konferenc ZK, predsednike raznih komisij, ki delujejo v tej organizaciji in člane občinskega komiteja.

Govorili so predvsem o aktualnih nalogah, ki so pred komunisti pri uresničevanju sprejetih programskih usmeritev.

Na dopoldanskem, plenarnem delu seminarja, ki je potekal skupaj z moziškimi komunisti, je podal član predsedstva CK ZKS Slavko Sorsak najaktualnejše informacije in naloge, ki izhajajo iz usmeritev sprejetih na konferencah ZK Slovenije in Jugoslavije.

Sledilo je delo po skupinah, kjer so se konkretno dogovorili za uresničevanje operativnih nalog, ki izhajajo iz usmeritev občinske konference ZK. Predvsem se morajo komunisti v vseh okolišnih občinah vključiti v akcije obračuna z vsem, kar ni dobro. Povsod se morajo bolj zavedati, da smo za svoj razvoj odgovorni sami. Kjer še ni jasnih razvojnih programov, jih je treba oblikovati in storiti vse, da jih tudi uresničimo. Pomembne naloge imajo komunisti tudi na področju prostora in ekologije, še posebej veliko pa na področju prestrukturiranja gospodarstva. Poudarjati moramo, da nam trenutno veljavna filozofija preživetja ne zagotavlja preživetja niti nam samim, kaj šele našim bodočim rodovom. Zgolj govorjenje o tem, to delamo že nekaj časa, ni dovolj. Potrebne so odločne akcije. Podobne naloge imamo v občini in vanje se morajo vključevati tudi komunisti na področju drobnega gospodarstva, ki ga doslej še nismo znali prav izkoristiti, predvsem pa nam v družbenem proizvodstvu občine, predstavlja mnogo preskromen delež. Tudi na tem področju je treba izkoristiti znanje in kadre ter jih usmeriti v ustanavljanje novih obratov. Zelo konkretne naloge so sprejeli komunisti tudi za področje inovativne dejavnosti, ki mora postati sestavni del našega

življenja in dela, za področje družbenih dejavnosti in krepite materialne osnove dela, brez katere ni razvoja. S svojimi aktivnostmi pa se vključujejo tudi v prizadevanja za izboljšanje kadrovske strukture v občini.

Komunisti so z zanimanjem prisluhnili predavanju predsednika velenjske občinske skupščine Draga Suleka, ki jim je predstavil takomimenovani »Program Q« — program razvoja občine Velenje. Predsednik izvršnega sveta Miran Arzenšek pa jih je seznanil z doseženimi štirimesečnimi rezultati gospodarjenja ter podal oceno sprejetih novih ukrepov za občino Velenje.

Vsi skupaj pa so nato govorili še o najaktualnejših trenutnih nalogah v občini Velenje.

Mira Zakošek

Komunisti so govorili o konkretnih nalogah, ki izhajajo iz sprejetih usmeritev na občinski, republiški in zvezni konferenci ZK

Sindikalni posvet v Topolšici

Med aktivisti tudi novi predsednik ZSJ Marjan Orožen

Posvet, ki ga je v soboto v Topolšici pripravil Občinski sindikalni svet Velenje, namenjen pa je bil predsednikom sindikalnih organizacij, članom Občinskega sveta ter članom odborov za inventivno dejavnost pri oblikovanju in raziskovalni skupnosti je bil dobro obiskan.

Uvodoma so prisotni z zanimanjem prisluhnili dr. Matjažu Muleju, ki je spregovoril o uresničevanju strategije inovacijske družbe. Prihodnost je v novostih, ne rutini, je poudaril in tisto, kar je pri nas še vedno stalna praksa — da »eni mislijo, drugi delajo«, bo treba zamenjati z »vsi mislijo, vsi delajo«. Drugačna miselnost utira pot naprej v spoznanje, da inovatorstvo ni konjček, ampak zelo resna poslovna funkcija.

Med sindikalne aktiviste je prišel tudi novi predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Marjan Orožen. Podal je aktualne družbenopolitične razmere v družbi in se dotaknil socialnega programa. Posebno je poudaril, da družbeni napredek ni odvisen od rasti cen, ampak produktivnosti. Zavzel se je za celovit socialni program, ne tak, v katerem bo opredeljeno samo nadomestilo za začasno brezposelnost, ampak za takega, v katerem bo vsak videl možnost, da si z delom omogoči življenje. »Človek, delavec, član sindikata, ne sme ostati prepuščen samemu sebi. Če bo sindikat zaščitnik interesov delavca,

človeka, bo zrasel tudi njegov ugled.«

Zadnji ukrepi in njihov vpliv na gospodarjenje v naši občini globoko zadevajo tudi sindikalne aktiviste. To je bilo razvidno iz živahne razprave, ki je sledila informacijam. Podobno je sprožila tudi informacija o prispevnih stopnjah za družbene dejavnosti. Ne brez razloga, saj so te v občini Velenje med najvišjimi v Sloveniji.

Sicer pa je bil posvet namenjen tudi nadaljnjim aktivno-

Srečanje mladih Gorenja

V začetku družabna, športna srečanja mladih so v desetletju in pol prerasla v bolj delovna srečanja mladih delavcev Gorenja, ki se srečajo vsako leto in postopno podrobneje spoznavajo posamezna delovna okolja Gorenja.

Letos se bo okrog 150 mladih zbralo v Bihacu, v najmlajši Gorenjski delovni organizaciji, v Gorenju Bira. v soboto, 18. junija, ko bodo v tovarni imeli delovni dan, se bodo po ogledu proizvodnje zbrali na programsko-volilni konferenci. Popoldan se bodo z nekaterimi vodilnimi delavci Gorenja pogovarjali še o kadrovanju v celotnem sozvoju, pa o izobraževanju, informiranju, družbenem standardu.

Zvečer bodo srečanje zaokrožili z družabnim srečanjem.

Sindikalni aktivisti so v soboto v Topolšici pozdravili predsednika ZSJ Marjana Orožna.

stim, ki stojijo v tem času pred sindikatom. Dogovorili so se za obravnavo gradiva za razširjeno sejo republiškega sveta ZSS, ki bo 24. junija, oceno dela zveze sindikatov po 11. kongresu, usmeritve za delovanje sindikata v prihodnje in za sindikalni program zagotavljanja socialne varnosti delavcem.

Velenjski sindikat ima na voljo še dva termina za izobraževanje v Radovljici, ena skupina od 13. do 17. junija in druga od 16. do 18. junija, pregledali so operativni program dela Občinskega sveta in predsedstva, ter spregovorili o oblikah in metodah dela občinske organizacije in sindikalnih organizacij. (mkp)

V Žekovcu za Ptujski festival

Letošnji festival domače zabavne glasbe Ptuj '88 bo od 2. do 4. septembra. Zanj se je prijavilo rekordno število ansamblov, kar trinideset. Nekateri bodo morali še prej na avdicijo, ena izmed njih bo to soboto (11. junija) tudi v Žekovcu ob organizaciji RTC Golte.

Pričeli bodo ob 15. uri. Tu bodo skušali dobiti popotnico za Ptujski festival naslednji ansamblji: Majolka, Lipa, Mitje Kapša, ans. Vinka Cverleta, brata Poljanšek, Podkrajski fantje in ans. Sušec. (vos)

Smučarji, pridite na občni zbor

Smučarska sezona je že zdavnaj za nami, no, pa je sedaj čas, da člani Smučarskega kluba Velenje ocenijo in se dogovorijo za nadaljnje delo. To bodo storili v soboto, 11. junija, ob 9. uri v Domu DPO v Sentilju. Sentilj so si izbrali, ker so v tem kraju zelo prizadeti člani njihove tekaške sekcije. Ljubitelji smučanja in člani, udeležite se zbora, vabijo vas. (vos)

MIMOŠKARIJ

posnetek, narejen 21. maja v Novem mestu, to dokazuje. Pri njih gre pošta naprej še isti dan, če je oddana v nabiralnik do 19. ure in ob sobotah do 15. ure v Titovem Velenju, če jo oddate ob delavnih dneh do 18.30 in ob sobotah do 12. ure. Ker pa na nabiralnikih ni nalepk je težko ugotoviti, kdaj gre pošta naprej. V Novem mestu gre tudi ob nedeljah in praznikih, le oddati jo je treba do 10. ure dopoldan. V Titovem Velenju v nedeljo oddana pošta ne gre naprej. Tudi takšne usluge bogatijo Slovenijo, našo deželo. Kaj pa o tem sodijo naši postarji?

L. Ojsteršek

Mimogrede

Mesarija T. Prekoršek v Titovem Velenju si že vseskozi prizadeva za urejenost lokala, kvaliteto ponudbe in korekten odnos do strank. To

HVALA LEPA
SE PRIPOROČAMO

MESARIJA T. PREKORŠEK
TITOVO VELENJE

1923 11.05.88 13.59
kg Din/kg Din
1.510 069.50 0104.95
77 77 1 * 104.95

HVALA LEPA
SE PRIPOROČAMO

kaže tudi račun, ki ga prejme vsak kupec. Na njem so vidni dan, ura in minuta postrežbe, cena in vrednost prodanega blaga, na koncu pa sta še pripisa: Hvala lepa. Se priporočamo. Na videz drobna pozornost, ki pa bi jo lahko z malo dobre volje uvedla še druga podjetja in posamezniki pri svojem poslovanju s strankami. Posebno sedaj, ko smo sprejeli program kvalitete v občini Velenje na vseh področjih življenja in dela.

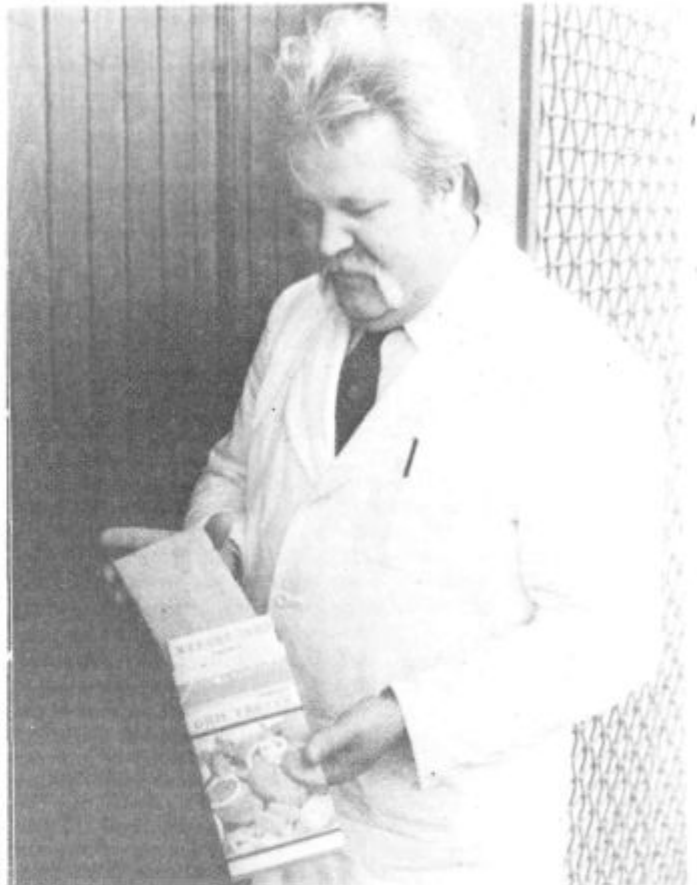
M. Ž.

Gril zrezek v lepem »kosu«

Gotovo bi bila občanka, ki je 31. maja kupila v Erini tržnici Pomurkin »GRIL ZREZEK« kar nekaj časa skakala po eni nogi, če bi ji bil ta padel na drugo. Pa ji na srečo ni. Kljub temu pa ji je verjetno zaprlo sapo, ko je paket odprla. Namesto štirih globoko zmznjenih zrezkov, je bila v zavrtku lesena deska. Da, lesena deska! Da, prav ste prebrali! Z dobrim koslom ni bilo nič, deske pa tudi za kurjavo ni mogla porabiti, ker pač v mestu v glavnem kuhamo na plin ali elektriko. Verjetno pa bi jo bila v trenutku presenečenja ali jeze, vrgla komu v glavo, pa ga na srečo ni bilo blizu.

Naslednji dan se je vrnila v Trzinco, kjer so ji zrezek zamenjali in ker je šlo za redek ali pa tudi ne? — dogodek, nas je poklical poslovodja tržnice Tine Podpečan. Povedal je, da je »GRIL ZREZEK« tovarniško zaprt. Na njem smo prebrali datum proizvodnje 11. 5. 1988, teža pravega zrezka je, kot piše na ovitku, 400 gramov, tega trdega, seveda smo ga stehali, pa je bila 350 gramov.

Po besedah poslovodje so morali takšen Pomurkin (ne)zrezek dobiti. Pa ni bil začuden kot mi. Velikokrat se zgodi, kaj podobnega: recimo, da v kartonu 12 steklenic (in to žganja ali konjaka) manjka ena (takšni tudi nimajo kontrolnih listov) in podobno.

Poslovodja Tine s Pomurkinim neizvirnim GRIL ZREZKOM (vos)

Pošti v razmislek

Poštne usluge pri nas capljajo za ostalim gospodarstvom. Lep primer za to je odpravljanje pošte, če ga primerjamo med Titovim Velenjem in Novim mestom. Tale

PISMA BRALCEV. PISMA BRALCEV

Podpiramo gradnjo skakalnic

Krajan Starega Velenja in prepričan sem tudi Titovega Velenja ter občine smo veseli vsakega uspeha v našem kraju.

Tako smo se krajan Starega Velenja oddahnil, ko smo po večletnih prizadevanjih le dobili in sprejeli revitalizacijski načrt Starega Velenja, saj je to osnova po kateri se bo Stari trg lahko hitreje razvijal.

Pomanjkanje denarja, premalo zagnanosti in iznajdljivosti so razlogi, da se je v štirih letih uredila le obvoznica in s tem zmanjšal promet v Starem trgu. Obnovele pa sta tudi prvi zgradbi — Era Železnina in sedež Obrtne zadruge.

Krajan smo se združili tudi ob akciji topifikacije krajevne skupnosti, kjer smo le z vztrajnostjo, udarniškim delom in ob širši podpori uspeli topificirati domove krajanov, pozneje pa so se vključevali tudi družbeni objekti. Brez problemov ni šlo. Le te smo premagali z razumevanjem, sodelovanjem in zagnanostjo. Leta 1986 je krajevna skupnost dala soglasje k izgradnji 75-metrске skakalnice ob lokaciji že zgrajenih skakalnic. Bili smo pokrovitelj vsakoletne tekme za pokal Krajevne skupnosti

in redno spremljamo delo SSK, tako smo lahko dali podporo prizadevanjem kluba. Sodelujemo tudi s Kulturnim centrom ob reševanju problematike gradu. V istem letu smo z udarniškim delom in ob pomoči komunalne skupnosti obnovili peš pot na grad iz smeri Starega trga.

Ob rudarskem prazniku je bila otvoritev 55-metrске plastične skakalnice in zasajena prva lopata za izgradnjo 75-metrске skakalnice kot osnova za ureditev republiškega skakalnega centra.

Zadovoljni smo in podpiramo ureditev peš poti iz centra Titovega Velenja na grad, ureditev gradu in okolice, tako da bo grad zares videti urejen, razsvetljen, čist in obdan z okrasnim drevjem in grmičevjem (ne z grmovjem) in cvetjem (ne s koprivami in plevelom).

Prizadevati si moramo, kar se da, da uresničimo tudi revitalizacijo starega jedra naselja in tako poravnamo dolg do preteklosti in omogočimo bodočim rodovom doživljati to preteklost.

Urejeno pobočje skakalnic ne more zmanjšati zgodovinskih vrednot, videz in predvsem življenje in dejavnost v Starem trgu, ob in na Gradu, zato smo v

krajevni skupnosti lahko rekli republiški skakalnici center DA.

V krajevni skupnosti si prizadevamo razvijati dobre odnose, zlasti med sosedi, da si le ti kar se da med seboj pomagajo. Žal smo v zadnjem času pričali sosedski nejevolji vodilnih delavcev v kulturnem centru, ki si ne prizadevajo pomagati razvoju sosednjega Smučarskega skakalnega kluba.

Na razširjeni seji sveta krajevne skupnosti smo ob razgrnitvi osnutka ureditve grajskega hriba spregovorili tudi o sproženi polemiki ob gradnji skakalnic in ugotovili, da nasprotovanje ureditvi skakalnic ni utemeljeno, obsojanje vreden pa je način takega vedenja polemike po časopisih.

Podoben pristop delavcev Kulturnega centra k ureditvi celotnega grajskega hriba bi bil bolj dobrodošel vsem velenjčanom in kulturni skupnosti kot pa »naštevane napake« Smučarsko skakalnemu klubu.

Vodstvo krajevne skupnosti smo pripravili prispevati svoj delež k razvoju dobro-sosedskih odnosov in ustvarjanja pogojev za uspešno delo obeh dejavnosti.

Za krajevno skupnost:
Ivan Kadliček

Strel v lastno skledo

S piscem pod psevdonimom U. Hrust in z njegovim prostim strelom, ki je izšel v Našem času v številki 18., na strani 7, bi se popolnoma strinjal, če, seveda, ne bi s svojim prostim strelom ciljaj v lastno skledo.

Ko se samo spomnim, s kakšnimi težavami, smo si stari Velenjčani zgradili mestno toplotno ogrevanje. Koliko odrekovanja in koliko udarniških ur smo opravili v štirih letih. Priznam, da smo velikokrat pričeli graditi tudi brez gradbenega dovoljenja. Tudi zato, ker v začetku nismo imeli toliko denarja, da bi investicijo v celoti pokrili, kot zahteva zakon. Če ne bi delali tako, bi se danes ne ogrevali stanovanj, denar pa nam bi požrla inflacija. Smo pač tvegali in profitirali!

Takrat se ni tako zapletalo kot se sedaj, ko pri izpravljanju peš poti na velenjski grad. O tej poti smo pisali že v lanskem rudniškem Informatorju. Res pa je, da tedaj še ni bilo nove metle pri Kulturnem centru Ivan Napotnik.

Na gradnjo poti smo se pripravljali, ko sem bil jaz še predsednik sveta in kasneje skupščine krajevne skupnosti Stare Velenje. Da je bila gradnja potrebna, ni bilo dvoma; bil je pravzaprav skrajni čas, da se pot na grad uredi kot se spodobi.

Gradnja poti je res stekla, toda pred dnevi je dobil izvajalec s strani Kulturnega centra Ivan Napotnik iz Titovega Velenja obvestilo, da mora dela takoj ustaviti, zavarovati. In to sedaj, ko so tri četrtine poti že zgrajene.

Izvajalec je izjavil, da se ne bo bodel z novo metlo v Kulturnem

centru in bo dela ustavil. Kdo in kdaj bo dela končal, je še preuravnjeno reči. Kakorkoli že, stroški se bodo še samo povečali.

Pa se lotimo še skakalnice. Smučarji imajo svojo domovinsko pravico nad Vilo Bianco že od leta 1955. Takrat so začeli graditi 30-metrsko skakalnico. V gradu še ni bilo muzeja, ampak je stanovalo 25 strank, v glavnem so bile to rudarske, delavske družine. Rudnik je dal pobudo za ustanovitev rudarskega muzeja in potem tudi finančno podprl obe dejavnosti. Lahko rečemo, da je tudi na pobudo in s finančnimi sredstvi RLV nastal sedanji kulturni center. Res pa je, da tedaj še ni bilo kulturnih sedanjega kova, kot je razvidno iz »Prostega strela«. Takrat smo poznali čisto drugačne matematične formule za naše izračune kot pa sedaj. Ko pa razčleniš formulo, objavljeno v Našem času, dobiš takšen rezultat: bla, bla bla!

Seznam skakalcev, ki so se kaili na smučarskih skakalnicah na Vilo Bianci je zelo dolg. Lahko rečemo, da se je Smučarsko-skakalni klub iz Titovega Velenja razvijal samo na račun svojega podmladka. Skakalcev niso »muvžali«, kot se to dogaja v nekaterih drugih velenjskih športnih klubih. Mogoče to koga moti; domačini smo bili že od nekdaj trn v peti... Že pokojni Stanko Bloudek je potrdil, da je teren na Vili Bianci primeren za gradnjo večjih skakalnic. Zato se je tudi začela graditi 75-metrska skakalnica, ki naj bi bila prevlečena s plastiko. Planški komite je prispeval 16 starih milijard za plastiko, smučarski delavci pa so dali svoj delež z udarniškim de-

lom; opravili so zemeljska dela in teren že zadržali. Nastaja torej nov slovenski športno-turistični center, kjer bo možno skakati v vseh letnih časih.

Pa so kulturniki zagnali vik in krik tako proti peš poti, kakor proti skakalnici in to zdaj, ko sta objekta tik pred otvoritvijo. Je tega kriva »nova metla« v Kulturnem centru Ivan Napotnik v Titovem Velenju?

Sicer se gradi tako kot se danes pač gradijo negospodarske investicije. Zakon določa, da mora investitor imeti zagotovljena finančna sredstva v celoti, vprašam vas pa, kdo, ki danes gradi, še lahko ima toliko denarja? A dajmo za nerazvite, samo iz naše občine 321 starih milijard, več kot milijardo na en delovni dan...

Kulturnike moti stolp skakalnice, ki bo viden iz Titovega Velenja samo iz enega zornega kota ali pa iz helikopterja, ne motijo pa jih še vedno vidni sledovi kljukastega križa (ostanka druge svetovne vojne) na zadnem stolpu velenjskega gradu, ki so vidni podnevi in tudi ponoči v mesečini.

Na koncu naj še rečem, da gradnjo peš poti in skakalnice podpirajo tudi sedanji odborniki krajevne skupnosti Stare Velenje.

S tem pismom odprto podpiram gradnjo oziroma dokončanje del na peš poti na grad in na 75-metrski skakalnici. To gradimo za našo mladino, star kitajski pregovor pa pravi: če hočeš nekaj vlagati, da se ti bo obrestovalo v sto letih, vlagaj v mladino.

L. Ojsteršek
Titovo Velenje

Divji prašiči, bodite mirni!

Življenje je pač takšno. Vsakodnevno se dogajajo nepravilnosti, pa vse drugo kar razburja občane, povzroča nejevoljo, nerganje, vse skupaj daje seveda možnost pritožbe. Ali to možnost znamo izkoristiti? Ob vsej nejevolji največkrat ne. Lep primer so divji prašiči v moziški občini. Po zakonu je to lovsko področje gojitveno, torej je odstrel omejen in predpisan. Mimogrede, lovci predpisane odstrela iz leta v leto ne uresničujejo. O vsem tem več prihodnjič, danes pa tole. Prašiči kot prašiči povzročajo veliko škodo. Na urejenih planinskih pašnikih, predvsem pa na poljih v nižinskih predelih, na koruzi in drugih posevkih. Lovci se trudijo, kmetje razburjajo, se kregajo in obtožujejo. Na vsakem koraku je slišati pritožbe zaradi premajhne odškodnine, ki jo seveda vsak vrednoti po svoje, točnih ocen in podatkov pa vendarle ni na voljo. Tudi uradnih pritožb ni! Kako in zakaj torej ukrepati in pomagati?

Podobnih primerov, vrednih upravičenih in neupravičenih pritožb je v moziški

občini tudi sicer dovolj, zato je prav »razveseljiv« naslednji podatek. Lani komisija za prošnje in pritožbe SR Slovenije ni prejela niti ene prošnje ali pritožbe iz moziške občine, in občina Mozirje je edina slovenska občina, iz katere ni bilo niti ene pritožbe. Iz drugih jih je na stotine. Res bi bilo zanimivo vedeti kaj to pomeni?

Pršut za potrošniški svet

Problematika delovanja potrošniških svetov je več ali manj znana, jasna je tudi dokaj neopredeljena vloga, bolj rečeno njihov vpliv na razreševanje zadev, kar je v današnjih časih še bolj poudarjeno. Pa vendarle. Večina potrošniških svetov moziške občine je komiteju za gospodarstvo in družbeno planiranje SO Mozirje poslala svoje želje, pripombe in zahteve. Utemeljene in neutemeljene, vse skupaj bo komitej proučil in primerno ukrepal.

Ob tem pa tole. Težave delovanja potrošniških svetov so znane vsem, včasih pa posamezne zahteve in želje že presegajo skupna hotenja.

Zgodilo se je v enem izmed krajev moziške občine. Na seji sveta so člani spregovorili o vseh pomanjkljivostih preskrbe in opredelili svoje želje. Med drugim je bila izrečena pripomba, da v trgovini ni pršuta. Trgovina je prisluhnila željam in zagotovila pršut. Toda. Edini kupec pršuta je bila članica potrošniškega sveta, kam so romali ostali kosi dragocenega mesa si lahko mislimo.

Izpuhteke odplake

Varstvu okolja v moziški občini namenajo vse več pozornosti, precej je uspehov in še več jih bo. Ena od nalog je praznjenje greznic, zlasti ob družbenih objektih. Zmogljivosti za to so na tem področju premajhne, zato je treba poklicati na pomoč usposobljeno in opremljeno komunalno organizacijo (tudi iz Celja). Ta naj bi poskrbela za odvoz odpadka na ustrezno mesto. Vendar. Ko poklicano vozilo napolni cisterno (denimo v Nazarjah) in jo odpelje na »to mesto«, ne mine 15 minut, pa se že vrne prazno. Kje je torej »to mesto«, ali drugače: so odplake iz samega strahu pred občinskimi ukrepi izpuhteke v rekordnem času, ali nemara zaradi čiste ljubezni do lepega okolja?

J. P.

O skakalnici tudi urbanistična inšpekcija

Daljš časa sem razmišljal o tem, ali je treba še kaj doreči k zadnji zelo vroči temi, velenjski 75-metrski skakalnici, ali ne. Menim, da je potrebno. Ne toliko zaradi bralcev Našega časa, ki so s to temo verjetno že prenasičeni, ampak predvsem zaradi nekaterih predhodnih, verjetno pa tudi bodočih piscev člankov v zvezi s skakalnico.

Če na kratko opišem delo urbanistične inšpekcije v zvezi s to gradnjo. Urbanistična inšpekcija je v letu 1987 po uradni dolžnosti izdala Smučarsko skakalnemu klubu (SKK) odločbo o ustavitvi gradnje oziroma gradbenih del na območju skakalnice. Ta klub je namreč takrat pričel postavljati shrambo za orodje (leseno barako pod pobočjem) in izvajati pripravljajna zemeljska dela na pobočju. Dela so bila začasno ustavljena in sicer tako dolgo, dokler si SKK ni pridobil potrdila o prigrisatvi omenjenih del, ki ga je izdal Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja.

Rečeno je bilo, da za ta dela skladno z zakonom; zadostuje potrdilo za postavitev zaletnega stolpa oziroma zaletišča skakalnice, pa lokacijsko in gradbeno

dovoljenje. SSK je dejansko napravil napako oziroma prišel navzkriž z Zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostoru (Ur. list SRS št. 18/84), ko je pričel z montažo zaletnega stolpa, ne da bi si predhodno pridobil vsa potrebna — prej omenjena — dovoljenja. Zakaj je do tega prišlo, pa smo lahko prebrali v eni preteklih številk NC, v prispevku, ki ga je podal SSK.

Urbanistična inšpekcija je skladno z zakonom, na osnovi prijave Kulturnega centra Ivan Napotnik Titovo Velenje (mimo- grede, Kulturni center Ivan Napotnik je prav tako zaradi »črne gradnje oziroma rekonstrukcije peš poti na velenjski grad v postopku, tako kot SSK) in po uradni dolžnosti izdala odločbo o ustanovitvi montaže zaletnega stolpa. Ta dela so ustavljena in je o tem obveščen tudi IS Sob Velenje. SSK pa sestavlja elemente stolpa na tleh, ki jih bo (po vsej verjetnosti po pridobitvi dokumentacije) kasneje lahko v krajšem času sestavil.

Nisem imel namena pisati zgolj o tem, kako je urbanistična inšpekcija ukrepala z omenjenima »črnima gradnjama«, ker o svojem delu poročamo samo IS

Sob Velenje oz. Skupščini občine Velenje in drugostopenjskemu inšpekcijskemu organu, pač pa zato, da opozorim še prihodnje laične pisce v zvezi z velenjsko 75-metrsko skakalnico. Ta objekt se ne gradi na I. kategoriji zavarovanja naravne in kulturne dediščine, ampak na območju, ki se ureja z Urbanističnim redom občine Velenje (Ur. vestnik občine Velenje št. 3/84). Ta odlok govori o zaščiti naravne in kulturne dediščine območja velenjskega gradu, kjer je zajeto 5 parc. št. omenjenega območja, nikakor pa ne parcelne številke na sosednjem hribu, kjer se gradi zaletni stolp.

Urbanistična inšpekcija ni mogla ukrepati drugače kot je, niti ne tako kot si nekateri želijo, da bi objekt enostavno odstranila.

Torej, prostorski plan občine Velenje za obdobje 1985—1990 lokacije, kjer se je pričel graditi zaletni stolp 75-metrске skakalnice, ne obravnava kot zaščiteno območje naravne in kulturne dediščine I. kategorije. Podatke je možno preveriti pri za to pristojnem organu občine Velenje.

Pojasnilo je dobromamerno, namenjeno tudi vsem bodočim piscem o tej temi.

Urbanistični inšpektor
Ivo Petrovič

Kdo lepi brez lepila?

Je Vinko Rejc trkal na napačna vrata?

Ni nas iskal on, mi smo poiskali njega. Tole v uvodu je zato, da že na začetku odgovorimo tistim, ki nas to sicer niso vprašali, jih pa močno zanima. Sli smo na njegov dom, v Metleče. Sli bi v TUŠ, kjer dela, pa smo vedeli, da ga ne bi našli, ker je v bolniški. Dogodki o katerih bomo pisali so ga spravili tako daleč. Zbolel ne na živcih. Zaradi najrazličnejših pripetljajev, razprtij, nemogočih odnosov, očitkov, dogodkov v zvezi s priznanjem inovacijskega predloga. Izdali so ga živci. (Ni torej nor, kot je rekel eden od tistih, s katerimi smo se skušali pogovarjati o Vinku Rejcu kot človeku. Pravzaprav je vprašal, če vem da je nor.) Zdravil se je v psihiatrični bolnišnici v Vojniku, okrevljal v sanatoriju v Ravnah, se spet vrnil na delo, sedaj pa je že dva meseca doma.

Smo že omenili njegovo ime? Vinko Rejc. Ob vsem se bomo lotili precej splošne teme. Verjetno ni osamljena. Ko govorimo o inovacijah, koristnih predlogih, tehničnih izboljšavah, govorimo o tem skorajda z veliko začetnico, ker jim pripisujemo ogromen pomen. In prav je tako. A največkrat se ob tem pogovarjamo tudi o pravih, ki naj bi z nagrajami spodbujali razmah inovativne dejavnosti. Premalokrat pa spregovorimo tudi o demotivacijskih momentih pri tem. O tem, da veliko inovatorjev za predloge, ki jih uvajajo v proizvodnjo, ne dobi toliko kot bi moralo, da nekateri predlogov nikoli ne dobijo priznanja. Nekaj zaradi nevednosti, nekaj zaradi...

Vinko Rejc je eden tistih, ki je prepračen, da se mu je pri tem zgodila velika krivica. Tako prepračen, da bo pravico iskal na sodišču. Gre za delavca Tovarne usnja Šoštanj, natančneje delavca na pestingu. Začnimo pri koncu. Vinko Rejc je 9. marca letos vložil na sodišče združenega dela v Ljubljani tožbo za priznanje inovacijskega predloga in izplačilo odškodnine. Tožena stranka je Industrija usnja Vrhnik, temeljna organizacija Usnjarna Vrhnik. Predmet tožbe pa je inovacija »Lepljenje kože na steklo brez lepila.«

Svoj predlog od katerega se je dokopal pri delu na pestingu, je najprej ponudil svoji temeljni organizaciji — Tovarni usnja Šoštanj. Od nje ni bilo nobenega odziva. Zato se je 13. aprila 1984 osebno obrnil na tovariša Brane Jeraba, strokovnjaka, vodilnega delavca, ki je zaposlen v temeljni organizaciji Usnjarna Vrhnik. Potem je bil zaradi svojega predloga pri tem tovarišu še velikokrat. A brez učinka.

Leta so tekla, Vinko Rejc pa je bil na začetku. Nobenega odgo-

vora, nobenega pojasnila, nobenega odziva. Vse do lanskega leta, ko sta se Vinko Rejc in njegova žena oglasila pri direktorju IUV tovarišu Strgarju. Ta je zadevo predal naprej in posredoval, da je Vinko Rejc dobil aprila lani odgovor, da je komisija za inovacije predlog obravnavala in ugotovila, da ta vsebuje rešitve in omogoča prihranek pri sušenju kože, zmanjšuje porabo materialov in energije in odpira še druge možnosti racionalizacije postopka izdelave usnja. (Dokazi: prijave tehnične izboljšave koristnega predloga 10. aprila 1984, z dodatkom 23. 5. 1984 in 11. 4. 1984 ter dopis IUV temeljne organizacije Usnjarna Vrhnik — komisije za inovacije dne 2. 4. 1987).

Lani je Vinko Rejc odločno zahteval, da se zadeva razreši. Nekateri so res mislili, da se bo. Ker je bil Vinko Rejc zaradi bolezni v precej čudnem stanju, manj pozoren na dogajanja okoli sebe, še manj pa na dogajanja v zvezi z inovacijo, je podpisal dokument, na katerega ni bil pozoren. Tako trdi Vinko Rejc. Posledica ali rezultat tega podpisa pa denar. 14. januarja letos je dobil — ne to, kar je iskal, ampak nakazilo »veliko« 166.945 dinarjev kot odškodnino za inovacijo.

Glede tega podpisa, smo se pogovarjali — neuradno — tudi z Andrejem Vovkom 14. maja letos, ko smo šli v TUŠ poizvedet, kaj je posebna komisija sklenila. Zato — neuradno. Takrat nam je Anrej Vovk rekel: »Za tisti papir, ki ga je podpisal in po katerem mu je bila priznana nagrada v višini 17 starih milijonov lahko rečem, da sem mu ga osebno nesel podpisat in mu ga tudi prebral. To, da ni vedel kaj podpisuje, ni res. Sicer pa ta inovacija Jerca ni naša stvar, ni stvar TUS-a, ampak Vrhnik. Pri nas smo mu to inova-

Vinko Rejc in kup dokaznega materiala: »Je inovacija moja, ali...«

cijo priznali. Gre pa — to je moje osebno mnenje — za minimalni prihranek. Rečem pa lahko to, da smo mi zaradi Jerca že toliko presedeli skupaj, da je kvečjemu on kaj dolžan nam, ne mi njemu.«

Vinko Rejc je 26. januarja letos vložil na delavski svet zahtevo za varstvo pravic. V svoji pritožbi je navedel, da ne soglašajo odločitvi, ker ta ne upošteva dejanskega stanja, ker ni bilo sklenjene pogodbe o odškodnini, ker ekonomski učinek ni bil izračunan, in ker mu ni priznana inovacija od dneva vložitve predloga, ampak samo za čas od junija 1986 do junija 1987.

In kako je odločil delavski svet? Zahtevo je zavrnil kot neutemeljeno. Vendar pa je v sklepu prvič navedeno, da mu je bil inovacijski predlog sicer priznan, a v višini 15 odstotkov in to kot soavtorski delež. V tem sklepu je zapisano še, da je inovacijski predlog priznan Branetu Jerabu, kot predlagatelju, in to v višini 65 odstotkov.

Oziroma dobesečno: »Nadomestilo, ki je bilo tovarišu Rejcu omerjeno na seji 30. 10. 1987 (že omenjenih 17 starih milijonov) ni nadomestilo za njegov predlog, pač pa komisija za izume, tehnične izboljšave in koristne predloge pri obravnavi inovacijskega predloga tovariša Jerca — »sušenje barvnega usnja na pestingu« — menilo, da je inovacija tovariša Jerca odprla nekatere možnosti za iskanje dodatnih rešitev in ena od njih je prav inovacija tovariša Jerca in je zato tovarišu Rejcu neodvisno od njegovega dosedanjega predloga priznala udeležbo tudi v inovaciji tovariša Jerca.«

Vse to je sicer možno. Recimo Rejc, ki je delal na pestingu in je

postopek dobro poznal, je »pogruental« kako bi se dalo zadevo rešiti. Zmanjkalo pa mu je znanja za vse, kar je potrebno od prijave naprej. To je možno. Od tu pa je lahko vse obdelal Jerab. Kot strokovnjaku mu znanja gotovo ne manjka. Potem verjetno ne bi smelo biti nič spornega.

Je pa pri tem pomembno tudi drugo razmišljanje. Namreč, Rejc je inovacijski predlog vložil že aprila 1984. leta, vendar se njegov predlog ni obravnaval. In to kljub urgencam, kar tri leta. Rejc pravi: »Moj predlog je lahko v tem času tisti, ki ga je poznal, na tak ali drugačen način tudi zlorabil. Govorijo in pišejo v sklepih tudi, da se moj predlog v praksi ne uporablja. Vem pa, da je bil postopek v Tovarni usnja Šoštanj že uveden, čeprav brez mojega dovoljenja.« Je pa še tretja stvar. To, da ne gre Vinku Rejcu pri vsem skupaj za čisto nič drugega kot za priznanje. Za priznanje, da je nekaj naredil, da je nekaj pogruental. Nekaj koristnega. On. Ne gre mu zato, da bi obogatel. Kateri inovator v združenem delu je pa že? Gre pa zato, da ga v vseh teh letih, ko išče pravico okoli ni nihče poklical, mu rekel lepo besedo, mu dal priznanje. Rejc bi bil tega bolj vesel kot kupov denarja. Zato se je odločil, da si bo priznanje poiskal sam. Tako je rekel. Na sodišču. Tudi za ceno zdravja. Veliko ga je že izgubil. Malo mu ga še ostaja. Prepračen je, da poskusi velja. Kako bo razsodilo sodišče, se še ne ve.

Seveda smo želeli slišati tudi v Tovarni usnja Šoštanj, kako tam gledajo na svojega delavca, na njegov boj za pravico. A še prej

nekaj, kar je za koga lahko malenkost, pri človeku kakršen je Vinko Rejc pa gre za veliko stvar. 7. januarja lani je IO OO sindikata TUŠ sprejel sklep, da dobi Vinko Rejc srebrno značko IUV. »Ni je bilo« je zagrenjeno rekel Rejc, ko nam je kazal sklep o tem. Ali so jo dobili drugi s tega seznama, med katerimi je našel tudi svoje ime, pa on ne ve. Ni spraševal.

Torej njegova matična temeljna organizacija — Tovarna usnja Šoštanj. Že 11. maja smo klicali TUŠ, tovariša direktorja. Zaprili smo ga za izjavo, ki bi nam jo lahko dal tovariš Samobor kot prvi človek temeljne organizacije. Takrat se je izkazalo, da do petka izjave ne moremo dobiti, ker se komisija za inovacije, ki bo imela prav to zadevo na dnevnem redu, še ni sestala, se pa bo v soboto ali ponedeljek. »Na pamet pa ne bi želel govoriti,« je rekel tovariš direktor in temu ni kaj oporekati. Kasneje še en klic v TUŠ, kdaj in kje bo seja te komisije, želeli bi se jo udeležiti. To se izkaže kot nemogoče, ker termin še ni natančno dogovorjen. Natančno pa ni bil dogovorjen zato, ker je bil odsoten ing. Bizjak za katerega pa bi v TUŠ-u radi, da bi bil zraven.

No, potem je v soboto, 14. maja, naša pot vodila v TUŠ k predsedniku te komisije Andreju Vovku. Ker do takrat še analize za ta primer posebej imenovane komisije še ni bilo, nam Andrej Vovk uradnega stališča ni mogel dati, lahko pa nam pove njegovo osebno, je rekel. To pa je takole: »Mi smo naredili vse, kar je bilo v naših močeh. Leta 1985 mu je bila za to inovacijo tudi izračunana vsota, mislim, da bi moral dobiti 3500 dinarjev. Pa tega ni sprejel, ker je menil, da je premalo. Potem smo velur nehali delati in je svoj predlog dal na Vrhniko.«

Vseeno smo bili še vztrajni. V TUŠ smo se odpravili spet v petek, 27. maja. Zmenjeni smo bili ob 11. uri, zaradi nepredvidenih težav na cesti zamudili deset minut, pa bi »komot« še več, ker smo še vseeno morali čakati, da je direktor opravil razgovor z matično delovno organizacijo pa potem še z izvršnim svetom (katerim nismo spraševali). Ob 11.25 nas je sprejel, poklical pa še Andreja Vovka, sedaj že bivšega predsednika komisije za inovacije. Kmalu bi se spet vse zapletlo, ker je imel vse, kar je komisija ugotovila, tovariš Bizjak, ta pa je bil na orožnih vajah nekje na Gorenjskem.

Vseeno so nam ponudili, da nas seznanijo s sklepom. Po dialogu — ti kakšno so že številke tam notri — pojdi, prinesi, bomo pogledali, je šel Andrej Vovk po zapisnik, Aleksander Samobor pa nam razložil: »Pri nas je bilo to prej ocenjeno kot koristen predlog in se po našem pravilniku nagraduje z enkratno nagrado. Ta predlog je delno uporabljen samo za nekatere artikole. Sedaj smo izračunali kaj mu pripada. Ampak mi tega artikla nismo delali.«

Seveda sledi logično vprašanje, če niso delali, kako so lahko

potem izračunali? Pojasnilo: »Nekaj malega smo delali.« »Kadar delajo, potem prekalificirajo koristen predlog v tehnično izboljšavo in se potem izračun dela skozi vse leto in se potem odstotki izračunajo kot nagrada. Tako nekako je bilo pojasnjeno. To bo sedaj Vinko Rejc dobil.

Kaj pa spor Vinko Rejc — Brane Jerab, kakšno je mnenje tovariša Samoborja. Odgovor: »Nimamo nobene zveze s tem. To ni naša stvar, ampak stvar Vrhnik in njihovih strokovnjakov. Jaz se tu ne bi mešal. To nas ne tangira. Mi smo z naše strani poravnali, kar je bilo tu uporabljeno. Toliko mu pripada za lani, drugo leto bomo pa videli koliko za leto. Drugo naj se ona dva zmenita. Ta stvar je pred sodiščem.« Niti enkrat ni bilo rečeno, gre za našega delavca, pomagati bi mu morali, mu razložiti, ga prav usmeriti, mu prav prikazati, če nima prav... V TUŠ drugačnih izjav niso hoteli dajati. Tole so pa kar nekajkrat poudarili, da pri tem oni (TUŠ) nimajo nič. »Če bi nas tangiralo, bi on nas tožil, ampak on toži Vrhniko. Pri nas se je le malo predolgo vleklo. Ampak sedaj mu bomo priznali, kar mu gre. Če bo izračun pokazal, bo dobil plačano,« je rekel Samobor.

Komisija je pri točki — obravnava inovativnega predloga Vinka Jerca sprejela sklep: »Komisija predlaga delavskemu svetu v tozdr TUŠ, da odobri izplačilo odškodnine za koriščenje tehnične izboljšave — lepljene kože na steklo brez lepila — za leto 1987, tov. Rejcu Vinkotu v višini 54.020 din.«

Potem pa ob koncu še takle pogovor. Ali niste IUV ena družina? »Pri teh stvareh ne.« Ste Vinka Jerca odkar je v bolniški že kaj obiskali? »Ja, prav na zadnji seji smo to imeli in rekli, da moramo obiskati vse bolnike, ki so več kot šest mesecev v bolniški. Darila smo že kupili in bomo šli tudi k Vinku.« Kaj pa sklep o priznanju — 7. januarja 1987? »Tiste nagrade še do danes nihče ni dobil, ne samo on. Če se ne motim, je na tistem seznamu tudi tovariš Samobor. Gre za denarno nagrado, pa je še nobeden ni dobil. Nič še ni bilo podeljeno, mislim, da bo letos.«

No, za Vinka Jerca ne vem, če je res predlagan za denarno nagrado. On nam je govoril samo o znački.

Sodišče bo poiskalo pravico. Upamo, Vinko Rejc se bo z njo sprijaznil. Kakršna koli že bo. Sodišče bo ugotovilo ime, ali nima prav. Uradno. Neuradno, takole prijateljsko, tako kot je zapisano v učbeniku o samoupravljanju, socializmu in človeku, pa bi to lahko že zdavnaj naredili v TUŠ. Vinko Rejc je član tega kolektiva. Skromen, da je kaj. In ničesar na tem svetu si ne želi bolj kot priznanja, da je nekaj naredil in značke, za katero ima sklep, da jo bo dobil.

Andrej Vovk nam je vrata ob odhodu odprl z vprašanjem: »Važno je, da napolnite časopis, a ne?« Odgovorili bi mu lahko: »Pa tako malo je bilo treba, a ne?«

Milena Krstič-Planinc

Zdravstveni center Velenje

Ambulanta za mladoletnice in mladoletnike

Mladi se na svoji razvojni poti v odrasčajočo osebnost srečujejo z mnogimi težavami. Nekateri jih poskušajo rešiti sami, zopet drugi se obrnejo po nasvet, pomoč k staršem, strokovnjakom, tretji pa...

Na osnovi večletnega spremljanja informiranosti mladih o spolnosti so se v velenjskem zdravstvenem centru odločili za ustanovitev ambulante za mladoletnike oziroma za ambulantno za adolescentno ginekologijo. K ustanovitvi slednje v okviru ginekološkega dispanzerja Zdravstvenega centra Velenje delavcev ni spodbudila samo resolucija o načrtovanju družine, sprejeta že leta 1974, pa stabilizacijski časi, ki dovolj zgornjo pričajo še vedno o cenejši preventivi kot kurativi, ampak številke o nezaščeleni nosečnosti. Leta 1985 se je za prekinitev slednje odločilo 463 mladoletnic iz velenjske občine, pred dvema letoma pa se jih je za takšno zdravju škodljivo početje odločilo že 530. Pri tem je treba poudariti tudi vse nižjo starostno mejo.

Ambulanta za mladoletnike oziroma za adolescentno ginekologijo bo namenjena mladoletnicam in mladoletnikom, torej mladim od 18. leta starosti. Mladoletniki imajo v tem obdobju tako psihološke kot tudi emocionalne težave. Zanje v prenatrpanih ordinacijah oziroma čakalnicah ni toliko časa kot bi ga ti rabili. Pri obisku teh oseb v ordinaciji ne gre vedno le za nujne zdravniške pomoči, ampak tudi nasvetov. Tako bo ambulanta poleg skrbi za večje zdravje pripomogla tudi k precej boljši zdravstveni zaščiti, poudarja vodja ambulante za mladoletnike in mladoletnice dr. Biserka Martin-Stajerec.

V razvitih družbah sodi taka oblika pomoči mladim že kar nekaj časa k standardu zdravstvenega varstva. Pri nas smo torej na samem začetku, ki bo upravičenost odločitve, truda, prizadevanj pokazal čez leto ali morda še prej. Ambulanta za adolescentno mladih bo v prostorih zdravstvenega centra Velenje začela delati 9. junija, in sicer enkrat na mesec, od 14. do 18. ure.

Velenjski vrtci polni, šoštanjski tudi

V predprejšnji številki Našega časa je bil objavljen članek o vpisu otrok v vzgojno varstveni zavod iz Titovega Velenja. Objavljen je bil pred napadnim naslovom »Strel v lastno skledo«, in ga verjetno mnogi, ki vas to zanima, niste prebrali.

Zato povzemamo še enkrat nekatere najbolj bistvene vrstice: vse enote velenjskega zavoda so polno zasedene, oddelki maksimalno napolnjeni, kakšno mesto pa je še v Šentilju in Skalahu.

Starši bi morali prijaviti v času vpisa tudi tiste otroke, ki bodo obiskovali skrajšane oziroma popoldanske oddelke male šole. Žal pa je bil ta odziv izredno slab, saj je doslej prijavljenih manj kot 100 otrok, ocenjujejo pa, da bo do jeseni obiskovalo skrajšan program na šolo okoli 250 otrok. Če starši otrok niste prijavili, prosijo, da to storite čimprej, saj ima Zavod velike težave z načrtovanjem organizacije dela v teh oddelkih v jesenskem času. Starši, torej pohitite!

(mz)

Skoraj nič drugače ni v šoštanjskih vzgojno-varstvenih zavodih, kjer v dnevno varstvo vključujejo otroke različnih starostnih skupin iz devetih krajevnih skupnosti. S svojimi oddelki v Šoštanju, Topolšici in Šmartnem ob Paki poskušajo zajeti v dejavnost vrtcev čimveč otrok. Žal, je v njih prostora le za 400 malčkov, in sicer v Šoštanju za okrog 300, v tretjem središču Saleške doline čez 100, v Topolšici pa 50.

Čeprav se niso imeli uradnega vpisa, prostora za nove »varovance« v Šoštanju praktično za naslednje leto

nimajo več. Starši so oddali že ogrog 100 prošenj, prav toliko pa naj bi jih sprejeli na novo. Prostorsko stisko bo odprte oddelke varstva na domu v Šoštanju ne nekoliko omililo. Največje težave jim povzroča vključitev otrok v jaslične oddelke, kjer je prostaj vsaj za eno skupino več, kot pa jih lahko sprejmejo. Prostih mest za najmlajše primanjkuje tudi v šmarškem vrtcu, medtem ko potrebe po varstvu starejših skupin kolikortoliko pokrivajo. Treba je povedati, da so la-

ni v tem vrtcu odprli nov oddelke v večnamenskem prostoru. Nekaj manj otrok kot predvideva normativ, je le v oddelku v Topolšici.

Poleg pridobitve šestih mest varstva na domu v jeseni, kakšnih novih aktivnosti v šoštanskem vzgojno-varstvenem zavodu ne načrtujejo. Dejavnosti je namreč zelo veliko. Te so že dokaj dobro utečene, denarja pa zanje premalo. Kljub temu si, kot poudarjajo, ne bodo dovolili »vzeti« cicanovih uric za otroke, ki niso zajeti

ni v tem vrtcu odprli nov oddelke v večnamenskem prostoru. Nekaj manj otrok kot predvideva normativ, je le v oddelku v Topolšici.

Poleg pridobitve šestih mest varstva na domu v jeseni, kakšnih novih aktivnosti v šoštanskem vzgojno-varstvenem zavodu ne načrtujejo. Dejavnosti je namreč zelo veliko. Te so že dokaj dobro utečene, denarja pa zanje premalo. Kljub temu si, kot poudarjajo, ne bodo dovolili »vzeti« cicanovih uric za otroke, ki niso zajeti

v dnevno varstvo, saj so jih starši in njihovi malčki zelo dobro sprejeli. Več pozornosti pa bodo zato vzgojiteljice namenile strokovnosti in kakovosti dela.

Zaradi praktično že zasedenih zmogljivosti v enotah šoštanskega vzgojno-varstvenega zavoda uradnega vpisa ne bo. Tisti starši, ki pa prošnje za sprejem svojega malčka v vrtce še niso oddali, pa naj to store do konca prihodnjega tedna.

(tap)

Prostorska stiska je povsod velika. Še največje težave imajo pri vključitvi otrok v jaslični oddelke (tap)

12. junij — praznik KS Edvarda Kardelja

»Kabelska slika največja pridobitev«

Konec tedna bodo praznovali svoj sedmi krajevni praznik krajevne skupnosti Edvarda Kardelja, to ravno toliko stare stanovanjske soseske Titovega Velenja, ki se vse od naselitve prvih stanovalcev otepa s številnimi težavami, ki jih le počasi razrešujejo.

Praznovanje pričenjajo že danes, ko je v krajevni skupnosti zelo živahno. Učenci vseh šol namreč pod vodstvom občinske zveze prijateljev mladine Velenje in društva prijateljev mladine te krajevne skupnosti, poslikavajo betonske površine, da bo siv beton, ki ga je tu zelo veliko, videti vsaj malo lepši.

Osrednja slovesnost v počastitev praznika bo jutri, ko bodo enote civilne zaštite celotne občine prikazale reševanje iz visokih stolpnice. To bodo prikazali ob 16. uri na Kardeljevem trgu, ki ga obkrožajo tri zelo visoke stolpnice. Vabijo občane, da si to vajo ogledajo.

Za tem bo ob 18. uri slavnostna seja skupščine krajevne skupnosti, na kateri bodo ocenili opravljeno delo, spregovorili o nadaljnjih nalogah ter podelili priznanja najbolj prizadevnim krajanom. Proslavili pa bodo tudi pomemben delovni uspeh, začetek delovanja kabelsko distribucijskega sistema v tej krajevni skupnosti. Prvi si bodo lahko sliko, ki jo bodo prejeli po kablu, ogledali v stanovanjskem bloku D I, to je na Stantetovi od 1 do 9.

Živahno pa bo v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja tudi v soboto, ko bodo pripravili številne športne in družabne prireditve. Med drugim bodo organizirali cros za cicibane, start bo pri spomeniku ter tradicionalni

turnir v malem nogometu med ekipami hišnih svetov.

Praznovanje je seveda tudi čas, ko krajin temeljito preanalizirajo opravljeno delo, spregovorijo o težavah, ki jih pestijo ter o nadaljnjih nalogah. O vsem tem smo se pred praznikom pogovarjali s predsednikom sveta te krajevne skupnosti **Jožetom Časom** in predsednikom gradbenega odbora za izgradnjo kabelsko distribucijskega sistema v tej krajevni skupnosti **Milanom Kneževićem**. To je bila namreč naloga, ki so ji namenili v zadnjem času največ pozornosti.

VEČINO NALOG REFERENDUMSKEGA PROGRAMA SO URESNILI

Pričakovali bi, da je nova stanovanjska soseska, grajena po sodobnih projektih, vsaj še v tej rani mladosti, brez komunalnih problemov, pa ni tako. Tarejo jih od neselivitve prvih stanovalcev. Skušali so jih odpraviti na račun garancijskih popravil, pa nekako ni šlo. Za tožbe se niso odločili, ampak so najbolj pereče zadeve uvrstili v svoj referendumski program, ki so ga zdaj tudi v celoti že uresnili.

Med drugim so asfaltili krožne površine na Stantetovi cesti ter stopnišča (proti šoli, vzgojno varstveni enoti, pri Kardeljevem trgu I...), Kardeljev trg in Stantetova ulica, sta bila že ob manjšem naliwu povsem poplavljeni in občani bi potrebovali kar visoke gumijaste škornje, da bi lahko, ne da bi bili mokri, prečkali te mlakuže. Tudi to so sedaj uredili ter odpravili še nekatere druge manjše komunalne pomanjkljivosti. Štabu civilne zaštite so zagotovili telefonski

priključek ter prebelili prostore krajevne skupnosti.

Za vse to so porabili 23 milijonov referendumskega denarja.

OMILILI SO PROBLEME POKRITIH PARKIRIŠČ

Kadarkoli smo, odkar krajevna skupnost obstoja, obiskali krajevne funkcije, vedno so izpostavljali problematiko pokritih parkirališč. Velike težave so imeli predno so se dogovorili, kako jih razrešiti, pa še kasneje, ko so se akcij že lotili. Interesi so bili različni in vseh ni bilo možno uskladiti.

Pričakovali bi, da v novi stanovanjski soseski, zgrajeni po sodobnih projektih, ni komunalnih težav, pa žal ni tako.

Največ parkirališč so zaprli, tako da imajo do njih dostop samo stanovalci posameznih blokov. Avtomobili, ki jih lahko lastniki parkirajo tu, pa so posebej označeni z nalepkami. Večina je zdaj zadovoljna, žal pa hišni sveti ne namenijo dovolj pozornosti rednemu vzdrževanju in čiščenju teh parkirališč.

KMALU BO RAZREŠEN TUDI PROBLEM DVIGAL

Čeprav govorimo o novi stanovanjski soseski, dvigala v stolpnicih nimajo varnostnih vrat. Krajin so si dolgo belili glavo, kje dobiti potrebna sredstva za dokaj drago naložbo, zdaj pa so se vendarle dogovorili, da postavijo v svoj program to investicijo samoupravna stanovanjska interesna skupnost. Upajo, da bodo delegati to usmeritev podprli in da bo akcija kmalu stekla. Nikakor ne bi želeli, da bi jo pospešila kakšna nesreča.

OB PRAZNIKU BODO PRVI ŽE GLEDALI »KABELSKO TELEVIZIJO«

Dogovarjanja so v mestnih krajevnih skupnosti, kjer mnogi stanovalci niso zainteresirani za nobeno aktivnost, silno zapletena in težka. Tudi z izgradnjo kabelsko distribucijskega sistema v krajevni skupnosti Edvarda Kardelja ni bilo drugače. Kar precej

MILAN KNEŽEVIČ, predsednik gradbenega odbora za izgradnjo kabelsko distribucijskega sistema: »Na začetku bomo dali možnost, da spremljajo program po novem sistemu, vsi krajin.«

JOŽE ČAS, predsednik sveta krajevne skupnosti Edvarda Kardelja: »Ko bi krajin, vsaj na svoje otroke bolj pazili...«

časa je preteklo, predno so se uskladili, pa še vedno ne vsi.

Gradbeni odbor, ki vodi in usmerja vse aktivnosti je zbral interese. Teh je približno 80 odstotkov vseh krajanov. Med njimi ni stanovalcev enega največjih blokov (Kardeljev trg 3), kjer teh aktivnosti niso speljali.

Za projekte, ki so seveda že izdelani, so zagotovili sredstva iz krajevnega samopriskupka, stanovalci pa so doslej prispevali po 150 tisočakov (vsi interesi tega prispevka sicer še niso poravnali, kar predstavlja gradbenemu odboru velike težave). Zadnji obrok (to bodo fiksni stroški priključitve posameznega bloka) pa bodo stanovalci poravnali, ko bodo opravljena vsa dela.

Pri napeljavi kabelsko razvodnega sistema imajo krajin te krajevne skupnosti precejšnjo prednost. Ne bo jim namreč treba tako razkopavati kot drugod. Kable bodo lahko potegnili po obstoječem pit omrežju prav do stanovanj.

Odločili so se, da bodo v času poizkusnega obratovanja priključili na ta sistem vse stanovalce, torej tudi tiste, ki se doslej zanj niso odločili. Upajo, da se bodo, ko bodo spoznali vse prednosti, premislili. Seveda pa bodo morali poravnati dejanske stroške pri-

ključka. Računajo, da bodo ti po 15. juniju višji za 20 tisočakov.

Povedali smo že, da bodo »kabelsko sliko« gledali v krajevni skupnosti že to soboto. Seveda bo to še poizkusno obratovanje, spremljali pa bodo lahko dva ljubljanska in dva zagrebška programa, štiri satelitske in občasni lokalni program.

Če bo šlo vse tako kot načrtuje gradbeni odbor, bo celotna krajevna skupnost prav kmalu, najkasneje pa do konca letošnjega leta redno prejemala programe po kabelsko razvodnem sistemu.

NEAKTIVNI KRAJINI

Krajin se v aktivnosti krajevne skupnosti slabo vključujejo. Poleg društva prijateljev mladine in Civilne zaštite nimajo društva s katerimi bi se lahko pohvalili. Predvsem pa jim kljub prizadevanjem ni uspelo ustanoviti mladinske organizacije, pa čeprav živi tukaj zelo veliko mladih.

Dokaj aktivni so hišni sveti, pravi Jože Čas. Še posebej to velja za njihove predsednike, ki morajo prostovoljno opravljati veliko dela.

Krajevni funkcionarji pa bi bili zadovoljni že, če bi starši vsaj malo bolj pazili na svoje otroke. Ti mnogokrat naredijo med igranjem velikansko škodo. Mira Zakošek

Usposabljanje pripadnikov civilne zaštite

Občinski štab civilne zaštite je organiziral usposabljanje za člane štabov civilne zaštite. Dvodnevno usposabljanje na Slemenu je zajelo v prvi skupini poveljnike in člane štabov CZ iz delovnih organizacij, v drugi skupini (druga dva dneva) pa za poveljnike in člane štabov CZ krajevnih skupnosti naše občine. Vsega skupaj več kot sto pripadnikov civilne zaštite.

Program je bil obširen, vsebinsko zelo pester in je usposabljanje potekalo v prav prijetnem vzdušju.

Drago Seme je udeležencem usposabljanja podal oceno stanja v naši družbenopolitični skupnosti, spregovoril pa je tudi o vsem, kar je prisotne zanimalo. Tako o problemih gospodarstva naše občine, o težavah neustreznih kadrovske strukture (prevče nekvalificiranih delavcev), prikazal je, kakšno škodo trpi gospodarstvo naše občine zaradi pre-

velike fluktuacije, to je zaradi pojave, ko se delavci selijo iz podjetja v podjetje. Eni odhajajo, drugi prihajajo, to pa ni pogoj za dobro in kvalitetno delo, po katerem naj bi bili znani. Spregovoril je tudi o problemu javnega reda in miru, o prometni varnosti in posledicah prevlekega dosegljanja v občino ter opozoril na to, da ljudje premalo samostojno delujemo. To je tudi eden od vzrokov, da je število kaznivih dejanj v porastu, in da se je prometna varnost v zadnjem času zmanjšala.

Svoj zanimiv prikaz je sklenil v povzetku, da bi morali v naši družbenopolitični skupnosti predvsem dvigniti kvaliteto izdelkov, dvigniti tehnologijo, dvigniti kadrovske strukture in prekiniti z ekstenzivnim zaposlovanjem.

Načelnik oddelka za ljudsko obrambo Viktor Brglez je govoril

o organiziranosti ljudske obrambe in družbene samozastite, o tem, kdo so nosilci ljudske obrambe, o pravicah in dolžnostih krajevnih skupnosti za področje varnosti ter SLO in DS, o tem kakšne so naloge Komiteja za SLO in DS, kdo je komu odgovoren, kako delujejo v mirnem in kako v vojnem času. Opisal je, kako je to urejeno v združenem delu. Civilna zaštita je enako pomembna sestavina SLO in DS kot vse ostale.

Ivo Gaber komandant združenega odreda CZ je imel zanimivo predavanje iz kartografije. Podal je teoretične osnove, nato pa spregovoril še o vodenju delovne karte (zemljevida), svoje predavanje pa je izpeljal v skupinsko delo, v katerem so udeleženci po skupinah izrisali delovno karto.

Igor Naraks je podal poročilo o opravljenem delu ter spregovo-

ril o načrtih za leto. Priporočil je, da naj bi KS (OZD) v svojih načrtih predvidele tudi tiste obli-

Usposabljanje na Slemenu je vsem pripadnikom štabov CZ zelo koristilo

ke vzgoje in usposabljanja, ki bi jih v KS (OZD) izvedli sami. Spregovoril je še o udeleževanju naših pripadnikov CZ na različnih tekmovanjih in o problematiki tehničnega opremljanja naše CZ.

Spet je sledilo delo po skupinah: najprej so člani Občinskega štaba CZ predstavili segmente načrtov CZ za katere so zadolženi. Nato pa so skupine pregledovale svoje načrte, jih predstavile, dopolnjevale, popravljale, pri tem pa so se skupine lahko posvetovali s člani Občinskega štaba CZ.

Tako je v resnično delavnem ozračju minil prvi dan usposabljanja. Polepsal ga je taborni ogenj, ob katerem je ubrano zazvenelo petje, razdrta je bila prenekatera šala.

Z jutranjo telovadbo pa naslednji dan ni bilo prizbano naenkrat. Po prekratki noči v šotorih je mnogim morda kar prav prišla, pripravila nas je na drugi dan usposabljanja.

Peter Krapež je spregovoril o

organiziranosti sistema CZ, o njenih elementih, o tem kdo ustanavlja štabe CZ, komu so odgovorni in o tem, kakšno naj bo operativno delo. Vloga in pomen naših načrtov je morda najboljše predstavil, ko je poudaril: »Ob nastali situaciji gotovo ne bomo listali po načrtu in hoteli ukrepati natanko tako kot tam piše. Z načrtom smo se na situacijo pripravili, zdaj samo v glavi premelimo in takorekoč samostojno in na novo naredimo zamisel konkretne akcije. Zaradi predhodne priprave se v konkretni situaciji bolje znajdemo in naredimo manj napak, saj že naprej vemo, na kaj vse moramo pomisliti...«

Usposabljanje je se nato povesilo v zaključni del: usposabljanje v streljanju s pištolo, kar so udeleženci sprejeli z velikim interesom.

Zaključna analiza je pokazala, da je bilo to dvodnevno usposabljanje pri udeležencih dobro sprejeto.

M. Salobir

Jutri ogledna vaja v KS E. Kardelja

Na občinskem štabu civilne zaštite občine Velenje so se odločili, da bodo dan civilne zaštite, 20. junij, počastili nekoliko drugače kot prejšnja leta. Pripravili so vrsto aktivnosti, s katerimi želijo prikazati vse oblike delovanja civilne zaštite. Tako so že izvedli občinsko tekmovanje enot prve medicinske pomoči, na katerem so prikazali vse načine nudenja pomoči v primerih naravnih in tehnoloških nesreč ter v primeru vojne.

Za jutri, v petek, 10. junija, pa pripravljajo veliko ogledno vajo z reševanjem ljudi z visokih zgradb na območju krajevne skupnosti Edvarda Kardelja. Na vaji bodo sodelovale nekatere specialne organizacije in društva posebnega pomena za zaščito in reševanje, ki se s svojo dejavnostjo vključujejo v delo civilne zaštite. To so predvsem jamarski klub Velenje in jamarski klub Podlaseca iz Topolšice, Šaleški alpinistični klub, gasilsko društvo Titovo Velenje, delavci skupnosti za varstvo pred požarom občine Velenje in drugi.

Na vaji, ki se bo pričela ob 16. uri, bo prikazano reševanje ljudi s priročnimi sredstvi, kot so vrvi in podobno. Vedeti je namreč potrebno, da bo formacijskih sredstev, kot so raztegljive lestve, spustnice, reševalne blazine in drugo, v primeru elementarnih nesreč ali v vojni, primanjlovalo. Zanimivost na vaji bo prikaz gašenja plina, oziroma plinskih naprav. V vseh stanovanjih imamo plinske jeklenke in štedilnike na plin, zato je bojazen, da bi ob morebitnem požaru v stanovanju prišlo do eksplozije upravičena.

Vendar temu ni v celoti tako. O tem se bodo udeleženci petkove vaje lahko sami prepričali.

V prejšnjem tednu je občinski štab CZ Velenje v učnem centru na Slemenu izvedel dvodnevno usposabljanje štabov civilne zaštite iz krajevnih skupnosti in združenega dela. Ob tej priliki so udeleženci pregledali načrte delovanja CZ v krajevnih skupnostih in jih prilagodili dejanskemu stanju morebitnih potreb za posamezna območja. To je bilo nujno potrebno, kajti primestne krajevne skupnosti se od mestnih razlikujejo po marsičem. Sicer pa je dvodnevno usposabljanje imelo dvojni namen. Najprej združiti in zblizati ljudi, ki delajo na tem področju, zatem pa okrepiti znanje, ki je neobhodno potrebno za uspešno in nemoteno delovanje civilne zaštite v vsakem času.

Po usposabljanju na Slemenu smo nekatere udeležence poprosili za krajše izjave. Ivan Gaber, komandant združenega odreda CZ: »V usposabljanje štabov CZ v krajevnih skupnostih in združenem delu se je vključil tudi združeni odred CZ občine Vele-

nje. Usposabljanje je potekalo v dveh delih, najprej za poveljnike in načelnike štabov CZ v združenem delu, v nadaljevanju pa za krajevne skupnosti. Vsi udeleženci so v teh dneh pokazali visoko zavest in disciplino pri spremljanju in izvajanju zadanih nalog na vaji. Prepričan sem, da je usposabljanje povsem uspelo in da je vsakdo pridobil kaj koristnega.«

Mirko Melanšek, poveljnik štaba CZ v KS Šalek: »V naši krajevni skupnosti smo šele letos ustanovili enoto CZ in tako še nimamo popolne formacije, zagotovo pa jo bomo imeli še letos. Menim, da smo na tem usposabljanju pridobili veliko, je pa dvodnevno usposabljanje prekratko, trajati bi moralo najmanj teden dni. S pridobljenim znanjem bomo lahko strokovno dopolnili načrte dela CZ v krajevni skupnosti. Obenem smo spoznali kako pomembna je civilna zaštita, ne le v vojnem stanju, tudi v mirnem času. Zato bo potrebno takšna in podobna predavanja še ponoviti.«

Anton Rezman, načelnik štaba CZ v KS Gaberke: »Že od samega začetka imamo v naši KS ustanovljeno enoto CZ. Redno se udeležujemo vseh tekmovanj in srečanj. Na tem usposabljanju smo pridobili preprosto znanje, ki nam bo gotovo koristilo pri našem nadaljnjem delu. Tak-

Ivan Gaber, Mirko Melanšek, Anton Rezman, Štefan Plaskan

Akvareli Jožeta Svetine

V šoštanjskem domu kulture razstavlja akvarele slikar Jože Svetina, ki jih je letos upodobil v njemu najbolj svojstvenem okolju v naravi. Zimske motive je slikal v Mislinjski dolini s Pohorjem in Uršljo goro, pomladne pa v okolici Šoštanja, Lokovice, Belih vod, v Matkovem kotu in Razborju. Na otvoritvi razstave, ki jo je odprla direktorica občinske uprave za družbene prihodke Nevenka Dajčar, se je zbralo izredno veliko ljubiteljev likovne umetnosti. Zelo lep kulturni in umetniškemu okolju primeren spored so izvedli pevci domačega okteta in domiselni harmonikarji KUD Svoboda Šostanj. Slikarja in razstavljenega umetniška dela pa je predstavil Svetinov prijatelj Ljuben Naraks.

Slikar Jože Svetina ne more vstran od narave. Kdove zakaj se je znova z zagnanostjo vrnil v raznolike forme dojemanja prirode in v razmeroma kratkem času naslikal zbirko, vredno ogleda. Ljuben Naraks je odgovor na zastavljen misel strnil v naslednjih besedah: »Morda je začetek 1988. leta za slikarja Svetina optimistično razpoloženje, morda

izraz radosti, veselja do življenja ali pa je to leto za njega priokus tesnobe zaradi menevanja. Če pogledamo sproščenost nanešenih barv, ki se stapljajo v celovit kolorit, sončno svetlobo, sinjino neba in oblake na njem, potem je razstavljeni ciklus, ki je nastajal letos, pravgotovo odraz trajnejšega razpoloženja slikarjeve moči.«

Razstavljeni akvareli v domu kulture Šostanj so še vedno Svetinovi, vendarle je v njih možno razumeti napetost in iskanje. Zdalj slikar ne išče več samega sebe, saj je izvirnost že ujel in mimo nje ne more več. Tokrat kaže na to, da ga je notranja sila pahnila v njegovo prirodo, da skupaj opravita spoved. Zategadelj so razstavljeni akvareli v barvnem in tudi figuralnem delu vsebinsko bogatejši v izrazu in iz njih veje nekakšno opozorilo. Kot da slikar Svetina občuti strah nad nasiljem in uničenjem narave ter se izrazno vključuje v probleme ekologije. Miselnost spoznava, da so ogroženi njegovi gozdovi, travniki, polja, griči, potoki, kajže in domačije. Hoče jih še poslednjič obvarovati pred

Otvoritev razstave je sodila tudi v sklop prireditev ob srečanju delavcev uprav za družbene prihodke širše celjske regije. V zahvalo je Jožetu Svetinu direktorica velenjske uprave za družbene prihodke izročila spominsko darilo. Spominsko darilo pa mu je izročil tudi Albin Kac, predstavnik ČGP Večer za sodelovanje v akciji v korist obolelih s cerebralno paralizo. (foto: VOS)

človekovim uničevalnim posegom in ohraniti ta prvobitni raj. Zato na slikah gradi svojo prizadetost in ne dopušča ravnodušnosti, ne dovoli, da človek uniči čar lepote. Spet s papirjem, bar-

vami in čopičem teka od grape do vrhaka. Da ne bo zamudil, je začel na pragu novega leta; zimski in pomladni čas je že ujel. Bo imel voljo še za poletnega in pomladnega?

V Šoštanju razstavlja tudi Marjan Vodišek

V prostorih društva Šaleških likovnikov v Šoštanju se je doslej predstavila že vrsta likovnikov. V četrtek, 2. junija, pa se je ljubiteljem te umetnosti predstavil grafik in oblikovalec v delovni organizaciji Tiskarna Marjan Vodišek.

Več kot 40 perorisb, temper, monografij, lesorezov, praskank je dokaz vsestranskih izraznih sposobnosti tega ustvarjalca starejše generacije. Na razstavi se je predstavil z umetniško bero z najrazličnejšimi motiviki, od pejzaža, viharikov, vedut, portretov in etnografskih predmetov, do človeške figure ter stenskih tekstilnih in raznih drugih grafičnih kot tudi barvno prečiščenih osnutkov. Razen nekaj praskank so vse ostale likovne stvaritve izdelane v manjših velikostih. Čeprav gre za miniatura dela, ne zahtevajo takšna ničmanj znanja kot velike, s širokimi čopiči in potezami izdelane slike. Prej bi

lahko trdili nasprotno, saj razstavljen Vodiškova dela dokazujejo, da je potrebno veliko potrpljenja pri nizanju stotine drobnih črtic, ki ustvarijo celoto. Prav zaradi tako zahtevne in natančne tehnike se avtor poredkeje loteva upodobitve večjih objektov, ampak se raje posveča zanimivim arhitektonskim delom, s katerimi pritegne pozornost tovrstnih umetniških del.

Zanimivi so tudi vaški motivi z rahlo kolpiranim akvareloom, kar daje risbam posebno lirično mehko. Ob tem je treba poudariti tudi njegove sposobnosti pri risanju človeške figure in portretov. Torej gre za ustvarjalca vsestranskih sposobnosti. Se zlasti likovno zanimivi so barvni osnutki za različne dekoracije, ki bi prišle do popolnega izraza le na večjih stenskih površinah.

Vodišek, ki je ilustriral tudi že marsikatero publikacijo, je do-

slej imel že preko 40 samostojnih razstav, nekaj tudi skupinskih predstavitev. Razstavljal je že po raznih krajih ožje in širše domovine, tudi v Zvezni republiki Nemčiji in na Poljskem. Je tudi udeleženc rudarsko-likovnih kolonij in raznih drugih slikarskih kolonij po Sloveniji in Hrvaški. Marjan Vodišek je izredno di-

namičen ustvarjalec, ki mu nemirna umetniška žilica nikoli ne da miru in počitka. Vsa ta njegova prizadevnost in ustvarjalna moč je razvidna iz njegove tokratne razstave v Mayerjevi vili v Šoštanju, ki jo je vredno vsaj obiskati.

V. Kojc, foto: L. O.

Srečanje z dr. A. Trstenjakom

Živimo v takšnem času, v katerem raste potreba po dvigu kulture dijaloga.

Pogovori se vrstijo in pri vsem tem je v ospredju človek kot misleče in dejavno bitje, njegovo pojmovanje človeških svobod in v tem smislu njegova uresničitev.

A pravi pomen takšnih pogovorov je nujna potreba, da se ljudje med seboj občasno dobimo in bolj spoznamo.

In zato smo bili prejšnji teden zelo počaščeni, ko se je našemu vabilu odzval in nas v Gorenju obiskal dr. Anton Trstenjak, filozof, psiholog, teolog. Z njim smo se pogovarjali o človeku in sreči, moralnem liku človeka, o smislu oz. nesmislu življenja, o vrednotah, o čutu za moralno lepoto in še enkrat smo se prepričali v besedah dr. Antona Trstenjaka, ki pravi — »da je sreča posebno doživljanje (stil) življenja in sveta, da je v tem odvisna od podobe sveta in človeka, da je sreča tudi kulturna dobrina, ne zgolj biološka niti zgolj materialna. In če je človek stalno v hoji za smislom življenja, potem je ta sreča smisel, ki ga išče« —

P. S. — 30. junija bo Gorenje za zaključek bralne akcije gostitelj: Rudiju Seligo, predsedniku DPS, Ivo Svetini, pesniku, in Vladimiru Gajšku, pesniku.

Stanislava Pongeršič

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Sklenili drugo šolsko leto

Na nedeljski sklepni prireditvi so predstavili svoje delo, pripravili pa so jih še bolj zblizale. Seveda pa so si obljubili, da se jeseni spet vidijo.

Zadnje nedeljo je bilo v Rdeči vrtnici hotela Paka spet veselo. Na sklepni slovesnosti ob koncu uspešnega drugega šolskega leta se je zbralo že 165 udeležencev Univerze za tretje življenjsko obdobje. Obiskovali so deset krožkov (trije krožki pletenja, slikarstva, makrameja, zgodovinsko etnološki krožek, nemški, angleški, plesni ...)

Delo Univerze za tretje ži-

vljenjsko obdobje se je torej v občini Velenje že močno razmahnilo in mnogi brez teh aktivnosti skorajda ne bi mogli več živeti. Težko je prenesti na papir vse tosto navdušenje, ki kar izžareva iz tistih, ki so vključeni v te oblike dela. Vsakdo pripoveduje svojo zanimivo zgodbo, vsakdo izraža veliko zahvalo vsem tistim, ki so največ prispevali, da je Univerza za tretje življenjsko obdobje zaži-

DVIGNJENI ZASTOR. DVIGNJENI ZASTOR

Naš čudež

»Zastrašujoča provokacija«
(Politika ekspres)

Pravo nelagodje obide človeka ko vidi, ob kakšnih dogodkih je lahko Saleška dolina zanimiva za sredstva javnega obveščanja. Prav nič ni številnih novinarjev v nedeljo oviralo, da ne bi prišli k težko dostopni Prednekovi domačiji v Zavodnjah opazovati in sodelovati na ustanovnem zboru ekološkega društva. Seveda, stvar je jasna: Saleška dolina je v ožji in širši domovini vedno bolj znana po umiranju in uničevanju narave. Če so nekoč opevali čudež socialističnega gospodarstva, delovni polet ljudi in ustvarjanje humanega okolja po meri ljudi, potem jim danes res ne preostane drugega kot govoriti o cesarjevih novih oblačilih. Očetje našega čudeža niso zmogli ali znali razumeti, da ropanje naravnih bogastev prinaša tudi nekatere neprijetne posledice. Danes je čas velikih proslav brezprizivno mimo. Ostajajo le spomini, oblede fotografije in morda tudi kanček kesanja.

Rokave bo potrebno zavihati čez komolce. Tokrat ne za graditev spomenikov, ampak za njihovo ohranjanje. Človeku prijazen naravno okolje bo namreč prav kmalu tako izjemna redkost, da jo bomo z veseljem proglasili za spomenik. Tak, ki bo godil ne le očem, ampak tudi eksistenčnim potrebam ljudi. In poglejte, mar ni zanimivo in pomenljivo dejstvo, da se morajo za takšne »svete« cilje državljani organizirati v ljubiteljska društva? Mar takšna poteza ni predvsem izrečna in ostra kritika tistim uslužbenecem in organizacijam, ki so dolžni za varovanje narave in zdravega človekovega okolja poklicno skrbeti? Tudi v naši občini! Bilo bi neprijazno in netaktno poimensko naštetih imena tovarišev in tovarišic, ki za solidne plače »varujejo« naše okolje, naravno in kulturno dediščino. Pa tudi nekoristno, saj bi tvegali le zameri, rezultate pa bi bilo mogoče meriti zgolj s količino in številom težav, ki bi jih bil »naštevalec« gotovo deležen.

To pa seveda ne pomeni, da poklicnih varstvenikov okolja ni budno spremljano in dokumentirano. Zasluge in grehi niso nikoli ostali do konca skriti in tudi tokrat ne bodo. Toda od tega kakšne pomembne koristi seveda tudi ne bo — le kakšna nezasluzena medalja bo obtičala v predalu.

Časi, ko se je verjelo, da je ljudstvo predvsem premalo ra-

Piše:
Vane
GOŠNIK

zumno in modro, da bi lahko suvereno odločalo o lastni usodi, so očitno in nepreklicno mimo. Doleti nas lahko samo še dvoje: ali prava demokracija ali pa dejanska in dokončna vrnitev v feudalizem. Te dni v širnem slovenskem prostoru odmeva znamenita izjava dr. Ljuba Bavconca, ki jo je izrekel na zboru slovenskih kulturnih delavcev prejšnji teden v Ljubljani: »Poleg tega pa bi seveda rad povedal, da postopek, kakršen zdaj teče, je v skladu z veljavno zakonodajo, pri čemer puščam ob strani vprašanje, kakšna je ta zakonodaja. Ta zakonodaja, tega seveda ne morem zdaj le razvijati na dolgo in široko, je nesporno neligitimna in o njej bo še treba razpravljati.« (podčrtal VG.) To je bilo izrečeno seveda v zvezi z Janezom Janšo, ki se vedno čemi v priporu in s svojim telesom opozarja slovensko, jugoslovansko in svetovno javnost na dejstvo, da se pri nas dogajajo prelomne stvari.

Ustanovni zbor Saleškega ekološkega društva je povezanost naše doline s Slovenijo in demokratičnimi silami dokazal tudi z nepredvidenimi »presežki«, ki z varovanjem okolja na prvi pogled nimajo ampak prav nobene zveze. Tam, pri Predneku, »bogu za hrbotom«, so domovinsko pravico zasegle tri državljanske iniciative: podpisovalce so se izjave za ustanovitev območne kmečke zveze, za referendumsko odločanje o ustavnih amandmajih, ter za korektnost postopka proti Janezu Janši in njegovo branjenje na svobodo.

Pomlad prihaja! Zasenčena z aprilskimi oblaki, toda ali ni v Zavodnjah 5. aprila lilo kot za stavo? Pa so bili ljudje kljub temu vedrih obrazov in odprtih src!

V petek, 10. junija, ob 19. uri bo v Stiskarni pesniški večer z bardom slovenske avantgardne poezije Tomažem Salamunom. Obenem bo otvoritev razstave slik Nataše Ribič.

P&T
ROKOPISI

Ureja:
Ivo Strópnik

1977—1982
Časopisna antologija šaleških pesnikov
Vlado Repnik — Niko Pavdler

Melita Berzelak

VETROVI PRSTI

kot da zvenijo to strune močvirnic
in se nežno nagiblje njihova suličasta dlan
po poljub k nebu, po poljub k zemlji

kot da drhtijo to vetrovi prsti
in se svetovi sklanjajo drug k drugemu
po šepet, ki vznemirja njihova obzorja

ustavi,« so razmišljali o sebi na sklepni prireditvi in se niso dali: Le filozofi, pesniki, politiki in duhovniki so se že od nekdaj ubadali s problemom staranja. Kljub temu vse do konca prve svetovne vojne ne moremo govoriti o načrtnem raziskovanju starosti. Mejniki je ustanovitev prvega instituta za proučevanje problemov staranja leta 1928 na Stanfordski univerzi v ZDA. Od tedaj velja, da nova znanost gerontologija proučuje vzroke in pogoje staranja, pa tudi spremembe vedenja in doživljanja, ki so povezani s starostjo.

Življenje se s 40. letom starosti, šele prav začnjen,« poudarja, saj trdijo: »Poprej lahko ljudje mnogo vedo, toda niso modri.«

Držijo se stare modrosti, ki pravi, da lahko le tisti, ki ima želje, upa, da se mu bodo te uresničile. Na žalost pa številni ljudje sebi in drugim svojih želja ne priznavajo in čakajo, da se bo nenadoma pojavil nekdo, ki jih bo uresničil. Večina čaka zaman. Poleg tega pa se izpolnijo želje le tistim, ki izpolnjujejo želje drugih, torej so sami zelo aktivni.

Z ustanovitvijo Univerze za tretje življenjsko obdobje v občini Velenje so se mnogim starejšim občanom izpolnile velike želje po izpolnitvi izobrazbe, ročnih spretnosti, razvedrila, predvsem pa so našli stik z ljudmi, ki imajo iste interese.

Skratka Univerza je svoj namen dosegla. Vedno več članov ima, ki želijo biti aktivni, delovni in se imeti lepo tudi po upokojitvi.

Sklepno srečanje ob koncu drugega šolskega leta so sklenili v prepričanju, da jih bo v prihodnjem letu še več in prav gotovo bo tako.

M. Zakošek

mlada

RAST

RASTJU NA POT

Literatura mladih ni pušavski pesek in ni njivski plevel. Je rojstvo nekega dne, in svetlikava kaplja na junijski travi. Prihitele so pesmi in drobne zgodbe. Zahotelo se jim je v mlado Rast. Pa se vzpenjajo po dolgi in tanki vrbovi veji čez čisto potočnico na sončni breg. Vzpenjajo se. Podali smo jim roko...

Zdaj so pred vami, odkrite, sproščene in zresnjene. Kdo ve — zdi, se da čutim njihovo drobno in ustvarjalno dušo. Mogoče bi po Minattiju povzel: Nekoga moraš imeti rad — ah, vse imej rad: ves svet, vse ljudi! Razkriči se v svet, in ne lovi odmeva! Vztrajaj in stopaj do vrha zelene vrbove šibe na sončni brez. Več lepih besed — in več bogastva v njih in nas. Tako so odhitele iz rdeče knjižice Moja pesem drobne razposajenke in želele biti tudi vaše. Sprejmite jih!

Izbral in uredil:
V. Šmajš

POGLED

joj, tebe gleda
panika
pridi ven
a jaz
ja ti
vprašana si
reče obraz
uh kakšen mraz
in hkrati vročina
angina (?)

želim si te
nič ne pomaga
spomin odide
potrto
grem v klop
brez zob
izpadli so
od sklepetanja

Irena Jakopinec, 7. b.

PRIJATELJSTVO SMO POVEZALI V
ŠOPEK POMLADNEGA CVETJA

Maj — mesec mladih, mesec odprtih src za vse, kar je lepo, kar zbližuje in bogati. To smo občutili otroci in delavci osnovne šole Gustav Šilih, ko smo od 19. do maja 1988 sprejeli medse vrstnike iz Titovih mest Jugoslavije. Prvi dan malo zadrege, preplašenih pogledov — potem pa smeh, razigranost, sprehodi, izleti, nastop v Kulturnem domu, disco... in dolgi stiski rok, težko slovo od prijateljev. Pred šolo zasajeno drevo prijateljstva je že pognalo korenine.

(gostitelj)

Učenci in učitelji naše šole smo nestrno pričakovali delegacije iz Titovih mest. Popoldan smo imeli na šoli slavnostni sprejem. Gledali smo filme in se pogovarjali. Spoznavali smo nove prijatelje in vsi smo bili malo zadržani. Že naslednji dan pa smo se prijetno zabavali.

Najlepše je bilo v soboto. V parku pred šolo smo zasadili lipo in si ogledali Savinjski gaj. Zvečer je bila v Kulturnem domu skupna prireditev. Vsako mesto je pripravilo delček svoje kulture. Spoznali smo tudi njihova mesta in običaje. Bilo je zelo lepo. Po končani predstavi je bil na šoli disco. Ko sem prišel na ples, še nisem znal plesati. Spoznal sem nekaj lepih deklet, ki so me hitro naučila in tako smo plesali pozno v noč.

Naslednji dan pa je bil dan slovesa. Zbrali smo se v učilnici, kjer smo peli in igrali na kitare. Sprva smo bili razigrani, toda bolj ko se je bližal čas slovesa, bolj tihi in žalostni je postajala naša pesem. Potem je zamrla. Tihi in strnih src smo odšli na avtobusno postajo. Bilo mi je, kot da se je ustavil čas. Med nami pa bodo ostale vezi. To so ceste, železnice in tudi tretja vez. Ta bo ostala med nami celo življenje. Ta vez je prijateljstvo, ki je ne more pretrgati nobena razdalja. Imena teh fantov in deklet bodo ostala zapisana za vedno v mojem srcu. Tako je to. Vsega je enkrat konec. Ali bo tudi našega prijateljstva? Ne verjamem! Jugoslavija je navezadnje majhna dežala. Tudi tisoč kilometrov za mlade ljudi ne pomeni veliko. Sploh pa ne, če greš obiskat prijatelja, na katerega te vežejo nepozabni spomini.

Sašo Gošnik
6. c razred
OŠ Gustav Šilih

PRIJATELJI SMO

Vesela sem, da sem prišla na srečanje v Titovo Velenje, kjer sem spoznala veliko mladih iz cele Jugoslavije. Še posebej bo težko slovo od prijateljice Tine.

Vera Gluhović iz Titovega Drvarja

VESELA SEM

Moj gost je Peter Komnerić iz Titograda, odlični in vzoren učenc; zelo sva se navezala drug na drugega. Želim si še veliko takih srečanj, saj tako tudi mi mladi spletaamo prijateljstvo med narodi Jugoslavije.

Boštjan Napotnik iz Titovega Velenja

RADA IMAM

Rada imam šolo (če ni pouka).
Rada imam sprehode (po lepem vremenu).
Rada imam svoje papige (če molčijo).
Rada imam sladoled.
Rada imam teto (če me pelje v slaščičarno).
Rada imam zimo.
Rada imam posteljo (kadar sem zaspana).
Rada imam milo (kadar se ni treba umivati).
Rada imam očetoovo grajo (če nisem kriva).
Rada imam življenje (čeprav je včasih žalostno).

Polona Ružič, 5. b

PRVA LJUBEZEN

Spomini; veseli, žalostni, boleči, otožni, lepi, prirožnostni in še bi lahko naštevati. Starejši ljudje se radi spominjajo svojega otroštva, svojih prvi ljubezni, skratka — svojega življenja. Ime mnogih pisateljev so razne knjige, kjer opisujejo spomine na svoje otroštvo, ponesele v svet.

Ker pa nisem pisateljica in ne star človek, ki bi imel veliko izkušenj, bom poskusila opisati svojo prvo ljubezen...

Bilo je vroče poletje, natančneje — vroče poletni dan. Hitela sem iz šole in srečala prijateljico. Začeli sva s svojimi pogovori... Nena doma sem zagledala krepkega fanta na majhnem kolesu. Najprej se mi je zdel smešen, saj je bil podoben lutki na velikem peronu. Frizura je bila podobna brezi po strašnem viharju. A bil je krepak, zagorel od sonca ter miščast. Peljal se je mimo naju. Gledala sem za njim kakor za čudežem. Prijateljica se je od srca nasmejala in rekla: »Nimaš šans.« Pogledala sem jo kot osel, potem pa ne vem, kako sem prišla domov. Bila sem zaljubljena.

Tako zaljubljena sem ga srečevala mesec dni. Ko je ljubezen že jenjala, me je opazil. Začel je govoriti, kako me ima rad, da bi dal vse zame in podobno. Sprva sem se sva le smejala, potem pa se je začelo zares. Lepi so bili trenutki, ko sva v roki tekala okrog.

Toda to ni trajalo dolgo. Ko sem zvedela zelo grdo novico o njem, se je vse podrla. Kot bi mi zmanjkalo tal. Vseeno pa bo stal lep spomin.

Zvonka Podkrižnik, 8. b

SANJE ŠT. 2

Luč gori v roki, v roki držim knjigo. Odložim jo in zaprem oči... Pot curlja na vroča lica; soparno je in žejna sem. Ali ni nikjer niti kapljice? Vlečem se, pesek imam v očeh, a vetra ni. Čevlje držim v roki. Nogavice sem si zvezala prek glave, da me varujejo pred soncem. Ustnice so razpokane, ne smem jih sliniti, saj pravi mama tako. To jim škoduje. Diham zrak, bolj vroč kot sonce, škorpion mi prečka pot. Ustavim se in rečem: »Dehidrirana postajam. Danes je nedelja.« Svet se vrti kot blazen. Škorpion čaka. Trdno držim čevlje. Z vso silo ga treščim vanj.

»Ful Irenca,« vzklidem, »če prideš živa odtod, te čaka doma kup umazane posode. Oprala jo bom z vodo!«

Ne smem misliti na vodo. Januar, februar, marec, april, maj, junij, julij, avgust. Avgusta imam rojstni dan. »Mami, a bodo svečke na torti?« Moram se pogovarjati. »Mogoče, če boste pili coca-cola.«

Piti, umivati, dramati, spati, jesti in se igrati. Sedem krat sedem je devetindeset, wright? Yes, it's left. Očka, kdaj bomo šli!

Takoj, miška, takoj. Vprašanje je, ali bom sploh še kdaj videla ljudi in ali hodim v krogu. Vsi hodimo v krogu, če gremo naravnost, ker je zemlja okrogla. Če pogledam svoje lase, mi prav nič ne vlivajo poguma. Polegli so se in zlepljeni in onemeli tičijo pod nogavicami.

Vzpenjam se na goro iz peska. Je enako tri cele štirinajst. Obseg izračunam dva r ali d. Samo plešem in pojem v dežju. Primož Ulaga stoštrinajst metrov. Lep skok. Ližem pot. Kako je slano. Sedem v pesek in se malo obrišem. Lahko bi bilo slabše, kajne?

Potem začutim tresljaje zemlje. Obrnem se, za menoj stoji visok tovornjak in se mi počasi bliža. Nikogar ni v njem. V trenutku splezam vanj, vžgem motor in pohodim plin. Zdrvim čez puščavo.

Kako lepo! Samo jaz, tovornjak in senca. Gotovo bom čez kakšno dva tedna doma. Kričim, žvižgam in norim, kolikor se pač noretim da v tovornjaku.

D-E-H-I-D-R-I-R-A-N-O-S-T pa je vedno na preži. Ne dobiš me, ne! Mene že ne. Kar lepo se umakni, bela tatica življenja s svojo koso vred! Sonček sije. V puščavi sončece sije, v puščavi sončece sije, v puščavi lušno je! P, p, pr, prrrr, c-c... A!?

Ni-ni, ???! Bencina zmanjkalo; izstopite — zadnja postaja. Izstopim, treščim z vrati, da se krija stara sesuje v pesek. S pestjo udarim po razbeljeni pločevini, ampak nobenega uspeha ne dosežem s tem razen

seveda, da se malce opečem. Voda, ljubezen moja, kje si? Povsod, samo tukaj ne.

Sedem se. Obup prihaja. Dober dan, ali se lahko pridružim? Ja. Hvala za družbo.

Ne premaknem se, koliko časa? Pet minut? Morda uro? Izgubljam občutek za čas.

Ali ni tam!... OAZA! Ne, Irena.

To je privid. Dvignem se in odkorakam. Prišla sem čisto blizu. Primem za figov list... Irena! Vstati je treba!

Irena Jakopaneč, 7. b

SPOMIN

V siv večer odmevajo koraki.
S solzami oblite oči
iščejo dom... a ga več ni.
Ostaj je le pepel
in blato
in kalna voda.

Na razpokanem zidu ptič žvrgoli.
Kot tih spomin na sonce,
naravo
in daljne dni.

Rok Poles, 8. a

KAM?

Bilo je žalostno pomladno jutro. Nebo je samevalo, ujetu v oblake, veter se je izgubil in sonce je kot medla kroglja brlelo nad sivino. Šli smo v tovarno usnja Šoštanj po odpadne konce usnja. Skozi obokana vrata smo stopili na ozko dvorišče. Vrata nas je nezaupljivo premeril od nog do glave in zavrtel čisto.

Minute so se vlekli v neskončnost, z lenim korakom sem taval po tlakovnem dvorišču. Za umazanimi šipami so se risali stroji. Samevali so v obokanih, nizkih dvoranah, kot da bi bili davno pozabljeni, ujeti med puste zidove. Ogromna kolesa, valji, trakovi... vse je bilo zapuščeno, starinsko in neprijazno. Skozi luknjo v betonskem zidu je pogled ujel Pako; kalno, rjavo... mrtvo. Na drugem bregu so stali stanovanjski bloki, bel omet je razpadel in vlažne stene je prarastala plesen.

Vrata nas je poslal k drugemu vhodu. Odpeljali smo se. Na desni se je vlekel pust betonski zdi, zavili smo na ogromno dvorišče. Tla so bila črna prekrita z elektrarniškim pepelom, za zarjavelo mrežasto ograjo so bili razmetani kupi napol predelanih kož. Dvorišče so obkrožale stare stavbe. Omet se je v velikih kosih luščil z zidov, železo je v desetletjih zarjavelo, na stenah se je bohotil mah. Iz dimnikov se je plazil masten črn dim in počasi legal na dolino.

Delavec nam je prinesel usnje in v srbohrvaški slovenščini pojasnil, da se je podpisal namesto nas. Odtavali smo do avtomobila in odbrzeli skozi Šoštanj.

Mesto je bilo kakor zakleto... Posuto s sivim pepelom; hiše, kot bi bile pod razpadajočo moderno masko zazrte v prejšnje stoletje; vse zavito v hroptenje elektrarne in njen pepel...

Sree mi je trepetalo v nemih grozi.

Kako smo lahko dopustili kaj takega?

Je sijoč usnjen plašč več vreden od zdravja ljudi in življenja reke? Lahko tisoči kilovatnih ur pričarajo nazaj cvetoče mesto s starih razglednic? Kje so čistilne naprave, filtri in novejši, modernejši stroji? Denar ne bo nikoli odtehtal zdravega življenja!

Kam... človek?

Rok Poles, 8. a

V PRIČAKOVANJU

Sonce si —
ki preko odmeva me boža in greje.

Tema si —
ko puščaš me samo preko noči.

A ves rad me imaš,
v srcu in duši — kot praviš.

Nemo sprašujem se...

En sam jutranji cvet si —
nežen, z roso obdan, zaprt...

Taja Podlunšek, 6. r.

PUSTNI ČAS

Prišel je pustni čas,
ko sam smeh je okrog nas.

Našemil se bom tako,
da me nihče spoznal ne bo.

Potem ne bom več jaz,
ampak morda klovn Bas.

Vse vas bom spravil v tak smeh,
da se boste valjali po tleh.

In veste, kaj me res skrbi?
Da moja maska ponori!

Matjaž Pajk, 3. a

POMLAD OB NAŠEM VRTU

Prejšnji teden, ko je bil tako lep dan, da so ptički skakljali po vejah kakor »ping-pong« žogice, smo se odločili, da bomo odšli na vrt, kjer bomo posadili nekaj solate. Oče me je poslal k reki, da bi opral motiko. Položil sem jo v vodo in se usedel na velik kamen. Sonce je toplo grelo in je bilo kakor svetlikajoč zlatnik.

Leno sem se čez nekaj časa ozrl naokoli. Na majhni zaplati zemlje sem zagledal šop modrih cvetov, ki so se obračali proti soncu. Prijazno sem jih ogovoril: »Dober dan. Ali vas smem nekaj vprašati?« »Kar vprašaj,« so mi z nežnim glaskom odgovorili. »Kako lahko živite na tako majhni zaplati zemlje in kako se lahko veselite življenja?« Modro so mi odgovorili: »Vsakdo se lahko veseli življenja, še posebej na sedaj, ko je pomlad.«

»Aha, pomlad je,« si zamišljeno rečem in s pogledom trčim na dve razposajeni muhi, ki sta izvajali strašanske »lupinge« kakor helikopterji na manevrih. Zraven sta se hihitali in smejali, da se je še veter za trenutek ustavil in me zaskrbljen vprašal: »Ali je prišel kakšen cirkus s klovnji?«

Mravljičice so hitele med kamenji, se srečevale in pozdravljale, opravljale svojo službo in pri tem strašanske hitele.

Iz tega opazovanja me je prebudil bratov glas: »Ali si padel v reko?« »Nisem, nisem,« mu smejo odgovorim, vzamem motiko in grem za njim.

Robi Svečko, 6. b

ČAKAM TE...

Čakam te...
Čakam, prisluškujem miže,
kdaj med tisoči stopinj začutim tvoje,
kdaj med tisoči zaznam tvoj dihanje...
Nekoč boš prišel, z lasmi, dišečimi po vetru,
in brezmejni prostosti, usoden, neizbežen,
nemočen, da bi se izognil moji vroči ljubezni,
bezni,
z očmi, pogubnimi kot zamolkel tolmun,
ki skriva v sebi zdaj življenje, zdaj smrt...
NEKOČ BOŠ PRIŠEL...
KER MORAŠ PRITI...

POZDRAVLJENI VSI? KI SE LJUBITE?
PREKLETSTVO TISTIM, KI NISO NIKOLI OBČUTILI LJUBEZNI.
NAJVEČJE PREKLETSTVO TISTIM, KI OGROŽAJO LJUBEZEN DRUGIH!!!

Vpijem v temo,
a nihče me ne sliši.
Vpijem v daljave,
a slišim le svoj odmev.
Vpijem, vpijem, vse dotlej,
dokler v sebi na zaustavim
bolečine nad tem, nad to gluho sveto
nad tem nezemeljskim življenjem,
ki kot ptica vsemogočni angel
drvi v svet brez meja!

Judita Podkrižnik

ALI JE ŽIVLJENJE SOVRAŠTVO
— VEČEN BOJ?...

Prebujalo se je umazano jesensko jutro. Vsa nesrečna sem vstala in zehaje zapustila sobo. Deževno jutro me je razočaralo in me pustilo na cedilu. Tudi v šoli ni bilo milosti, zaradi nepripravljenosti sem dobila slabo oceno, ki me je še bolj potlačila. Tiho sem prišla domov in brez ugovorov pomagala kuhati kosilo. Toda joji! Po nesreči sem razbila mamičino najljubšo skledo. Domači so me samo nejevoljno pogledali, kar mi je vtilo poguma, da sem pobrala črepinje in odšla v sobo.

Spotoma sem premišljevala, zakaj mi je življenje obrnilo hrbet in se mi je sreča skrila za vogal. Zakaj, kaj sem storila? Da ne bi ustvarila še večje zmede, sem prišla v roke knjigo in se do poznega večera učila.

Naslednji dan me je zgodaj zjutraj prebudilo milo jesensko jutro. Vesela in razigrana sem stekla k oknu, nekajkrat globoko vdihnila, se razgledala po pokrajini, ki je bila vsa čista od včerajšnjega dežja, in odšla v šolo. Sreča se mi je nasmešnila, saj sem z lahkoto popravila spodrsrlaj prejšnjega dne. Še preden sem se napotila domov, sem zavila v trgovino in kupila skledo, ki je bila na las podobna mamin. Namestila sem jo v omario in bilo je, kakor bi bil nesrečen dan izbrisani iz spomina in sploh ne bi nikoli obstajal.

Ko sem pozneje sedela za pisalno mizo, sem se naglas nasmejala, saj nisem mogla razumeti svojega obupa zaradi majhnih spodrsrlajev. Zavedala sem se, da morajo biti v življenju tudi težki trenutki, saj drugače lepih in srečnih ne znamo dovolj ceniti.

Urška Lukner, 8. b

VSI SMO LJUDJE, TODA TEŽKO JE BITI
ČLOVEK

Stojim pri oknu in zrem v pust, prazničen dan. Ulice so prazne, le tu in tam gre kakšen mešan po pločniku. Dežne kaplje močijo ceste, strehe hiš... Zastave visijo z drogov in tiho pravijo: »Ljudje, saj je vendar praznik!« Nihče ne sliši njihove tihe pesmi bolečine. Drevesa so gola. Nemo stojijo na svojih mestih in spijo. Kamorkoli se obrneš, povsod žalost in turoba. Okolje je mrtvo, samo človek s svojim bitjem srca daje znak življenja. Ljudje, pogledimo se!

Živimo drug z drugim, sosedje smo, vendar se ne pozdravimo, kadar se srečamo. Tujci smo si v lastnem okolju. Ne vemo in ne znamo narediti kaj za svojega bližnjega. Vpeti smo v niti, ki si jih pletemo sami. Kolikokrat je naš sosed ali prijatelj v težavah, pa mu ne pomagamo. Vprašanje je, ali mu ne znamo pomagati ali pa smo tako surovi, da mu našo pomoč. Saj bo človek kmalu robot. Saj nima nihče več srca. Vsem je vse vseeno, nikomur ne postane hudo, ko vidi jokati malega lačnega otroka ali ljudi, ki so ostali brez domov...

Vsi smo ljudje, ampak tako težko nam je pokazati vsaj malo ljubezni in razumevanja do bližnjega, mu nuditi malce pomoči in kanček prijateljskega.

Vsi smo ljudje, toda kako težko je včasih biti ČLOVEK!

Robi Zacirkovnik, 8. b

AFORIZMI

Le redki so tisti, ki se tepejo po glavi zaradi nevednosti... veliko pa je tistih, ki se ponosno trkajo po prsih...

Umetnost je edina stvar, ki naredi človeka svobodnega, a še tu družba omejuje, saj potrebujejo sužnje, ne svobodnjake...

Samo tepec gre proti levji čeljusti, ostali gredo raje z njo v korak.

Živali so tiste, ki delajo po nagonu, a ljudje delamo po neumnosti!

Listje življenja človeka odpada istočasno z listjem drevesa, razlika je le v tem, da drevo krošnje obnovi, človek ne.

Tisti, ki misli, da so lepi, se gledajo v ogledalo... ostali ga le besno ošinejo s pogledom...

Samo tisti, ki ljubijo so lahko osovraženi in ljubljani hkrati.

Sreča je stvar, ki človeku stalno uhaja iz rok, se mu izmuzne...

Toda tisti, ki je pameten, je ne lovi, takrat pride samo od sebe...

Svinje so bogate, saj so edine, ki se valjajo v pravem zlatu — dreku...

Pravijo, da tisti, ki visoko leta nizko pade; a kdor se niti ne poizkuša dvigniti do zvezd, bo vedno ostal na tleh...

Karin Kralj

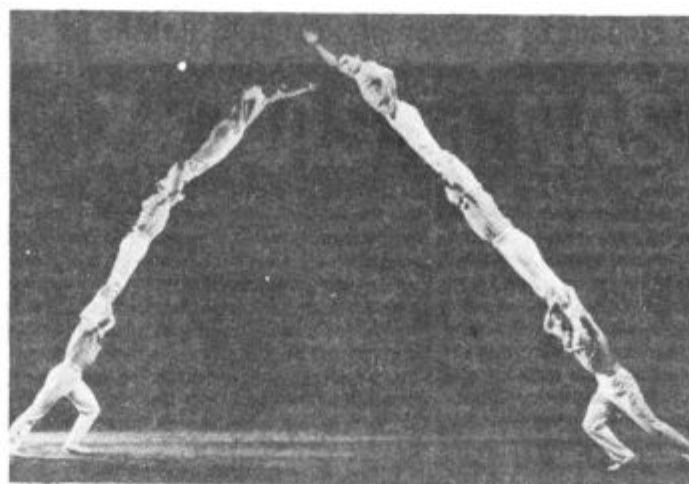
Prireditve kulturnega centra Ivana Napotnika

Koncert vedrih melodij

V petek, 10. junija ob 20.00, bo v domu kulture Titovo Velenje koncert VEDRIH MELODIJ, na katerem se bosta predstavila Mladinski pihalni orkester Glasbene šole, ki ga vodi Franc Vrzela in Rudarska godba Titovo Velenje, ki jo vodi Ivan Marin. Mladinska godba bo zaigrala Malo suito P. I. Čajkovskega, Simfonijo v "C" Gossec-Molenaara, Cvetiče češnje v japonskem vrtu J. Pendersa in Židano marelo V. Štručla. Rudarska godba pa bo zaigrala Malo nočno glasbo W. A. Mozarta, Oberon C. M. Webra, Ples s sabljami A. Hačaturjana in šopek Cvetič Janeza Marina.

Program obljublja dve uri vedre glasbe, ki nas bo ob izteku pomladnih dni prijetno razvedrila, kvaliteto pa zagotavljajo naštudirani godbeniki Glasbene šole in večkrat odlična Rudarska godba, ki nas tudi tokrat ne bodo razočarali.

Prvič v Titovem Velenju

Državni akrobatski umetniški ansambel s Kitajske

V petek, 24. junija 1988, ob 20.00, bo v domu kulture v Titovem Velenju gostoval državni akrobatsko-umetniški ansambel iz LR Kitajske. Po uspešni razstavi kitajskega slikarstva v Ljubljani in obiskanih večerov kitajske kuhinje v Sloveniji, se bo tokrat predstavila skupina XINJIANG, raznih akrobatskih veščin ter barvami kitajske folklorne. Gostovali so že po vsej Evropi, Severni Afriki in Aziji. Skupino vodi Yu Tianyong. Vstopnice prodajajo v domu kulture vsak dan med 10.00 in 15.00.

Ponedeljek, 13. 6. ob 10., 18. in 20. uri V KREMLJIH VOHUNA — hongkonški, akcijski. Vloga: John Sin.

Torek, 14. 6. in sredo, 15. 6. ob 18. in 20. uri RABANEK — GUSAR IZ PEKLA — italij. francoski, avanturistični. Vloga: Walter Brandi.

Sreda, 15. 6. ob 10. uri ZADNJE DEJANJE — ameriški, akcijski. Vloga: Jordan Williams.

KINO DOM KULTURE

Cetrtek, 9. 6. ob 20. uri CIKLON — ameriški, znanstveno-fantastični. Vloga: Hather Thomas.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 11. 6. ob 18. uri V KREMLJIH VOHUNA — hongkonški, akcijski.

Nedelja, 12. 6. ob 18. in 20. uri RA-

BANEK — GUSAR IZ PEKLA — italij. francoski, avanturistični.

Ponedeljek, 13. 6. ob 20. uri SILA MOČI — ameriški, kriminalni.

Sreda, 15. 6. ob 20. uri KALIGULA IN MESALINA — italijanski, erotični.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 10. 6. ob 20. uri RAMBU MAŠČEVALEC — indonezijski, avanturistični.

Nedelja, 12. 6. ob 20. uri NOČNA PREDSTAVA — BORDEL — ameriški, trda erotika. OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATA FILMA!

Torek, 14. 6. ob 20. uri SILA MOČI — ameriški, kriminalni. KINO VELENJE SI PRIDRŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalnovnem območju, na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec). Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa od 13. do 16. ure. Vse informacije dobite po telefonu (063) 855-450.

PETEK, 10. junij: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Za konec tedna; 16.30 Dogovarjamo se, določimo (Govorili bomo o vplivu ukrepov ZIS na občini Velenje in Mozirje); 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Vi izbirate, mi vrtime.

NEDELJA, 12. junij: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat (odgovorili bomo na vprašanja zastavljena zadnje nedelje nova vprašanja pa bomo sprejemali od 12.30 dalje); 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 13. junij: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj,

kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljkov šport na Radiu Velenje; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 17.55 Poročila; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 15. junij: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Naša krajevna skupnost (Pred praznikom bomo tokrat predstavili KS Gorica); 17.00 Vi in Mi (govorili bomo o socialni politiki. Oddaja bo potekala v živo, zato boste lahko s svojimi vprašanji, pobudami in mnenji sodelovali v njej tudi vi. Naš telefon 855 963). Ta oddaja traja do 18.55, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

KINO

REDNI KINO

Cetrtek in petek, 9. in 10. 6. ob 18. in 20. uri MOJ SOSED JE VAMPIR — ameriški, grozljivka. Vloga: Chris Sarandon.

Petek, 10. 6. ob 10. uri sobota in nedelja, 11. in 12. 6. ob 18. in 20. uri SILA MOČI — ameriški, kriminalni. Vloga: Michael Dudikoff.

Petek, sobota in nedelja, 10., 11. in 12. 6.

ob 22. uri

NOČNA PREDSTAVA — BORDEL — ameriški, trda erotika. Vloga: Tish Ambrose. OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATA FILMA!

gorenje procesna oprema

GORENJE PROCESNA OPREMA
p. o., Titovo Velenje
Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge

SAMOSTOJNI PLANER-ANALITIK

pod naslednjimi pogoji:
— VI. st. strok. izobrazbe — ekonomist
— 3 leta delovnih izkušenj

Delovno razmerje bomo sklenili: a nedoločen čas.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh od dneva objave na naslov:
Gorenje Procesna oprema, Partizenska 12, 63320 T. Velenje.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 15 dneh po končanem zbiranju prijav.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
ZDRAVSTVENI CENTER DSSS	kadrovnik	— kadrovnik-dela za družbeni standard	1	nč	8	520.000	1
SKUPŠČINA OBČINE	ekonomski, administrativni	— referent za registracijo motor. v.	2	dč	15	371.000	1
VEGRAD	kuhar	— kuhar ali pripravnik kuharstva	1	nd	8	300.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ZC TOZD SPOŠNO ZDRAVSTVO	zdravnik	— zdravnik	1	nč	8	700.000	3
DO KOMUNALA	klepar	— klepar	1	nč	8	400.000	3

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P = rok prijave, OD = osebni dohodek, ŠT. DEL = število delavcev

ZVEZA SINDIKATOV SLOVENIJE

OBČINSKI SVET VELENJE

Odbor za inventivno dejavnost

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST VELENJE

Odbor za inventivno dejavnost

razpisujeta

NAGRADNI NATEČAJ '88

za najuspešnejše inovacije v občini Velenje s področja

- razvojno-raziskovalne dejavnosti
- množične inventivne dejavnosti v OZD
- ustvarjalnosti društev (LI, DII) in posameznikov izven OZD
- ustvarjalnosti v samostojnem osebnem delu
- najuspešnejše TOZD na področju inventivne dejavnosti

Nagradni sklad sestavljajo:

- pod a)**
- nagrada din 400.000
 - nagrada din 240.000
 - nagrada din 120.000
- pod b)**
- nagrada din 200.000
 - dve nagradi po din 120.000
 - dve nagradi po din 80.000
- pod c)**
- nagrada din 120.000
 - nagrada din 80.000

- pod d)**
- nagrada din 200.000
 - nagrada din 120.000
 - nagrada din 80.000
- pod e)**
- pismeno priznanje

Vsi nagrajenci denarnih nagrad prejmejo tudi pismeno priznanje.

Pravico do sodelovanja na natečaju imajo delavci OZD, skupnosti, v samostojnem osebnem delu, društva in posamezniki izven OZD, katerih inovacijski predlogi so bili podani v letih 1987 in 1988 (oziroma bili v letih 1987/88 sprejeti na samoupravnem organu) ter TOZD oziroma enovite DO, v katerih na področju množične inventivne dejavnosti dosegajo zelo dobre rezultate. Prijave podajo:

- pod a)**
- vodje registriranih raziskovalnih organizacij in enot ter razvojno raziskovalnih služb oziroma sektorjev,
- pod b)**
- komisije za inovacije iz OZD oziroma DS OZD, ki predhodno opravijo ožji izbor med množičnimi inovacijami (maksimalno 3),
- pod c)**
- upravni odbori društev in posameznik,
- pod d)**
- samostojni obrtniki oziroma Obrtno združenje Titovo Velenje,
- pod e)**
- delavski sveti ali konference OZS na nivoju DO, ki predhodno opravijo izbor (maksimalno 1 TOZD).

Ob prijavi predlagatelji dostavljajo naslednje podatke oziroma dokumentacijo:

- osebne in splošne podatke (ime in priimek avtorja oziroma avtorjev ter morebitnih sodelavcev, izobrazba, opis del in nalog, ki jih avtor opravlja oziroma jih je opravljal v času izvedbe razvojno-raziskovalne naloge oziroma inovacije, TOZD oziroma delovna skupnost, kjer je zaposlen).

- pod a)**
- programsko zasnovano razvojno raziskovalne naloge, kot je bila zastavljena pred pričetkom njenega izvajanja, z obvezno opredelitvijo izhodišč, namena in ciljev razvojno raziskovalnega dela, kratek opis znanega stanja na področju, ki ga razvojno raziskovalna naloga obravnava,
 - zaključno poročilo (elaborat) o opravljeni razvojno raziskovalni nalogi,
 - mnenje recenzenta, v kolikor je bila naloga recenzirana,
 - druga dokazila in listine, ki skupaj z ostalo dokumentacijo omogočajo ocenitev razvojno raziskovalne naloge po naslednjih kriterijih:
- prispevek k napredku na gospodarskih in negospodarskih področjih družbenega življenja, zlasti k ustvarjanju nove vrednosti in povečanju produktivnosti,
 - družbena aktualnost problematike oz. njena usklajenost z opredeljenimi cilji razvoja OZD, DPS ali stroke,
 - koristnost za tehnološki in ekonomski razvoj stroke,

- uporabnost pridobljenih rezultatov v gospodarstvu in družbeni praksi (področje njihove uporabnosti, realiziran prenos in ekonomski učinki, v kolikor jih je mogoče izračunati ali oceniti),
- izvirnost in povezanost z inventivnostjo (patentna, modelna ali druga ustrezna prijava).

pod b)

- kratek opis in skico z naslednjimi podatki:
- izvirnost — inventivnost predloga — opisati stopnjo izvirnosti predloga
 - dohodek — letno ustvarjena gospodarska korist: navesti tudi prihranek na enoto proizvoda (izdelka)
 - varnost pri delu in izboljšanje delovnih pogojev (preprečevanje ali zmanjšanje nezgod na strojih in napravah, fizično lažje delo, čistejši zrak, boljša osvetljenost, zmanjšanje oziroma odprava hrupa ter prepiha itd.)
 - organizacija dela — uvedena inovacija je prispevala k boljši in sodobnejši organizaciji dela ter s tem k boljšim rezultatom poslovanja
 - pojasnilo, da je inovacijo že obravnavala in priznala pristojna komisija, odbor ali delavski svet v OZD oziroma upravni odbor društva.

pod c)

Enako kot pod točko B), s tem da posamezniki izven OZD ali skupnosti priložijo še poročilo uporabnika inovacije o uporabnosti.

pod d)

- kratek opis in skico, načrt ali fotokopijo inovacije z naslednjimi podatki:
- v čem je izvirnost izdelka — opisati, ali ima vgrajene lastne izvirne rešitve ali nove rešitve, ki so sicer že znane, predstavljajo pa bistveno novost na našem tržišču
 - pridobitev oziroma gospodarska korist, ki jo nudi nova rešitev oziroma izdelek
 - uporabnost inovacije oziroma če je realizirana, navesti kje

Prijavljene inovacije morajo biti razstavljene (eksponat, slika ali risba) na razstavi inovacij, ki bo oktobra 1988 v Titovem Velenju.

Odbora bosta obravnavala predloge, ki bodo prispeli na Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Velenje do 10. 9. 1988 in bodo dokumentirani v skladu z navedenimi razpisnimi pogoji.

Nagrade in priznanja bodo podeljena v času razstave inovacij.

Odbora pozivata OZD, skupnosti in samostojne obrtnike iz občine Velenje, da predstavijo inventivne dosežke na razstavi inovacij, ki bo oktobra 1988 v Titovem Velenju. Navodila bodo poslana v OZD in Obrtno združenje Titovo Velenje.

Mali oglasi

ZLATARSTVO VLADISLAV KRAJNC, Kidričeva 1, obvešča vse cenjene stranke, da bo obratovalnica v času od 10. 6. do 10. 7. 1988 zaradi obnovitvenih del in koriščenja letnega dopusta zaprta.

SPAČKA, letnik 1976, še v voznem stanju, celega ali po delih ter raztegljiv kavč prodam. Silvo Vetrnik, Vrnjačke Banje 3, Titovo Velenje (Gorica).

MOTOR BT 50, V GARANCIJI, registriran do marca 1989, ugodno prodam. Telefon 858-709.

STARE SALONITKE 60 x 40, z vijaki, prodam. Tavčarjeva 19, Titovo Velenje, telefon 854-053.

ODLIČNO OHRANJEN INDUSTRIJSKI ŠIVALNI STROJ (Singer) PRODAM po ugodni ceni. Prodajni HOBBI LOCK SINGER. Telefon 882-235.

IŠČEMO ZUNANJE SODELAVCE ZA PRODAJO ATRAKTIVNEGA IZDELKA. Informativni sestanek bo 14. 6. 1988 ob 15. uri na Jezeru v Titovem Velenju.

OSEBNI AVTO TRABANT PRODAM. Star 6 mesecev, telefon 956-603.

PRODAM ŠTANCO 15 ton. Telefon 853-496.

OSEBNI AVTO WARTBURG KARAVAN PRODAM, letnik december 1981, registriran do 22. 12. 1988, karamboliran sprednji levi blatnik in vrata. Informacije Tomo Mijatović, Samski dom REK, telefon 855-231, lokal (209).

PRODAM VIDEOREKORDER VHS SISTEM znamke Hitachi 425 E VPS, 3 mesece star — deklariran, najnovejši tip, programiranje tudi daljinsko. 8 programov eno leto naprej. Jugo 45, star 3 leta in pol. Telefon 853-312, interna 1703, od 6. do 14. ure. Vlado Nikić, Stantetova 1/8, Šalek.

BRAKO PRIKOLICO PRODAM, novo. Telefon 857-107.

UGODNO PRODAM OMARO ZA DNEVNO SOBO. Telefon 858-480.

BRAKO KAMP PRIKOLICO PRODAM. Telefon 845-465.

DOBRO OHRANJEN OSEBNI AVTO ZASTAVA 750, letnik 1978,

BARVNI TV Gorenje in ŠOTOR za pet oseb ugodno prodam. Telefon 854-342.

ugodno prodam. Telefon 856-905, dopoldan.

DIRKALNO KOLO, MALO RABLJENO, na 10 prestav, ugodno prodam. Telefon 857-399.

IŠČEMO STANOVANJE V TITOVEM VELENJU ALI OKOLICI. Naslov v upravi lista.

POŠTENEMU DEKLETU OD-DAM SOBO S SANITARIJAMI, 3 km iz Titovega Velenja. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Takoj.«

PRODAM NOŠE ZA ANSAM-BEL. PRODAM TUDI SAKSA-FON, zvočnike Solton in mikrofone. Telefon 858-276.

FIAT 750, po delih ali skupaj, prodam za 50 SM. Telefon 701-605.

MERX BLAGOVNI CENTER CELJE
vas vabi, da obiščete

NOVI DISKONT
na Mariborski cesti 128 v Celju

ZADOVOLJSTVO OB NAKUPU IN IZBIRI

UGODNE CENE

DVOMETRSKA GARAŽNA VRATA UGODNO PRODAM. Telefon 857-135.

CELJANI-VELENJČANI IN OKOLIŠANI! Nudimo vam atraktiven način prodaje. 35 % provizije. Telefon 844-171, od 18. do 19. ure.

PRENOSNI ČRNOBEL TV PRODAM. Telefon 855-063 od 16. ure dalje.

V TITOVEM VELENJU ALI OKOLICI KUPIM HIŠO. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »Zdomec«.

POHIŠTVO ZA DNEVNO SOBO, staro stavbno pohištvo in pralni stroj Gorenje ugodno prodam. Telefon 853-119.

ROLETE IN ŽALUZIJE v vseh barvah in izvedbah vgrajujemo in izdelujemo. Telefon 24-296.

BRAKO PRIKOLICO, DOBRO OHRANJENO, garažirano, z dodatno opremo, prodam za 150 SM. Telefon 858-348, popoldan.

PRODAM NOV LITOŽELEZNI KAMIN »Franklin«, peč Kippersbush na trda goriva ter 100 m kabla Elkallex 4 x 35, samonosilni. Telefon 854-426, popoldan.

Dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI: Četrtek, 9. junija — dnevni dežurni dr. Kikec, nočni dežurni dr. Kočvar.

Petek, 10. junija — dnevni dežurni dr. Silvana Popov, nočni dežurni dr. Draško Vrabčič.

Sobota, 11. junija in nedelja, 12. junija — glavni dežurni dr. Dragan Popov, notranji dežurni dr. Levak Sonja.

Ponedeljek, 13. junija — dnevni dežurni dr. Draško Vrabčič, nočni dežurni dr. Grošelj.

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI: 11. junija in 12. junija dr. Ivan Janežič, od 8.—12. ure v zobni ambulanti.

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA nama LJUBLJANA n.sol.o

ZA DOPUST IN PROSTI ČAS

Vabimo vas na športni oddelek naše veleblagovnice, kjer smo vam pripravili pestro izbiro vsega potrebnega za kampiranje, saj boste našli vse od šotorov do sončnih očal.

Kinotečni program KINA 16

Francoski novi val

Torek, 14. junija, ob 20 uri v STISKARNI: LANI V MARIENBADU (režiser Alain Resnais)

V torek se začne ciklus, s katerim bo prikazano pet filmov pomembnejših predstavnikov filmske smeri, ki je nastala ob koncu petdesetih let v Franciji.

Francoski novi val sicer ni homogeno gibanje, saj so znotraj njega nastala zelo različna dela.

Vendar jih družijo nekaj skupnih značilnosti, med katerimi prevladuje komentar avtorja nad realističnim objektivizmom, naklonjenostjo do žanrskega filma in citatov. V izboru bodo predstavljeni filmi osrednjih novovalovcev, kot tudi sopotnikov, katerih filmi kažejo le nekatere značilnosti novega vala.

Med slednjimi je tudi Alain Resnais, režiser filma LANI V MARIENBADU. Ta avtor se v svojem opusu ukvarja s fenomenom časa in je izrazil predstavnik tistega dela francoske kinematografije, ki ima značilnosti filmskega eksperimentiranja in intelektualizma.

V naslednjih štirih tednih bodo prikazani še tile filmi:

HIROŠIMA, LJUBEZEN MOJA (Alain Resnais), **NEŽNA KOŽA** (François Truffaut), **DO POSLEDNJEGA DIHA** (Jean-Luc Godard) in **SEDEM SMRTNIH GREHOV** (C. Chabrol, J. C. Godard J. Demy ...).

VIDEO — COP — STUDIO

»DANICA«
Tomšičeva 11
(063) 857-540

Snemamo na VHS iz vrhunskih masterjev. Imamo vse kar imajo v Beogradu in Zagrebu.

NAJNOVEJŠI HIT FILMI

1. Police academy 5
2. Line of duty — akcija
3. He's my girl — komedija
4. Wampire at midnight — grozljivka
5. Big town — Hatt Dillon
6. Tim — Mell Gibson
7. Killer instinct — Vietnam

Vsak dan od 15. do 19. razen nedelje

• **BELA TEHNIKA** gorenje
ŠIVALNI STROJI bagat
na 6 obrokov-12% obresti

• **POHIŠTVO**
na 6 obrokov - brez obresti

• **TEKSTIL**
na 4 obroke - brez obresti

UGODNO - obročno odplačevanje - UGODNO.

standard, nama
sodobna oprema
dekor, center, zibka

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE

Izvršilni odbor delavskega sveta
delovne skupnosti skupnih služb

ponovno objavlja prosta dela in naloge

1. Vodenje splošno-kadrovskega sektorja

Razen predpisanih splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- visoka izobrazba (VII. stop.), družboslovne smeri
- delovne izkušnje 4 leta
- poskusno delo 90 dni

2. KADROVIK — dela za družbeni standard

- višja izobrazba družboslovne smeri (VI. stop.)
- delovne izkušnje 1 leto
- poskusno delo 90 dni

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov:

Zdravstveni center Velenje, kadrovska služba, 63320 Titovo Velenje, Vodnikova 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

KAMNOSEŠTVO

izdelava in montaža na-SE PRIPOROČA PODPE-
grobnih spomenikov, po-ČAN, Šalek 20, Titovo Vele-
pravila starih nagrobnih nje
spomenikov

rezanje okenskih polic iz
granita in marmorja telefon: 857-558

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska
zadruga Mozirje

MERCATOR—ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

UGODNA RAZPRODAJA KOKOŠI

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje ima po zelo ugodni ceni RAZPRODAJO ŽIVIH KOKOŠI

od 15. — 18. junija pri kooperantu
Marija ŠPENDE, Prihova 28, Nazarje

Kokoši so srednje težke, rjave, primerne za zakol ali za nadaljnjo rejo.

Razprodaja je ves dan v navedenem roku.

Informacije po telefonu 831-440.

70

Banka 3
63320 Titovo Velenje
področni predst. 112

telefon: (063) 854-251
telex: 33010 Ljv
telegraf: Velenje-venje

ljubljska banka

Temeljna banka Velenje
n. sub. o.

VARČEVALCI!

Radi bi vas seznanili z novostjo, ki jo imetnikom tekočih računov in žiro računov nudi Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje. To je **PISMO SODELOVANJA**, ki omogoča hitro in enostavno plačilo večjega števila položnic in temelji na obojestranskem zaupanju in odgovornosti.

1. Kje lahko dobite to pismo sodelovanja?

Na vseh enotah Ljubljanske banke Temeljne banke Velenje.

2. Kako poslovati s pismom?

V ovojnico pisma odložite položnice (to lahko opravite doma ali v banki), katere želite plačati, na nalog za obremenitev vpišite oziroma označite:

— številko vašega tekočega računa ali žiro računa, katerega bo banka bremenila za skupni znesek položnic in obračunala provizijo — podpis

Osnova identifikacije je podpis. Opozoriti vas želimo le na to, da mora biti podpis enak kot ste ga deponirali v banki na podpisnem kartončku.

3. Kako pismo izročiti banki?

Pripravljeno pismo boste izročili banki ali pa ga boste poslali po pošti. Pri pošiljanju pisma sodelovanja vas želimo opozoriti še na to, da lahko z navadno pošiljko brez doplačila, pošljete največ pet položnic.

4. Kaj pa potrdila o plačilu?

Banka bo plačila opravila isti dan, kot boste banki izročili pismo, oziroma, ko ga bomo prejeli od pošte. Potrdila o vplačilu vam bomo še isti oziroma najkasneje naslednji dan poslali po pošti.

5. Ali je to vse?

Skoraj vse — le na zagotovitev kritja na računu vas želimo še opozoriti, ker v nasprotnem primeru banka plačila ne bo opravila.

6. In še

Pri poslovanju z banko verjetno naletite tudi na najrazličnejša vprašanja, katera pa na bančnem okencu včasih ni prijetno razreševati. Taka vprašanja, predloge, kritike ali pohvale odložite v pismo skupaj s položnicami ali samostojno. V nekaj dneh boste prejeli odgovor.

center srednjih šol

POLETNA ŠOLA NEMŠČINE NA CENTRU SREDNJIH ŠOL TITOVO VELENJE ZA OTROKE 10—15 LET

V juniju in začetku julija bomo organizirali: — 12-dnevne tečaje nemškega jezika z vajami v fonolaboratoriju Korting (36 ur pouka, po 3 ure dnevno). Tečaji se bodo pričeli 20. 6. 1988 ob 18. uri in bodo trajali do 2. 7. 1988, prvi teden zvečer, nato pa zjutraj.

Informacije po telefonu CSŠ TOZD EKŠ Titovo Velenje 853-181.

Velenjčani prvi

Zadnji petek je bilo v Šoštanjju že sedmo tradicionalno športno srečanje delavcev uprav za družbene prihodke širše celjske regije. Organizatorica srečanja je bila velenjska uprava za družbene prihodke.

Tekmovanja se je udeležilo kar 186 delavcev omenjenih uprav in sicer občin Brežice, Celja, Krškega, Laškega, Mozirja, Sevnice, Slovenskih Konjic, Šmarja pri Jelšah, Žalca in Velenja.

Slavnostna otvoritev tekmovanja je bila na rokometnem igrišču v Šoštanjju, nato pa so se tekmovalci razdelili v skupine, ki so se pomerile v kegljanju, streljanju, odbojki in na poligonu.

Ves dan je potekal v pravem športnem duhu, ob 19. so se udeleženci srečanja udeležili otvoritve razstave del Jožeta Svetine ter tudi na ta način spoznali lepote Šaleške doline. Srečanje pa so sklenili s podelitvijo priznanj v prostorih Termoelektrarn, kjer so udeležencem podelili nagrade, ki so jih prispevali sozd Go-

renje, RLV, Veplas, EKO, Sipak, ERA, ESO, Turistična zveza Velenje, ZTKO, SO Velenje, Jože Svetina in Nives Podlunšek Krašovec, ki so tudi sicer omogočili to srečanje.

Ko so prišli Celjani na letošnje srečanje so prinesli s seboj prehodni pokal. Ko so ga izročili Velenjčanom, so poudarili, da bo to trajalo največ šest ur. Pa ni bilo tako. Prehodni pokal so si le-toš priporili domačini, saj so zbrali največ točk. Na drugem mestu je bila ekipa Sevnice, na tretjem pa Žalca. Poglejmo rezultate domačinov še v posameznih disciplinah. Moški so bili v kegljanju prvi, ženske pete, v streljanju sta si obe velenjski ekipi priborili tretje mesto, v odbojki so bile pete, na poligonu prav tako pete, moški pa prvi.

Predstavniki vseh občin, so podelili organizatorjem lepa darila. Sevnici so na primer prinesli tapiserijo njihovega grba, ki so jo izdelale njihove delavke same. Laščani so razveselili s sočkom piva...

Srečanje je zares dobro uspelo, direktorica uprave za družbene prihodke občine Velenje Nevenka Dajčar pa ga je takole ocenila: »Moji delavci so me zelo prijetno presenetili. Prvo mesto v skupni uvrstitvi je nekaj čudovitega, največ kar smo lahko pričakovali. Ob tem človek pozabi na vsakodnevne napore, nekako je ves trud poplačan. Tudi udeleženci srečanja so bili zadovoljni. Nekateri nas niso mogli prehladiti. Seveda pa vse ne bi potekalo tako, če v naši dolini ne bi bilo poslušna tudi za takšne prireditve. Povsod, kamor smo potrkali so nas sprejeli in nam pomagali. Srečna sem, predvsem pa ponosna, da živim v takšnem okolju. Vsem se najlepše zahvaljujemo za pomoč, še posebej pa Nives Podlunšek Krašovec, ki je izdelala za udeležence srečanja unikativne podobe Šaleškega gradu, organizacijskemu odboru — še posebej Matjažu Natku in skratka vsem, ki so nam kakorkoli pomagali.«

(mz)

Slovesni začetek srečanja je bil na rokometnem igrišču v Titovem Velenju

Invalidski šport

Pretekli teden so se sešli na desetem jubilejnim srečanju invalidi-sportniki DI Velenja in pobratene občine Split. Skupina 25 invalidov iz Splita je bila prijetno presenečena nad gostoljubnostjo domačinov, lepo pa so jih sprejeli tudi v DO Gorenje MGA v Nazarjah, kjer jih je pozdravil tudi predsednik IS občine Mozirje tov. Ivo Kos. Na zaključni prireditvi je vse udeležence jubilejnega srečanja pozdravila tudi predsednica OSS Velenje tov. Mira Videčnik. Pred odhodom gostov so se vsi udeleženci poklonili spomenu maršala Tita.

Ker je šlo tudi za športno srečanje so se udeleženci pomerili v streljanju z zračno puško, kjer so

premočno zmagali domačini ter v kegljanju, kjer so z majhno prednostjo bili boljši gostje. Žal zaradi celodnevne dežja niso mogli nastopiti balinarji, ki pa so se pomerili v rezervni disciplini — v šahu. Zanimivo, da so tu premočno zmagali domačini, pa čeprav med njimi sploh ni bilo »pravega šahista«. Čeprav so vsa srečanja doslej bila izredno prijetna so se udeleženci dogovorili, da, zaradi težav v naši družbi, ne bodo več izvajali tako množičnih srečanj v čemer bi jih naj posnemali tudi drugi! Prizadevni funkcionarji DI Velenje pa se zahvaljujejo vsem, ki so doslej kakorkoli pomagali, da so se izkazali kot dobri gostitelji!

—trih

Občinsko gasilsko tekmovanje

Šalečani najuspešnejši

V soboto je bilo na letališču v Lajšah občinsko gasilsko tekmovanje članov in članic vseh štirinajstih gasilskih društev velenjske občine, tekmovali pa so tudi veterani in veteranke. Člani in članice so se pomerili z motorno brizgalno in v štafetnem teku na 450 metrov, veterani in veteranke pa v vaji s hidrantom in v raznoterosti. Kljub slabemu vremenu, ves dan je močno deževalo, so desetine dokazale, da jih tudi dež ne more zmotiti pri njihovem prizadevanju za doseganje kar najboljših rezultatov in s tem pri preverjanju znanja in usposobljenosti. Sobotno tekmovanje je vzorno pripravilo gasilsko društvo Šoštanj v sodelovanju z OGZ Velenje.

Se rezultati — člani do 30 let: Šalek, Topolšica, IGD REK; člani nad 30 let: Velenje I, Velenje II, Šalek; članice do 25 let: Sentilj, Gaberke, Pesje; članice nad 25 let: Šalek, Bevče, Topolšica; veterani: Šalek I, Šalek II, Bevče; veteranke: Bevče.

B. Mugerle

MILIČNIKI SO ZAPISALI

IZSILJEVAL PREDNOST

Prometna nesreča, ki se je pripetila 30. maja okoli osme zjutraj na odcepu ceste proti novim Prelogom je terjala hude telesne poškodbe. Voznik Oto Hrstnik, 1942, ki je vozil osebni avtomobil CE 215 691 je pripeljal s stranske ceste iz smeri Lokovice in je očitno spregledal voznika Stjepana Plevelja, 1954, ki je vozil po prednostni cesti. Prišlo je do trčenja, pri čemer se je voznik Hrstnik hudo telesno poškodoval, njegov sopotnik Ivan Fink, 1919, pa lažje.

OBRAČAL NA CESTI

Okoli 20. ure je voznik kolesa z motorjem Boštjan Lukner, 1975, obračal vozilo na lokalni cesti v Podkrajju in s tem zaprl pot vozniku osebnega avtomobila CE 134 708 Janezu Rehmanu, 1964. Prišlo je do trčenja, pri čemer se je voznik kolesa telesno poškodoval.

UKRADEL ALI NAŠEL ŽAGO?

Na Postaji milice imamo sicer zabeleženo, da je neznani storilec 4. junija v Belih vodah ukradel motorno žago Gozdnega gospodarstva Nazarje. Žaga je bila v gozdu povsem nezavarovana. Gornje vprašanje smo zapisali, ker je morda tako mislil tisti, ki je žago »našel«.

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

V bifeju Preharna je 3. junija malo pred 13. uro razgrajal in napadel gosta vinjeni Jože F. Miličniki so ga pridržali na Postaji milice do iztreznitve.

V nedeljo popoldne oziroma zvečer so morali posredovati miličniki zaradi kršitev javnega reda in miru kar trikrat. V stanovanju na ulici Veljka Vlahoviča je razgrajal in pretepal ženo vinjeni Valentin V. Na isti ulici je še po polnoči s svojo družbo poslušal glasbo in plesal Milenko Nj. V Kolodvorski restavraciji pa sta se pretepala vinjena Marko K. in Živko B.

Likovna razstava v Gorenju

Že nekaj časa poteka v Gorenju izmenjava razstav likovnih del amaterjev slikarjev in kiparjev z drugimi delovnimi organizacijami. Tako lahko delavci na najneposrednejši način spoznavajo umetnost likovnih ustvarjalcev amaterjev drugih okolij, obenem pa lahko dela sodelavcev tudi primerjajo z drugimi.

Tako se te dni v Gorenju predstavlja sedem likovnikov tovarne Lek iz Ljubljane. Razstavljena so olja, pasteli, pa tudi risbe na steklu, svinčnik, tuš, makrame.

Istočasno pa v Leku razstavlja deset delavcev-likovnikov Gorenjevih tovarn iz Titovega Velenja.

dr

Rednakova na Evropsko prvenstvo

Med potniki na mladinsko evropsko prvenstvo, ki bo julija na Nizozemskem, je tudi Renata Rednak. Sicer pa je skupaj z Mijočevo v nedeljo nastopila na velikem mednarodnem mitingu v Mariboru. Na 200 metrov kravlj je bila peta, Mijočevo pa je bila druga na 100 delfin in tretja na 200 delfin.

Koper — Rudar 2:0 (0:0)

Nogometaši Rudarja so v nedeljo gostovali v Kopru in z najboljšo ekipo v slovenski ligi izgubili z 0:2. Kaj več je bilo seveda težko pričakovati, saj so se domačini s tem srečanjem za letos poslovlili od svojih številnih navijačev. Velenjčani so prvi zadetek prejeli že v 1. minuti, drugega pa 24 minut kasneje. Po tek srečanja bi morda lahko spremenili v 40. minuti, vendar je Brdžanović za-streljal enajstmetrovko. V zadnjem kolu se bodo nogometaši Rudarja doma pomerili z Ljubljano.

RUDAR (Tr)—ELKROJ 1:0 (0:0)

Nogometaši Elkraja so na gostovanju v Trbovljah tesno izgubili z 0:1. Do od-mora so bili gostitelji boljši, edini zadetek dosegli takoj po polčasu, v nadaljevanju pa sta imeli obe ekipi še nekaj lepih priložnosti. Za goste je najboljšo zapravil Marinček. V zadnjem nedeljskem kolu bo v Mozirju gostoval novi republiški prvak Koper in se torej lahko nadamo lepe nogometne predstave.

NAFTA—ERA ŠMARTNO 3:0 (1:0)

Pravzaprav so se še najslabše odrezali Šmarčani, ki so na gostovanju v Lendavi z domačo Nafto izgubili kar z 0:3.

Šah

Rezultati hitropoteznega tekmovanja za prehodni pokal za mesec junij: 1. Goršek 9,5 točk, 2. Kristan 7, 3. Podlipnik 7, 4. Rajković 6,5 itd.

Skupni vrstni red po šestih mesecih pa je naslednji: 1. Goršek 56 točk, 2. Kristan 46, 3. Matko 42, 4. Stropnik 30, 5. Rajković 24 itd.

Šahisti Velenja so tudi sodelovali na tekmovanju za Titov pokal od 23. do 29. maja 1988 v Puli, ki so v 11. festivalni skupini zasedli odlično 2. mesto. Vrstni red je bil naslednji: 1. Brslav Rabar — Zapadni Berlin 19,5 (107), 2. SSD Titovo Velenje 19,5

Dva dni so igrali košarko

Kaj vse zmorejo mladi! Tudi 48 ur maratonskega igranja košarke. Čeprav si je igro razdelilo osemdeset igralcev, na vsaki strani po štirideset, pa vendarle ni bilo kar tako. Učenci ali še bolj nekaj fantov Centra srednjih šol je dalo pobudo, da bi se ob mesecu mladosti vpisali med nove rekorderje, in so se. Tako pravi-jo, saj menda še nihče ni igral skupaj tako dolgo košarko.

Začeli so prejšnji četrtek ob 14.45 in dva dni za tem je Boris Klančnik, ki je vseskozi skrbel za to, da fantje niso bili lačni, žejni, da je ob soncu in dežju, podnevi in ponoči šlo vse tako kot mora, z odprtjem šampanjca označil konec maratonske igre. Imeli so fantje še moči! Za kakšno urico, dve. Pa ni bilo potrebno, kajti rekord je njihov. Med igro jih je pošteno namočil tudi dež, bilo pa jim je tudi pošteno vroče. Ob koncu je sledil še skok v velenjski bazen, in osvežili so se še sami.

Razdelili so se v dve skupini — mladi (od 2. letnika navzgor) proti mlajšim (1. letnik in nekaj

osmošolcev). Rezultat: 3629:3348 za mlade. Najboljši strelec pri mladih je bil Rauter (297), pri mlajših Podpečan (297). Njihovo tekmo je sodilo deset sodnikov, ki pa jih je bolj dajalo kot igralce, saj so ponoči nekateri zamujali. Najdlje je so-dil Borut Cerar, kar od 2. do 8. ure v eni noči. Najdlje je pisal zapisnik Peter Šulek, od 1. do 6., najbolj sta jim pomagala Marjan Klepec in Jasna Zupanc. Pojedli so 400 malic, 600 sendvičev, 120

mip (zavitkov mortadele), 120 konzerv, imeli so 160 kosil, pojedli dva zaboja jabolč, popili 480 litrov čaja in 6 litrov sadnega sirupa. Pomagali so jim tudi nekateri kolektivi, samostojni obrtniki in ZTKO.

Dva dneva je bilo ob igrišču tudi veliko gledalcev, vsem pa so fantje — kot so dejali — pokazali, da česar se lotijo, lahko naredijo.

(VOS)

Mislinja: Za otvoritev so prižgali kopo

V soboto so se ob Pirševem domu v Mislinji pričeli »Oglarski večeri«, ki jih pripravlja turistično in olupševalno društvo Mislinja. Na sobotnem pričetku je najprej spregovorila predsednica tega društva Poldka Bezljaj, ki je vsem obiskovalcem zaželela dobrodoščilo in jih povabila na vse prireditve, ki so se in se še bodo zvrstile v tem tednu. Zatem je zbranim spregovoril direktor tozda Gozdarstvo Mislinja Ivan Lekše, ki je podrobneje orisal oglarstvo na tem delu mislinjske doline.

Oglarstvo sega daleč nazaj in je bilo za tamkajšnje prebivalce pomemben vir zaslužka.

Kuhanje oglja si je ogledalo veliko obiskovalcev

Potrebe po oglju v mislinjski dolini so bile namreč precejšnje.

Po tem pričetku »Oglarskih večerov« so člani kulturno-umetniškega društva Svoboda iz Mislinje uprizorili igro Županova Micka. Vse prireditve ob Pirševem domu bodo potekale od 18. ure dalje. Danes, v četrtek, bodo na vrsti lovske šege in navade, v petek bo slikar Pečko spregov-

ril o Tisnikarjevi umetnosti, za lepo pesem pa bo poskrbel pevski zbor »Zdravko Čebular«. V soboto bodo večere sklenili z zabavnim programom Kulturno-umetniškega društva Svoboda in z gozdnim tekom. V eni prihodnjih števil Našega časa bomo podrobneje opisali delo in navade oglarjev.

B. Mugerle

Leštica

Ponedeljek, 13. junija, na radiu Velenje

1. HOUSE OF MISTIC LIGHTS — C.C. Catch
2. GET LUCKY — J. Stewart
3. HEART — Pet Shop Boys
4. FLAMES OF LOVE — Fancy
5. MY BED IS TOO BIG — Blue sistem
6. OUT OF THE BLUE — The Smokie hit connection
7. REQUIEM — London Boys
8. BE GENTLE — B.V.S.M.P.
9. GET OUTTA MY DREAMS, GET ... — Bili Ocean
10. EVERY GIRL AND BOY — Spagna

Moj predlog _____

Moj naslov _____

S. Cvar